

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om
**Revurdering og
forlængelse af
sygedagpengeperioden**

November 2015

Ankestyrelsen

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
1 Forord	3
2 Hovedresultater og anbefalinger	5
2.1 Hovedresultater	5
2.2 Ankestyrelsen anbefaler	8
2.3 Resultater af spørgeskemaundersøgelsen	9
3 Regler og Ankestyrelsens praksis	10
3.1 Lovgrundlag og praksis	10
3.1.1 Sygedagpengelovens kapitel 6 - Visitation og opfølgning	11
3.1.2 Sygedagpengelovens § 24 - Revurderingstidspunkt (tidsbegrænsning)	16
3.1.3 Jobafklaringsforløb	17
3.1.4 Sygedagpengelovens § 27 - Generelt om forlængelse af sygedagpengeperioden	18
3.1.5 Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 – Det anses for nødvendigt at gennemføre afklarende foranstaltninger	22
3.1.6 Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3 – Genoptagelse af erhvervsmæssig beskæftigelse via behandling inden for 134 uger	25
3.1.7 Retssikkerhedslovens § 7a	30
4 Materiel vurdering	32
4.1 Samlet vurdering af afgørelsernes korrekthed	32
4.2 Afgørelser, der ikke lever op til regler og praksis fordelt på årsager	33
4.3 Oplysningsgrundlag	34
4.4 Henvisning til jobafklaringsforløb	40
4.5 Forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2	44
4.6 Forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3	50
5 Særlige sagsbehandlingsregler (kommunernes opfølgning)	54
5.1 Oplysningssskema	54
5.2 Lægelige oplysninger	55
5.3 Visitation og revisitation	56
5.4 Opfølgning	57
5.5 Retssikkerhedslovens § 7a	58
6 Formel vurdering	60
6.1 Begrundelse	60
6.2 Klagevejledning	61
6.3 Partshøring	62
6.4 Andet til formaliteten	64
7 Kommunernes besvarelse af spørgeskema (survey)	66
7.1 Kommunernes arbejdsgange som følge af det fremrykkede revurderingstidspunkt	66
7.2 Kommunernes anvendelse af forlængelsesreglerne	68

7.3	Kommunernes arbejdsgange som følge af indførelsen af jobafklaringsforløb	69
	Bilag 1 Metode og baggrund	70
	Bilag 2 Regelgrundlag	77
	Bilag 3 Principafgørelser	99
	Bilag 4 Kommunefordelte resultater	115
	Bilag 5 Indkaldelsesbreve	117
	Bilag 6 Måleskema	125
	Bilag 7 Spørgeskema (survey)	131

1 Forord

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har anmodet Ankestyrelsen om at gennemføre en undersøgelse af udvalgte kommuners praksis om revurdering efter sygedagpengelovens § 24 og anvendelsen af forlængelsesreglerne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3.

Baggrunden for praksisundersøgelsen er ændringerne af reglerne i forbindelse med reformen af sygedagpengesystemet, der blev vedtaget af Folketinget den 11. juni 2014.

Ved reformen blev der introduceret en ny sygedagpengemodel, som bl.a. indebærer

- en ændring af ydelsesperioden i form af en fremrykning af revurderingstidspunkt til der er modtaget sygedagpenge i mere end 22 uger (5 måneder),
- overgang til jobafklaringsforløb, hvis der ikke kan ske forlængelse af sygedagpengeperioden,
- økonomisk sikkerhed for den sygemeldte under hele sygeforløbet og
- en tidligere og mere målrettet indsats for de sygemeldte, der har størst behov for støtte til at vende tilbage til arbejdet.

Formålet med undersøgelsen er at belyse, hvordan kommunerne ved revurderingstidspunktet forstår og anvender forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, nr. 2 og 3, samt jobafklaringsforløb, herunder om kommunerne har haft et tilstrækkeligt grundlag til at kunne træffe kvalificerede afgørelser på revurderingstidspunktet.

Undersøgelsen belyser desuden, om kommunerne har indhentet oplysningsskema, om det lægelige grundlag har været tilstrækkeligt, og om der er sket visitation, revisitation og opfølgning i overensstemmelse med de herom gældende regler i sygedagpengeloven på opfølgningstidspunktet.

Ankestyrelsen har i undersøgelsen foretaget en formel og materiel vurdering af, om afgørelserne er i overensstemmelse med lovgivningen og praksis.

I alle sager, der er indgået i undersøgelsen, har første opfølgning været inden den 5. januar 2015, hvor reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6 om visitation og opfølgning blev ændret. Kravet om, at der skal foreligge en lægeattest (LÆ 285) allerede ved den første opfølgningssamtale har derfor ikke været relevant for de sager, der er indgået i undersøgelsen.

Ankestyrelsen har som supplement til undersøgelsen bedt kommunerne om at besvare et antal spørgsmål om deres administration af reglerne. I spørgeskemaundersøgelsen er indgået spørgsmål om kommunernes anvendelse af lægeattest LÆ 285. Kommunernes

besvarelser vedrører også brugen af LÆ 285, når første opfølgning er efter den 5. januar 2015.

2 Hovedresultater og anbefalinger

Ankestyrelsen har undersøgt 13 kommuners praksis om revurdering efter sygedagpengelovens § 24 og anvendelsen af forlængelsesreglerne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3, efter lovændringerne pr. 1. juli 2014. I undersøgelsen indgår 125 sager, heraf 39 sager om forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, og 37 sager om forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, samt 49 sager om afslag på forlængelse af sygedagpengeperioden og henvisning til jobafklaringsforløb. Kommunerne er udvalgt under hensyntagen til geografisk spredning og størrelse.

Herudover har Ankestyrelsen stillet supplerende spørgsmål til de 13 deltagende kommuner om deres administration af reglerne, og om kommunerne oplever vanskeligheder med at vurdere forlængelsesmulighederne i forhold til det fremrykkede revurderingstidspunkt.

I kapitlet præsenteres undersøgelsens hovedresultater og de anbefalinger, som undersøgelsen danner baggrund for, samt de overordnede resultater af spørgeskemaundersøgelsen.

2.1 Hovedresultater

Hovedresultaterne omfatter undersøgelsens overordnede konklusioner i forhold til kommunernes praksis om revurdering efter sygedagpengelovens § 24 og forlængelsesreglerne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3.

Undersøgelsen viser, at kommunerne træffer afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden inden revurderingstidspunktet, og at kommunerne overordnet set træffer rigtige afgørelser.

69 procent af afgørelserne overholder sygedagpengelovens betingelser

De materielle regler i sygedagpengeloven er overholdt i 86 af de i alt 125 sager, hvilket svarer til 69 procent. I disse sager er afgørelsen i overensstemmelse med regler og praksis.

I 39 af de i alt 125 sager er reglerne i sygedagpengeloven ikke overholdt, hvorfor sagerne ville blive ændret eller hjemvist, hvis det havde været klagesager. Det svarer til 31 procent af sagerne.

De 39 sager, der vurderes at være materielt forkerte, fordeler sig sådan:

- 20 sager vedrører anvendelsen af § 27, stk. 1, nr. 2. I 12 af de 20 sager har kommunerne ikke haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag til at kunne træffe en kvalificeret afgørelse.
- 8 sager vedrører anvendelsen af § 27, stk. 1, nr. 3. I 6 af de 8 sager har kommunerne ikke haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag til at kunne træffe en kvalificeret afgørelse.
- 11 sager vedrører afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og henvisning til jobafklaringsforløb. I 8 af de 11 sager har kommunerne ikke haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag til at kunne træffe en kvalificeret afgørelse.

Af tallene fremgår, at i alt 26 af de 39 sager ikke er tilstrækkeligt lægeligt oplyste til, at der kunne træffes en materiel rigtig afgørelse. Det svarer til 21 procent af de 125 sager, der er indgået i undersøgelsen.

I 22 af sagerne er der tale om manglende aktuelle lægelige oplysninger. I flere af disse sager har der været en udvikling i sygdomsforløbet, eller det er oplyst, at der er sket en forværring af den sygemeldtes helbredstilstand eller funktionsniveau.

De resterende 13 sager, der vurderes at være materielt forkerte, fordeler sig sådan:

- I 5 sager har Ankestyrelsen vurderet, at betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2, ikke er opfyldte.
- I 1 sag om forlængelse af sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2, har Ankestyrelsen vurderet, at borgeren ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand.
- I 2 sager har Ankestyrelsen vurderet at sygedagpengeperioden burde være forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 3, i stedet for nr. 2.
- I 1 sag har Ankestyrelsen vurderet, at betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3, ikke er opfyldte.
- I 1 sag om forlængelse af sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3, har Ankestyrelsen vurderet, at borgeren ikke var uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand.
- I 1 sag om jobafklaringsforløb har Ankestyrelsen vurderet, at der var grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3.

- I 2 sager om jobafklaringsforløb har kommunerne ikke forholdt sig til forlængelsesmulighederne.

Visitation, revisitation og opfølgning

Undersøgelsen viser, at reglerne om visitation, revisitation og opfølgning i det store hele følges i kommunerne. Reglerne om visitation og revisitation er overholdt i 88 procent af sagerne. I 92 procent af sagerne har kommunerne overholdt reglerne om opfølgning.

- I 15 af de 125 sager, svarende til 12 procent, er der ikke foretaget visitation og revisitation efter sygedagpengelovens kapitel 6. Det skyldes overvejende, at kommunerne enten ikke har overholdt tidsfristen for første samtale og visitation, eller at der i kategori 2 sagerne ikke har været opfølgning i 1½ til 2 måneder eller mere under sygeforløbet. Der er derfor ikke sket opfølgning og dermed heller ikke revisitation inden for de fastsatte tidsfrister.
- I enkelte sager er der ikke sket revisitation ved opfølgningen.
- I 10 af de 125 sager, svarende til 8 procent, har kommunerne ikke foretaget opfølgning efter sygedagpengelovens kapitel 6.

Retssikkerhedslovens § 7a

Undersøgelsen viser, at kommunerne i alle 125 sager har været opmærksomme på retssikkerhedslovens § 7a om en samlet vurdering af borgerens behov for hjælp og inddraget bestemmelsen i sagsbehandlingen.

- I 29 sager, svarende til 23 procent, er vurderingen foretaget senere end 2 uger før sygedagpengeophøret.
- I 26 sager, svarende til 21 procent, har borgeren ikke været inddraget før ophør af udbetalingen af sygedagpenge.
- I 6 sager har kommunen foretaget vurderingen for sent og uden at inddrage borgeren. Ankestyrelsen har derfor vurderet, at § 7a ikke er anvendt korrekt i disse sager. I alle 6 sager er sygedagpengeperioden forlænget.

Formel vurdering

Undersøgelsen viser, at kommunerne i høj grad iagttager forvaltningslovens regler om afgørelsens form og krav til begrundelse, klagevejledning og partshøring.

- I 60 ud af de 61 sager, hvor partshøring er relevant, er der foretaget partshøring.

- I 53 af de 125 sager, svarende til 43 procent, er begrundelsen i nogen grad i overensstemmelse med reglerne i forvaltningsloven. I hovedparten af sagerne har kommunerne ikke nærmere begrundet, hvorfor der er sket forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2 eller 3.
- I 3 af de 125 sager, svarende til 2 procent, er begrundelsen for afgørelsen ikke i overensstemmelse med forvaltningslovens bestemmelser.
- Klagevejledningen er korrekt i 116 af sagerne, svarende til 93 procent, mens klagevejledningen ikke er vedlagt i 9 sager, og det i øvrigt ikke fremgår af sagerne, at der er givet klagevejledning.
- I ingen af de 125 sager er afgørelsen vurderet ugyldig udelukkende på grund af en formel mangel.

2.2 Ankestyrelsen anbefaler

Undersøgelsen danner grundlag for følgende anbefalinger til kommunerne

- Kommunerne skal sikre, at der foreligger et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag i sagerne, således at kommunerne kan træffe en kvalificeret afgørelse om forlængelsesmulighederne. Se afsnit 4.3, 5.2 og 6.4.
- Kommunerne skal være opmærksomme på at indhente lægelige oplysninger om den sygemeldtes aktuelle helbredstilstand i sager, hvor der har været en udvikling i sygdomsforløbet, eller hvor den sygemeldte f.eks. har oplyst om en forværring i tilstanden eller funktionsniveauet. Se afsnit 4.3 og 5.2.
- Kommunerne skal være opmærksomme på tidsfristerne i sygedagpengelovens kapitel 6. Se afsnit 5.3 og 5.4.
- Kommunerne skal være opmærksomme på at inddrage borgeren i § 7a vurderingen, før der træffes afgørelse i sagen, og på at 2 ugers fristen i retssikkerhedslovens § 7a er overholdt. Se afsnit 5.5.
- Kommunerne skal i sager, hvor der træffes afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden, være opmærksomme på at begrunde, hvorfor der sker forlængelse efter den valgte forlængelsesgrund. Se afsnit 6.1.

2.3 Resultater af spørgeskemaundersøgelsen

De 13 kommuner, som har deltaget i praksisundersøgelsen, er supplerende blevet bedt om at besvare et antal spørgsmål om deres forståelse og anvendelse af reglerne om henholdsvis forlængelse og jobafklaringsforløb.

Spørgeskemaundersøgelsen viser overordnet, at

- 11 af de 13 kommuner som følge af implementeringen af sygedagpengereformen har foretaget ændringer i sagsgangene i sygedagpengesager eller taget særlige initiativer for at imødekomme det fremrykkede revurderingstidspunkt, mens 2 kommuner ikke har. Der er blandt andet tale om, at kommunerne har fremrykket tidspunktet for, hvornår de begynder at belyse sagerne, samt tidspunktet for hvornår, de anmoder om lægelige oplysninger. Nogle kommuner har nu mere fokus på § 7 i sygedagpengeloven.
- 9 af de 13 kommuner vurderer, at det ikke altid er muligt inden revurderingstidspunktet at nå at fremskaffe de fornødne oplysninger i sagerne. 4 kommuner vurderer, at det er muligt at nå at fremskaffe oplysningerne. Udfordringerne for de 9 kommuner knytter sig især til indhentning og kvalificering af lægeattest LÆ 285, der ofte er mangelfuldt udfyldt. Det er endvidere i mange sager nødvendigt at indhente lægelige oplysninger som supplement til LÆ 285. Kommunerne oplever, at der ofte er ventetid i det øvrige sundhedsvæsen.
- 7 kommuner finder, at det er vanskeligt at vurdere forlængelsesmulighederne efter fremrykningen af revurderingstidspunktet, mens 6 kommuner ikke finder det vanskeligt. Vanskelighederne knytter sig blandt andet til helbredsmæssigt uafklarede borgere, og til borgere, som har stået uden for arbejdsmarkedet i en længere periode. Der er tale om borgere med psykiske problemstillinger, misbrug, svære livsstilsproblemer og øvrige sociale problemstillinger, eventuelt i en kombination.
- 4 kommuner anvender lægeattest LÆ 285 i forbindelse med revurderingen. De resterende 9 kommuner anvender andre former for attester, herunder statusattester samt specifikke og generelle helbredsattester.

3 Regler og Ankestyrelsens praksis

Undersøgelsen fokuserer på kommunernes anvendelse af reglerne om revurdering og forlængelse i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3, samt jobafklaringsforløb.

Dette kapitel indeholder en gennemgang af reglerne og de principafgørelser, der er centrale for undersøgelsen. For yderligere information er der i bilag 2 en oversigt over reglerne. Bilag 3 indeholder en oversigt over Ankestyrelsens principafgørelser på de områder, undersøgelsen vedrører.

3.1 Lovgrundlag og praksis

Med den nye sygedagpengemodel er der i sygedagpengelovens § 24 indført en fremrykning af revurderingstidspunktet, hvorefter udbetalingen af sygedagpenge ophører efter 22 uger. Bestemmelsen gælder for alle - med undtagelse af sygemeldte omfattet af sygedagpengelovens § 25 (den særlige tidsbegrænsning for pensionister). Opgørelsen af de 22 uger sker på samme måde som opgørelsen af de 52 uger efter de tidligere regler.

Ved revurderingen skal kommunen vurdere, om den sygemeldte er berettiget til at få sygedagpengeperioden forlænget efter en af forlængelsesreglerne i sygedagpengelovens § 27. Sygemeldte, der opfylder betingelserne for forlængelse, vil fortsat være berettiget til sygedagpenge efter 22 uger.

Sygemeldte, hvis udbetaling af sygedagpenge ikke kan forlænges efter en af forlængelsesreglerne i lovens § 27, stk. 1, vil overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Ressourceforløbsydelsen er på niveau med kontanthjælp uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles eller samlevers indtægts- og formueforhold.

Ifølge pkt. 2 i Vejledning nr. 9042 af 26. januar 2015 om sygedagpengeperioden og forlængelse har det ikke været hensigten med fremrykningen af tidspunktet for vurderingen af, om sygedagpengene kan forlænges, at der skal ske en begrænsning i anvendelsen af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1.

De tidsbegrænsede forlængelsesregler i lovens § 27, stk. 1, nr. 2 og 3, er udvidet med 30 uger fra henholdsvis 39 uger til 69 uger og fra 2 gange 52 uger til 134 uger. Den samlede sygedagpengeperiode ved en forlængelse er dermed uændret i forhold til tidligere lovgivning.

Hvis kommunen efter revurderingen - eller efter anvendelsen af en eller flere forlængelsesregler - konstaterer, at ingen af forlængelsesreglerne er opfyldt, skal den sygemeldte overgå til jobafklaring med ressourceforløbsydelse efter kapitel 12b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er efter sygedagpengelovens § 24, stk. 2, et krav, at

pågældende fortsat er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, herunder at helbredstilstanden ikke er stationær.

Ved § 4 i ændringslov nr. 1486 af 23. december 2014, er der indsat en ny bestemmelse i sygedagpengelovens § 24a, som skal sikre, at en person, der på første fraværsdag (den 1. juli 2014 eller senere) ville have ret til sygedagpenge, men som er omfattet af tidsbegrænsningen i lovens § 24, stk. 1, får ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Reglerne om visitation og opfølgning er ændret pr. 5. januar 2015. De nye regler finder anvendelse første gang, at der den 5. januar 2015 eller senere, skal følges op i sygedagpengesagen.

3.1.1 Sygedagpengelovens kapitel 6 - Visitation og opfølgning

Generelt - §§ 8-10 (gælder uanset om visitation og opfølgning er sket før eller fra den 5. januar 2015)

Formålet med opfølgningsreglerne er først og fremmest at medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt.

Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter samt sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret. Kommunen skal derfor efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen. Det kan være arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, den faglige organisation, revalideringsinstitutioner samt sygehuse og -afdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Kommunen skal som led i opfølgningsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale, foretage en samlet vurdering af behov for indsats og iværksætte den relevante indsats for at fremme gradvis tilbagevenden til arbejde.

Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, og om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Opfølgingsreglerne er sagsbehandlingsregler, der har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. En manglende overholdelse af opfølgingsreglerne indebærer, at der er en formodning om, at en afgørelse indholdsmæssigt vil være påvirket heraf. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat.

Principafgørelserne **D-10-00** og **D-11-02** om opfølgning

Manglende indkaldelse til personlig opfølgningssamtale inden ophør af sygedagpengeudbetalingen vil ikke i sig selv kunne bevirke, at afgørelsen er ugyldig, når der i øvrigt er sket løbende opfølgning i sagen.

Principafgørelse **181-09** om klageadgang

Indplacering i visitationskategori er en processuel beslutning, som der ikke kan klages særskilt over.

Oplysningsskema - § 8, stk. 3, og § 11, stk. 2 (gælder uanset om visitation og opfølgning er sket før eller fra 5. januar 2015)

Kommunen skal inden den første opfølgningssamtale indhente et oplysningsskema fra den sygemeldte i forbindelse med anmeldelse af sygefraværet. I forbindelse med udfyldelse af oplysningsskemaet skal den sygemeldte svare på en række spørgsmål om sygdommens betydning for arbejdet, herunder arbejde, behandling og eventuel forventet raskmelding. Arbejdsgiveren skal anmelde fraværet til den sygemeldtes opholdskommune via NemRefusion. Det samme gælder for arbejdsløshedskassens anmeldelse af fravær for et ledigt medlem.

Når sygefraværet er anmeldt via NemRefusion, udsendes oplysningsskemaet automatisk fra NemRefusion, og den sygemeldte har 8 dage, regnet fra afsendelsen af oplysningsskemaet, til at udfylde og returnere skemaet til kommunen. I andre tilfælde skal den sygemeldte anmode kommunen om sygedagpenge. Det sker ved at udfylde en blanket, som udleveres af kommunen, hvorefter kommunen sender oplysningsskemaet til den sygemeldte.

Oplysningsskemaet skal bidrage til, at kommunen har et tilstrækkeligt grundlag til at foretage visitation og opfølgning samt forberede den første samtale.

Kommunen visiterer sagen til én af tre visitationskategorier. Det sker på baggrund af oplysningsskemaet og sagens oplysninger i øvrigt.

I bilag 2 findes reglerne for visitationskategorier og opfølgning gældende før den 5. januar 2015.

Der er ikke ved sygedagpengereformen sket væsentlige ændringer i reglerne om oplysningsskema.

Visitationskategorier og opfølgning gældende fra den 5. januar 2015 - § 12, § 13, § 13 a, stk. 1-2, og § 13 b, stk. 1-3

De ændrede regler har virkning i forbindelse med den første opfølgningssamtale den 5. januar 2015 eller senere.

Visitationskategori 1

Sygemeldte visiteres til kategori 1, hvis en fuld raskmelding forventes inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag. Visitationen sker, når kommunen har modtaget den sygemeldtes oplysningsskema, og den sygemeldte har oplyst, at sygefraværet forventes at ophøre inden for de første 8 ugers sygefravær, og der ikke er omstændigheder, der peger i anden retning.

Så snart en sygemelding forventes at gå ud over 8 uger, skal kommunen visitere til enten kategori 2 eller 3. Det er ikke muligt senere i et længerevarende sygeforløb at re-visitere til kategori 1.

Opfølgning i kategori 1

For sygemeldte, der er visiteret til kategori 1, fastlægger den enkelte kommune, hvornår og hvordan opfølgningen skal finde sted, og hvad indholdet skal være.

Visitationskategori 2

Sygemeldte visiteres til kategori 2, hvis en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag, og det samtidig vurderes, at der ikke er tale om en kompleks sag, der kræver en tværfaglig og helhedsorienteret indsats. Det vil typisk være sager med et forholdsvis klart og forudsigeligt forløb, hvor der kun er behov for en sundhedsmæssig og en beskæftigelsesmæssig indsats.

Opfølgning i kategori 2

Der skal senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra første sygedag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.

Visitationskategori 3

Sygemeldte visiteres til kategori 3, hvis en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag, og hvor der ud over de helbredsmæssige forhold er andre udfordringer i forhold til den sygemeldtes muligheder for at vende tilbage til arbejde, herunder sociale forhold, samt at der vurderes at være behov for at iværksætte en tværfaglig indsats. Disse betingelser skal alle være opfyldte.

Selv om der som udgangspunkt er tale om komplekse sager - typisk med et uklart og diffust sygdomsbillede, der ofte inkluderer sociale barrierer - skal det også vurderes, at der på visitationstidspunktet er behov for at iværksætte en tværfaglig indsats. Hvis jobcentret vurderer, at den sygemeldte vil være i stand til selv at klare udfordringerne, vil betingelserne for visitation til kategori 3 ikke være opfyldte.

Opfølgning i kategori 3

Sager, der visiteres til kategori 3, skal behandles i rehabiliteringsteamet senest 4 uger efter visitationen. Forinden skal rehabiliteringsplanens forberedende del udarbejdes sammen med den sygemeldte. Rehabiliteringsteamet skal komme med indstilling til indsatsen, og den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal efterfølgende udarbejde planens indsatsdel sammen med borgeren

Der skal – som for kategori 2-sager – senest følges op første gang inden udgangen af 8. uge regnet fra første sygedag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.

Opfølgningens form - § 13 a, stk. 2 (kategori 1) og § 13 b, stk. 4-5 (kategori 2 og 3)

Kategori 1

Efter lovens § 13 a, stk. 2, er det op til kommunen at tilrettelægge opfølgningen i sager, hvor den sygemeldte er visiteret til kategori 1. Der er derfor ikke krav til, hvornår der skal følges op, og hvordan der følges op, eller indholdet af opfølgningen. Kommunen skal sikre, at der bliver fulgt op, hvis sygefraværsperioden varer længere end forudsat, og dermed mere end 8 uger. Kommunen skal i den situation indkalde den sygemeldte til samtale, hvor der visiteres til kategori 2 eller 3.

Kategori 2 og 3

Første opfølgning skal - ligesom alle øvrige opfølgninger - foregå som en personlig samtale, medmindre sygdommen forhindrer det.

Samtalerne kan holdes telefonisk, digitalt eller pr. brev, hvis

- 1) den sygemeldte har genoptaget arbejdet delvis,
- 2) den sygemeldte deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 3) sygdommen er til hinder for en individuel samtale.

Hvis den sygemeldte lider af en alvorlig sygdom og kontakt til den pågældende ikke er hensigtsmæssig eller mulig, (f.eks. fordi den pågældende er indlagt), foregår opfølgningen uden kontakt til den sygemeldte f.eks. ved, at kommunen tager kontakt til sygehuset. Hvis der er tvivl om, hvorvidt personen kan deltage i en personlig samtale, skal kommunen kontakte sygemeldtes egen læge eller sygehuslægen. Lægens anvisninger skal følges, medmindre der er helt særlige grunde til ikke at gøre det. Det skal i øvrigt fremgå af kommunens breve og informationsmateriale, at opfølgningen tilpasses den sygemeldtes helbredstilstand.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har udsendt en skrivelse af 28. april 2011 om stand by ordningen. Skrivelsen indeholder en diagnoseliste, som er udarbejdet i samarbejde med Lægeforeningen og større patientforeninger. Patientgrupper på diagnoselisten har ret til

at bestemme, at deres sag sættes på stand by. Se nu pkt. 9 i Vejledning nr. 9261 om visitation og opfølgning af 30. april 2015.

Revisitation - § 12, stk. 2 og 3

Kommunen skal visitere til kategori 1, når kommunen har modtaget den sygemeldtes oplysningsskema. I de sager, hvor kommunen ikke visiterer ved modtagelsen af oplysningsskemaet, sker visitation til kategori 2 og 3 i forbindelse med den første opfølgningssamtale. Efterfølgende revisiterer kommunen ved hver opfølgning.

Lægeattesten - § 11a og 11b

Kommunen anmoder til brug for den første opfølgning om en lægeattest (LÆ 285) fra den sygemeldtes egen læge, hvis den sygemeldte ikke forventer at blive fuldt ud raskmeldt inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag. Lægeattesten skal indeholde lægens vurdering af den sygemeldtes muligheder for at arbejde og eventuelle behov for skånehensyn. Kommunen skal anmode om lægeattesten straks efter at have modtaget oplysningsskemaet fra den sygemeldte.

Kommunen skal ved anmodning om en lægeattest samtidig sørge for at videregive den sygemeldtes oplysninger, og eventuelle oplysninger fra arbejdsgiveren, til lægen.

Det fremgår af Vejledning nr. 9261, pkt. 4.2.5, at kommunen stadig skal gennemføre opfølgningssamtalen, selv om lægeattesten undtagelsesvist ikke foreligger på tidspunktet for samtalen.

Lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale anvendes også i det senere opfølgningsforløb, og ved revurderingen ved 22. fraværsuge. Der skal i opfølgningsforløbet kun indhentes en ny lægeattest, hvis der er tale om væsentlige ændringer i de helbredsmæssige forhold, herunder ændringer med betydning for arbejdsevnen.

Der skal desuden indhentes en ny lægeattest i forbindelse med revurderingen ved 22. fraværsuge, hvis det af lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale fremgår, at der er tale om et uklart sygdomsbillede, hvor der er behov for yderligere afklaring i sundhedsvæsenet.

§ 11a er indsat i sygedagpengeloven med virkning fra den 5. januar 2015. Lægeattesten skal indhentes inden første opfølgningssamtale ved sygdom i mere end 8 uger.

Den sygemeldte har pligt til at medvirke til udfærdigelsen af lægeattesten, men der er ikke sanktioner for den sygemeldte ved forsinkelse eller manglende medvirken ved udarbejdelse af lægeattesten.

3.1.2 Sygedagpengelovens § 24 - Revurderingstidspunkt (tidsbegrænsning)

Senest ved revurderingstidspunktet skal kommunen træffe afgørelse om, hvorvidt sygedagpengeperioden skal forlænges, eller om den sygemeldte skal henvises til et jobafklaringsforløb.

Revurderingstidspunktet indtræder ved udgangen af den måned, hvor arbejdsgiveren og/eller kommunen har udbetalt løn/sygedagpenge i mere end 22 uger inden for de forudgående 9 kalendermåneder på grund af sygdom.

Ved beregningen af revurderingstidspunktet ses på antallet af sygedagpengeuger i de forudgående 9 kalendermåneder. Ved optællingen af de forudgående 9 kalendermåneder, kan der ikke ses bort fra nogen perioder, f.eks. fængselsophold eller lignende. Begrebet 'død periode' findes ikke i denne beregning.

I de 22 uger medregnes perioder, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge eller arbejdsgiverrefusion efter 2 ugers/30 kalenderdages sygdom. Det gælder også i tilfælde, hvor en arbejdsgiver har udbetalt løn, men ikke modtaget refusion, f.eks. fordi arbejdsgiveren ikke har overholdt anmeldelsesreglerne.

Derimod medregnes de 2 første ugers/30 kalenderdages sygdom af hver sygeperiode ikke. Det gælder uanset, om det er kommunen eller arbejdsgiveren, der har ydet sygedagpengene. Heller ikke perioder, hvor der er udbetalt dagpenge på grund af graviditet, barsel eller adoption, medregnes.

Perioder med nedsatte sygedagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed medregnes. Revurderingstidspunktet kan derfor ikke udskydes forholdsmæssigt med den begrundelse, at der er udbetalt nedsatte sygedagpenge i en periode.

Da der skal være udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de forudgående 9 kalendermåneder, indtræder revurderingstidspunktet helt præcist ved udgangen af den måned, hvor der er udbetalt sygedagpenge i 22 uger og 1 dag.

Kommunen skal oplyse sagen og træffe afgørelse inden revurderingstidspunktet

Kommunen har pligt til at undersøge, om der er grundlag for en forlængelse af sygedagpengeperioden, inden der træffes beslutning om at standse en sygedagpengeudbetaling.

Er den sygemeldte fortsat uarbejdsdygtig på grund af sygdom, men uden at opfylde en af forlængelsesreglerne, har den pågældende ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 12b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats med ressourceforløbsydelse efter kapitel 6b i lov om aktiv socialpolitik.

Er sagen ikke tilstrækkeligt oplyst på revurderingstidspunktet, skal kommunen indhente de oplysninger, der er nødvendige for at oplyse sagen tilstrækkeligt.

Principafgørelse 16-15 om oplysningsgrundlaget

Kommunen skal have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation, inden sygedagpengeudbetalingen ophører som følge af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1. Afgørelsen om forlængelse af sygedagpengeudbetalingen skal derfor træffes inden udløbet af sygedagpengeperioden.

På revurderingstidspunktet skal kommunen sikre, at der foreligger et tilstrækkeligt grundlag til at kunne træffe afgørelse om eventuel forlængelse af sygedagpengeperioden (undersøgelsesprincippet). Kommunen kan derfor som den absolutte hovedregel alene inddrage oplysninger, der foreligger på revurderingstidspunktet.

Hvis sagen undtagelsesvist ikke er tilstrækkeligt oplyst på revurderingstidspunktet, skal kommunen indhente de oplysninger, der er nødvendige for at oplyse sagen tilstrækkeligt. De indhentede oplysninger skal beskrive den sygemeldtes tilstand, som den var på revurderingstidspunktet. Det vil derfor ofte være oplysninger, som burde have foreligget på revurderingstidspunktet.

I tilfælde, hvor borgeren har klaget over kommunens afgørelse, og oplysningerne indgår hos kommunen inden genvurderingen af afgørelsen, skal de indhentede oplysninger indgå i grundlaget for kommunens genvurdering.

I sager, hvor borgeren ikke har klaget over afgørelsen, skal kommunen vurdere, om oplysningerne er af så væsentlig betydning, at sagen skal genoptages med henblik på at træffe en ny afgørelse.

3.1.3 Jobafklaringsforløb

Fra den 1. juli 2014 har en sygemeldt, der ikke kan få forlænget sygedagpengeperioden, og som fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, ret til at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Det fremgår af sygedagpengelovens § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3.

De nye regler skal sikre, at den sygemeldte har økonomisk tryghed under hele sygeforløbet. Udbetaling af ydelsen skal følge perioden med uarbejdsdygtighed og ikke stoppe ved en bestemt dato. Derfor har sygemeldte, der ikke kan få forlænget sygedagpengeperioden, og som fortsat er uarbejdsdygtige på grund af sygdom, ret til at overgå til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

Et jobafklaringsforløb skal give den sygemeldte en tilpasset tværfaglig og helhedsorienteret indsats med henblik på, at pågældende bringes tilbage i beskæftigelse eller i gang med en uddannelse. Forløbet skal tage udgangspunkt i den sygemeldtes forudsætninger, behov og helbredstilstand. Forløbet skal som udgangspunkt være så kort som muligt og forløbet kan maksimalt løbe i op til 2 år ad gangen. Jobafklaringsforløbet ophører, når den sygemeldte ikke længere er uarbejdsdygtig, herunder når tilstanden er stationær.

Jobafklaringsforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 9b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt en indsats efter anden lovgivning. Jobafklaringsforløbet kan endvidere bestå i indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på at understøtte, at den sygemeldte kan deltage i tilbud efter loven og dermed udvikle arbejdsevnen og fremme tilknytning til og fastholdelse på arbejdsmarkedet. Sygemeldte i et ansættelsesforhold kan også tilbydes et jobafklaringsforløb.

I kapitel 4.4 er der givet eksempler på sager, hvor der er sket henvisning til jobafklaringsforløb.

3.1.4 Sygedagpengelovens § 27 - Generelt om forlængelse af sygedagpengeperioden

Det er forholdene på revurderingstidspunktet, der er afgørende for, om der kan ske forlængelse af sygedagpengeperioden, eller om den sygemeldte skal tilbydes et jobafklaringsforløb. Kommunen bør derfor ikke træffe afgørelse længe før revurderingstidspunktet. Se sagsnr. 26 omtalt i kapitel 4 afsnit 4.5.

Principafgørelse [142-10](#) om forrang

Ingen af forlængelsesgrundene i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, har forrang i forhold til de øvrige regler i bestemmelsen.

Kommunen skal ved forlængelse af sygedagpengeperioden anvende den regel, som på tidspunktet for beslutning om forlængelse, er mest relevant at benytte i det konkrete tilfælde.

Den omstændighed, at kommunen har forlænget efter en af forlængelsesbestemmelserne udelukker ikke, at der senere i sygeforsøbet kan ske forlængelse efter en af de andre bestemmelser, hvis der kommer nye væsentlige oplysninger til sagen.

Sygedagpengeudbetalingen ophører ved revurderingstidspunktet, medmindre der er en forlængelsesgrund

Hovedreglen er, at sygedagpengeudbetalingen skal ophøre ved revurderingstidspunktet.

Det er en forudsætning for udbetaling af sygedagpenge ud over denne dato, at mindst en af forlængelsesbetingelserne i sygedagpengelovens § 27 er opfyldt. Hvis det er tilfældet, skal kommunen begrunde, hvorfor sygedagpengeudbetalingen fortsætter ud over datoen for revurderingstidspunktet.

Når kommunen træffer afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengeperioden, skal det fremgå af afgørelsen, at alle 7 muligheder for forlængelse har været vurderet. Det skal også fremgå, at der er foregået en individuel, konkret vurdering af den

sygemeldtes arbejdsevne og af, om pågældende på dette grundlag er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.

Ved afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden skal kommunen som udgangspunkt tage hensyn til, om der eksisterer behandlingsmuligheder af den sygemeldtes lidelse. Behandlingen skal efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af helbredstilstanden og/eller arbejdsevnen, og må aldrig efter al erfaring indeholde nogen væsentlig risiko for den sygemeldtes liv og førlighed.

Se principafgørelserne 68-12 om behandling med antidepressiv medicin, 154-12 om vægttab og 108-13 om operation i forbindelse med diskusprolaps.

Den lægelige dokumentation

Det afhænger af en konkret vurdering, om der er behov for at indhente yderligere lægelig dokumentation i forbindelse med vurderingen af, om udbetalingen af sygedagpenge kan forlænges.

Kommunen skal anvende de foreliggende lægeoplysninger, herunder attester, og eventuelt rådføre sig med sundhedskoordinatoren/lægekonsulenten, jf. pkt. 6.3 og 6.4 i Vejledning nr. 9042 af 26. januar 2015 om sygedagpengeperioden og forlængelse.

Der skal kun indhentes nye lægelige akter, hvis det er relevant for kommunens vurdering, fordi der er tale om væsentlige ændringer i de helbredsmæssige forhold, herunder ændringer, som har betydning for arbejdsevnen.

De lægelige oplysninger skal beskrive den sygemeldtes aktuelle helbredstilstand. Ældre lægeakter kan anvendes, hvis der ikke er sket en udvikling af de helbredsmæssige forhold. Se sagsnr. 9 omtalt i kapitel 4 afsnit 4.5.

Principafgørelse D-16-04 om manglende lægelig dokumentation

En sag kan ikke afgøres på gamle akter, hvis den sygemeldte har oplyst om en forværring i tilstanden eller om fortsat at have mange smerter og nedsat funktionsniveau.

Hvis en læge har givet en prognose om raskmelding om f.eks. 1-2 måneder, skal kommunen følge op på, om tilstanden har udviklet sig som forventet, inden der træffes afgørelse i sagen.

Sagen er tilstrækkeligt oplyst, når den sygemeldtes lidelse og aktuelle helbredstilstand, samt behandlingsmuligheder og prognose er velbelyst.

Hvis der er en udvikling i sygdomsbilledet frem mod revurderingstidspunktet, skal oplysningerne være af nyere dato, ligesom det bør undersøges, hvis den sygemeldte kommer med nye oplysninger/indvendinger til det oplyste om helbredet.

Ældre oplysninger kan lægges til grund, hvis der er tale om en mere stationær tilstand.

Stationær tilstand

Af pkt. 4 i Vejledning nr. 9042 af 26. januar 2015 om sygedagpengeperioden og forlængelse fremgår, hvornår der er tale om en stationær tilstand. Lægeligt set er der tale om en helbredsmæssig stationær tilstand, når følgende tre betingelser er opfyldt:

- 1) den eller de behandlende læger ikke finder behov for yderligere diagnostik,
- 2) lægerne vurderer, at tilstanden er fyldestgørende behandlet, og
- 3) der er gået den tid, lægen har angivet for, at behandlingens fulde virkning kan bedømmes.

Det, at en lidelse er stationær, og der ikke længere kan forventes en bedring i helbredstilstanden, er ikke i alle tilfælde ensbetydende med, at arbejdsevnen ikke kan udvikles. Kun en del af den sygemeldtes arbejdsevne kan begrundes i helbredsforholdene. Andre forhold har også betydning for arbejdsevnen, herunder blandt andet faktorer som arbejdsmarkedstilknytningen, borgerens arbejdsopgaver, personlighed, familie, netværk mv.

Arbejdsevnen er det centrale

Det er arbejdsevnen, der er det centrale i vurderingen af, om en person er uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Afgørelsen af, om en person anses for uarbejdsdygtig, sker på grundlag af en samlet vurdering af sygdommen og dens indvirkning på den sygemeldtes arbejdsevne, jf. § 7, stk. 1, i sygedagpengeloven.

Hvad der forstås ved arbejdsevne er ikke defineret i sygedagpengelovgivningen. Af § 4 i den tidligere gældende bekendtgørelse om arbejdsevne metoden fremgår, at der ved arbejdsevne forstås evnen til at kunne opfylde de krav, der stilles på arbejdsmarkedet for at kunne udføre forskellige konkret specificerede arbejdsopgaver med henblik på at opnå en indtægt til hel eller delvis selvforsørgelse (Bekendtgørelse nr. 1402 af 13. december 2007).

Retten til sygedagpenge er efter sygedagpengelovens § 7, stk. 1, betinget af, at den sygemeldte er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Vurderingen foretages i første omgang i forhold til det arbejde, pågældende er sygemeldt fra. Det betyder, at pågældende er afskåret fra at varetage de hidtidige arbejdsfunktioner.

Ved sygdom af mere end 3 måneders varighed, er det ikke tilstrækkeligt for at opfylde sygedagpengelovens betingelse om uarbejdsdygtighed, at den sygemeldte ikke er i stand til at varetage det arbejde, som den pågældende bestred umiddelbart før sygemeldingen. Bedømmelsen skal da ske efter en bred vurdering på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 3. Det betyder, at uarbejdsdygtigheden skal vurderes i forhold til de arbejdsområder, som den sygemeldte på baggrund af sin uddannelse eller arbejdsområde ville kunne varetage, evt. efter en kortere oplæring.

Den sygemeldte kan herefter kun betragtes som uarbejdsdygtig, når sygdommen afskærer pågældende fra at påtage sig et passende arbejde, hvilket i praksis vil sige et arbejde, som pågældende helbredsmæssigt kan bestride.

Reglen, om at den bredere vurdering skal foretages efter 3 måneder, kan fraviges, hvis der er særlige grunde, der taler herfor. I så fald skal der lægges vægt på, om den sygemeldte stadig er ansat på den arbejdsplads, hvorfra pågældende blev sygemeldt, og om pågældende kan forventes at vende tilbage dertil.

For arbejdsledige er bedømmelsesgrundlaget det arbejdsområde, som den arbejdssøgende står til rådighed for, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 4. Det betyder i praksis, at den ledige skal stå til rådighed for alt passende arbejde, hvilket vil sige det arbejde, som den ledige kan bestride.

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om uarbejdsdygtigheden er begrundet i egen sygdom. Der er ikke ret til sygedagpenge, hvis den sygemeldte er uarbejdsdygtig alene på grund af sociale forhold, f.eks. ophold på krisecenter, uacceptabel adfærd eller andre lignende problemer.

Principafgørelse [32-15](#) om arbejdsevnen

Der kan ikke udelukkende lægges vægt på de lægelige oplysninger om den sygemeldtes helbredstilstand, men der skal ske en nærmere vurdering af den sygemeldtes arbejdsevne.

Principafgørelse [D-2-02](#) om uarbejdsdygtighed

Det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed på grundlag af de lægelige oplysninger alene. Afgørelsen var derfor ugyldig.

Forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2 eller 3, kan ikke på forhånd tidsbegrænses

Kommunen kan ikke på forhånd tidsbegrænse forlængelse af sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2 eller 3, til en bestemt dato inden for de i loven fastsatte forlængelsesperioder, f.eks. til den dato hvor den sygemeldte forventes at kunne raskmeldes eller genoptage arbejdet.

Forlængelsen efter § 27, stk. 1, nr. 2, løber i 69 uger, og forlængelsen efter § 27, stk. 1, nr. 3, løber i 134 uger, medmindre betingelserne for forlængelsen inden da ikke længere er opfyldte. Se sagsnr. 93 omtalt i kapitel 4 afsnit 4.5 og sagsnr. 64 omtalt i kapitel 4 afsnit 4.6.

Sygedagpengelovens § 21a

Forsøget i sygedagpengelovens § 21a med muligheden for at sige nej til behandling betyder ikke, at den sygemeldte kan sige nej til behandling og få udbetaling af sygedagpenge forlænget i tilfælde, hvor forlængelsesbestemmelserne – eventuelt på grund af afvisningen af at modtage behandling – ikke er opfyldt. Der kan derfor ikke forlænges efter lovens § 27, stk. 1, nr. 2 eller 3, hvis den sygemeldte ikke ønsker at tage imod relevant behandling, der vil kunne forbedre helbredstilstanden/arbejdsevnen.

Hvis det vurderes, at den sygemeldte i de omhandlede tilfælde ikke opfylder betingelserne for at få sygedagpengeperioden forlænget, men heller ikke vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet, vil den pågældende skulle overgå til et jobafklaringsforløb.

3.1.5 Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 – Det anses for nødvendigt at gennemføre afklarende foranstaltninger

Kommunen skal forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2, når der er behov for at afklare den sygemeldtes arbejdsevne, og dette vurderes at kunne ske inden for 69 uger. Det overordnede formål med bestemmelsen er at forlænge sygedagpengeperioden, hvis der mangler en afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne til brug for kommunens beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes.

Der skal som udgangspunkt være tale om en bred afklaring af arbejdsevnen i en situation, hvor det endnu ikke er sikkert hvilken form for indsats, der eventuelt er behov for efterfølgende. Det er til forskel fra forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 4, som anvendes, når kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet med henblik på, at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

Det er ikke muligt at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2, alene, fordi der mangler lægelige oplysninger i sagen, (se sagsnr. 47 omtalt i kapitel 4 afsnit 4.3), eller sagen ønskes forelagt rehabiliteringsteamet eller klinisk funktion. Der skal også være et aktuelt behov for afklaring af arbejdsevnen, og afklaring skal være realistisk inden for tidsgrænsen på 69 uger.

Vurderes det, at der ikke kan skabes klarhed over den sygemeldtes arbejdsevne inden for 69 uger, f.eks. fordi den sygemeldtes helbredsmæssige situation er helt uafklaret, og/eller der foruden de helbredsmæssige problemer er sociale problemer, skal den

sygemeldte tilbydes et jobafklaringsforløb, medmindre der er andre forlængelsesmuligheder.

Principafgørelse 153-12 om uafklaret helbredstilstand og indhentelse af lægelige oplysninger

Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, kan anvendes i tilfælde, hvor der er tale om en uafklaret helbredsmæssig situation. Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter dog, at både arbejdsevnen og de helbredsmæssige forhold kan afklares inden for 69 uger.

Principafgørelsen fastslår også, at indhentelse af nye lægelige oplysninger ikke kan betragtes som en afklarende foranstaltning, men indhentning af lægelige oplysninger og en afklaring af arbejdsevnen ville efter en konkret vurdering kunne nås inden for fristen i bestemmelsen, hvorved § 27, stk. 1, nr. 2, kunne anvendes.

Kommunen havde inden varighedsbegrænsningens indtræden den 31. august 2010 (nu revurderingstidspunktet) anmodet om en generel helbedsattest fra den sygemeldtes læge og om en speciallægeerklæring.

Kommunen modtog den generelle helbedsattest den 7. september 2010, og den 9. oktober 2010 modtog kommunen speciallægeerklæringen. Den sygemeldte havde et alkoholoverforbrug og en depression. Borgerens tilstand varierede.

Kommunen traf ikke ny afgørelse om sygedagpenge efter modtagelsen af de lægelige oplysninger.

Ankestyrelsen fandt, at der ved varighedsbegrænsningens indtræden forelå et tilstrækkeligt beslutningsrundlag til vurdering af spørgsmålet om forlængelse af sygedagpengeperioden.

Ankestyrelsen fandt desuden, at sygedagpengeperioden ikke kan forlænges, alene på baggrund af manglende lægelige oplysninger, eller fordi der er behov for en helbredsmæssig afklaring.

Når der afventes yderligere undersøgelser eller en attest/erklæring fra læge eller speciallæge, kan sygedagpengeperioden kun forlænges, hvis det samtidigt vurderes, at der vil være behov for en afklaring af arbejdsevnen. Hertil kommer, at arbejdsevnen kan afklares inden for forlængelsesperioden.

Principafgørelse D-5-03 om behov for afklaring af arbejdsevnen

Hvis det er usikkert, om der er behov for en afklaring af arbejdsevnen, kan sygedagpengeperioden ikke forlænges.

Principafgørelse 152-12 om afklaring af arbejdsevnen

Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, omfatter både afklaring i forhold til det ordinære arbejdsmarked og i forhold til fleksjob og førtidspension.

I kapitel 4 afsnit 4.5 er der givet eksempler på sager, hvor der er sket forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2.

Ventetid på afklaring

Efter forarbejderne til den tidligere gældende § 27, stk. 1, nr. 2, er det ikke muligt at forlænge sygedagpengeperioden i mere end 2 x 13 uger (nu 69 uger). Der kan derfor ikke ses bort fra ventetid på iværksættelse af virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger. Det er heller ikke muligt at forlænge sygedagpengeperioden, fordi afklaringen ikke kan afsluttes inden for 69 ugers perioden. Se principafgørelse [D-8-03](#).

Beregning af 69 ugers fristen ved klagesag

Hvis en afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengeperioden er blevet påklaget, og borgeren senere får medhold i, at sygedagpengeperioden kan forlænges efter § 27, stk. 1, nr. 2, beregnes 69 ugers-perioden fra tidspunktet for standsning af sygedagpengene. Det vil som udgangspunkt sige fra revurderingstidspunktet, eller - når der allerede er forlænget efter en anden regel - fra det tidspunkt, hvor der ikke længere er grundlag for at forlænge efter den pågældende forlængelsesregel.

Optræning og/eller optrapning af arbejdsevnen

Er der alene tale om optræning af arbejdsevnen eller optrapning af arbejdet med henblik på tilbagevenden til arbejdsmarkedet, vil der ikke kunne ske forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, men eventuelt efter nr. 3. Se sagsnr. 48 og 93 om forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, omtalt i kapitel 4 afsnit 4.5, samt sagsnr. 45 om forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, omtalt i kapitel 4 afsnit 4.6.

Principafgørelse [216-09](#) om optrapning

Sygedagpengeperioden kunne forlænges efter § 27, stk. 1, nr. 3, selv om der var behov for en langsom optrapning til det almindelige arbejdsmarked sideløbende med lægelig behandling med medicin og samtaler for periodisk depression.

Den behandlende psykiater vurderede, at den sygemeldte ville kunne komme på arbejdsmarkedet igen, men at det krævede en langsom optrapning. Tidshorizonten var svær at vurdere, men psykiateren vurderede den til 1/2 til 1 år. Ved afgørelsen blev også lagt vægt på, at den sygemeldte havde en langvarig stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.

Principafgørelse [216-09](#) er nu kasseret og indarbejdet i principafgørelse [28-15](#).

Der skal være behov for afklaring af arbejdsevnen

Principafgørelse [D-5-03](#) om behov for afklaring af arbejdsevnen

Forudsætningen for forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, er at det er konstateret, at det er nødvendigt at gennemføre en afklaring af arbejdsevnen eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne. Der er ikke

grundlag for at forlænge, hvis der ikke er et sikkert behov for afklaring af den endelige arbejdsevne.

Varighedsbegrænsningen (nu revurderingstidspunktet) var den 28. februar 2002. Det fremgik af statusattest af den 8. januar 2002 fra det behandlende sygehus, at det var umuligt at sige noget om, hvorvidt sygdommen ville påvirke arbejdsevnen. Der var derfor ikke noget sikkert behov for afprøvning eller andre foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne på længere sigt.

Uafklaret helbredsmæssig situation

Principafgørelse **D-12-03** om uafklaret helbredstilstand

Der kan ikke ske forlængelse efter bestemmelsen om afklaring af arbejdsevnen, når den sygemeldtes helbredsmæssige tilstand er så uafklaret, at det ikke er muligt at afgøre, hvad der videre skal ske i sagen, herunder om der vil være behov for at gennemføre en afprøvning eller iværksætte andre foranstaltninger.

Ved varighedsbegrænsningens indtræden (nu revurderingstidspunktet) var den sygemeldte fortsat uarbejdsdygtig på grund af en skulderlidelse og mulig epilepsi. Den sygemeldte var ikke i nogen behandling, men der var mulighed for behandling af epilepsien og mulighed for en forbedring af skulderlidelsen.

Principafgørelse **D-6-08** om tilstrækkelig sikkerhed

Sygedagpengeperioden kunne ikke forlænges efter bestemmelsen om afklaring af arbejdsevnen. Begrundelsen var, at der ikke var tilstrækkelig sikkerhed eller sandsynlighed for, at en afklaring af arbejdsevnen ville kunne ske inden for højst 2 x 13 uger (nu 69 uger).

Den sygemeldte var i psykologbehandling, og den behandlende psykolog vurderede, at tilstanden måtte betragtes som stationær, hvis behandlingen ikke var begyndt at virke inden for ca. 3 måneder. Psykologen vurderede desuden, at det i forhold til en afprøvning ville blive afgørende, hvorvidt det af psykologisk vej kunne lykkes at give ansøgeren redskaber til at håndtere sin angst, endsiges blive overbevist om, at der var tale om en angsttilstand.

3.1.6 Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3 – Genoptagelse af erhvervsmæssig beskæftigelse via behandling inden for 134 uger

Kommunen skal forlænge sygedagpengeperioden ud over revurderingstidspunktet, når den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet.

Forlængelsesbestemmelsen gælder for sygemeldte, der lider af en sygdom, der kræver behandling efter revurderingstidspunktet, men hvor der er en forventning om, at pågældende kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse. Bestemmelsen har til formål

at sikre personer med en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet økonomisk tryghed i en i forvejen belastende situation.

Det kan være personer i et længerevarende behandlingsforløb, hvor det kan være tidskrævende at finde frem til den rette medicin, eller for alvorligt tilskadekomne efter trafikulykker, for hvem der er en god beskæftigelsesprognose, hvis der er den fornødne tid til genoptræning.

Principafgørelse [D-19-06](#) om yderligere forlængelse

Forlængelse af sygedagpengeperioden efter § 27, stk.1, nr. 3, kan også finde sted efter revurderingstidspunktet, hvis der forinden er sket forlængelse af sygedagpengeperioden efter en af de øvrige forlængelsesmuligheder.

Det betyder, at den sygemeldte kun er berettiget til sygedagpenge i den del af forlængelsesperioden, der er tilbage, når der regnes fra revurderingstidspunktet.

Principafgørelse [D-11-00](#) om sygdommens art

I forhold til forlængelse er det afgørende ikke, om det er samme sygdom gennem hele sygeperioden, eller om den fortsatte sygemelding skyldes en ny sygdom.

Det er en betingelse for forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, at det efter en lægelig vurdering skønnes, at arbejdsevnen kan genskabes, og at den pågældende kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på samme vilkår som inden sygemeldingen inden for 134 uger, regnet fra datoen for revurderingstidspunktets indtræden. Det beror på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, om en sådan forventning er til stede.

Det er ikke noget krav, at den sygemeldte skal vende tilbage til hidtidig beskæftigelse – blot at den sygemeldte kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse i samme omfang som før sygemeldingen.

Bestemmelsen gælder også for personer, der er ansat i et fleksjob. En sygemeldt fra et fleksjob skal vurderes i forhold til fleksjob. Ankestyrelsen har ikke taget principiel stilling til i hvilket omfang, den sygemeldte skal kunne vende tilbage til et fleksjob. Der er ikke krav om, at den sygemeldte skal vende tilbage til det fleksjob, pågældende er sygemeldt fra.

I kapitel 4 afsnit 4.6 er der givet eksempler på sager, hvor der er sket forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3.

Lægebehandling

Principafgørelse [102-12](#) om fysioterapeutisk behandling

Lægeordineret behandling kan anses for at være lægebehandling, uanset om behandlingen faktisk foretages af en læge. Fysioterapeutisk behandling på baggrund af en lægehenvielse kan derfor betragtes som lægebehandling i lovens forstand.

Principafgørelse [D-22-00](#) om psykologbehandling

Ankestyrelsen lagde vægt på en erklæring fra den behandlende psykolog. Af erklæringen fremgik, at der ville blive tale om et meget langvarigt behandlingsforløb, men psykologen kunne ikke udtale sig om, hvornår behandlingen kunne forventes afsluttet.

Principafgørelse [99-09](#) om kendt indgreb

Operation betragtes som lægelig behandling, og en sygemeldt, som venter på en operation, er derfor omfattet af personkredsen i bestemmelsen. Sygedagpengeperioden kan forlænges, selv om operationen ikke er gennemført, hvis der er tale om et kendt indgreb, og der foreligger lægeerklæring om, hvornår den sygemeldte kan forventes at genoptage arbejdet efter indgrebet.

Principafgørelse [99-09](#) er nu kasseret og indarbejdet i principafgørelse [28-15](#).

Principafgørelse [D-19-06](#) om henvisning til behandling efter revurderingstidspunkt

Hvis henvisning til behandling på sygehus er sket efter revurderingstidspunktet, kan sygedagpengeperioden ikke forlænges, medmindre sygedagpengeperioden allerede er forlænget efter en af de andre forlængelsesbestemmelser. Perioden skal blot beregnes fra revurderingstidspunktet.

Ventetid for behandling på offentligt sygehus

Når det skal afgøres, om den sygemeldte kan forventes at kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger, skal kommunen i visse tilfælde se bort fra perioder, hvor den pågældende venter på behandling på offentligt sygehus.

Der kan kun ses bort fra ventetid på behandling og f.eks. ikke ventetid på undersøgelser. Dette gælder selv om undersøgelsen skal tage stilling til, om der senere skal ske behandling.

Formuleringen af § 27, stk. 1, nr. 3, udelukker, at der kan bortses fra ventetid på private klinikker, og at ventetiden er begrundet i den sygemeldtes personlige forhold. Der kan derfor ikke ses bort fra ventetid, der er begrundet i pågældendes eget ønske om at udsætte behandlingen. I pkt. 6.4 i Vejledning nr. 9042 af 26. januar 2015 om sygedagpengeperioden og forlængelse er det dog antaget, at ventetid på behandling på et privathospital, som skyldes udnyttelse af en eventuel behandlingsgaranti, kan medregnes. Ankestyrelsen har ikke taget principiel stilling til spørgsmålet.

Rimelig sikker lægelig vurdering

Den lægelige vurdering kan f.eks. foreligge i form af en statusattest, specifik helbredsattest, erklæring fra speciallæge eller journaludskrift fra hospital.

Når kommunen indhenter lægelige oplysninger, skal kommunen tydeligt angive, at der ønskes en vurdering af varigheden af uarbejdsdygtigheden.

Der kan kun ske forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, hvis kommunen på baggrund af en rimelig sikker lægelig vurdering skønner, at den sygemeldte vil kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger. Vurderingen skal være konkret i hvert enkelt tilfælde, og den kan ikke basere sig på en generel prognose. I vurderingen indgår også, om det er et kendt indgreb eller almindelig operation, som sædvanligvis vil betyde en bedring af helbredstilstanden, og der foreligger en lægelig vurdering herom.

Principafgørelse **D-10-08** om prognose

Sygemeldte led af kronisk leverbetændelse, hvor der var en generel prognose for helbredelse på 50 procent.

Ankestyrelsen fandt, at der ikke kunne lægges vægt på en generel prognose for alle under samme behandling, men at den sygemeldte ud fra en konkret vurdering opfyldte betingelserne for at få sygedagpengeperioden forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 3.

Der blev lagt vægt på, at det var en let til moderat kronisk leverbetændelse, som ville betinge vedvarende almensymptomer og heraf følgende let til moderat funktionsnedsættelse i alle arbejdsfunktioner. Uanset behandlingens resultat ville den sygemeldte derfor efter endt behandling kunne vende tilbage til beskæftigelse i samme omfang som før sygemeldingen, hvor pågældende havde arbejdet som regnskabsassistent.

Principafgørelse **99-09** om kendt indgreb

Sygemeldte ventede ved varighedsbegrænsningens indtræden (nu revurderingstidspunktet) på at få foretaget en stivgørende rygoperation. Det er et kendt indgreb, som ifølge speciallægeerklæringen indhentet i sagen, efter minimum 1/2 år kunne forventes at bringe den sygemeldte tilbage til ikke fysisk belastende arbejde, selv om der var en risiko for restsymptomer. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at den sygemeldte havde været beskæftiget som lægesekretær 30 timer ugentligt, og at arbejdspladsen ville kunne indrettes ergonomisk herunder med mulighed for hyppige stillingskift, således at den sygemeldtes skånehensyn blev tilgodeset.

Principafgørelserne **D10-08** og **99-09** er nu kasseret og indarbejdet i principafgørelse **28-15**.

Helhedsvurdering

Principafgørelse 28-15 om helhedsvurderingen

Der kan ske forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, selvom der ikke foreligger en præcis lægelig vurdering af tidsperspektivet for tilbagevenden til erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang. Dette er tilfældet, når det efter en konkret helhedsvurdering af sagens oplysninger skønnes, at den sygemeldte med lægelig sikkerhed vil kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet. Af principafgørelsen fremgår desuden, at det ikke er udelukket at forlænge efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, selv om der kan være behov for en langsom optræning eventuelt med skånehensyn.

Ved helhedsvurderingen skal der blandt andet lægges vægt på den sygemeldtes helbredsmæssige forhold, de sociale forhold, og om den sygemeldte inden sygemeldingen har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Der kan desuden lægges vægt på behandlingens art f.eks., om der er tale om et kendt indgreb, der forventes at kunne bringe den sygemeldte tilbage til erhvervsmæssig beskæftigelse.

I sag nr. 1 i principafgørelsen kunne sygedagpengeudbetalingen forlænges efter en helhedsvurdering af sagens oplysninger. Der blev lagt vægt på, at den sygemeldte kort før revurderingstidspunktet var blevet opereret for en diskusprolaps, og at der ikke var oplysninger om efterfølgende komplikationer. Lægen forventede sygemelding i to til tre måneder, hvorefter den sygemeldte formentlig kunne begynde langsomt på arbejde. Den sygemeldte havde desuden haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.

I sag nr. 2 var sagen ikke tilstrækkeligt oplyst til, at kommunen kunne vurdere, om den sygemeldte havde ret til forlængelse af sygedagpengeudbetalingen, da der manglende en udtalelse fra den behandlende psykolog. Derudover havde egen læge foretaget en ubegrundet ændret vurdering af prognosen og tidspunktet for raskmelding. Kommunen skulle derfor bede lægen om en konkret begrundelse for den nye vurdering. Sagen blev hjemvist til kommunen.

Principafgørelse D-4-07 om lægelig vurdering

Lægen havde i den indhentede statusattest tilføjet, at det kunne blive nødvendigt at arbejdsprøve borgeren med henblik på afklaring af, hvor meget borgeren kunne holde til. Det ændrede ikke ved den samlede vurdering, hvorefter borgeren forventedes at blive arbejdsdygtig inden for tidsfristen. Lægen havde vurderet, at arbejdsdygtigheden ville være genskabt inden for et par måneder.

At der skal foretages en helhedsvurdering af, om den sygemeldte kan vende tilbage til arbejdsmarkedet inden for fristen, indebærer, at den lægelige vurdering skal sammenholdes med den sygemeldtes forhold i øvrigt.

Principafgørelse 18-09 om helhedsvurderingen

Der var ikke grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge til en sygemeldt borger med følger efter whiplash.

Begrundelsen var, at det ikke med tilstrækkeligt sikkerhed kunne forventes, at den sygemeldte ville genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på normale vilkår inden for 2 gange 52 uger, regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden (nu 134 uger fra revurderingstidspunktet).

Af de lægelige oplysninger fremgik, at den sygemeldte dagligt havde ondt i nakke, mellem skulderblade, i skuldre og i hovedet, og at der næppe var udsigt til betydende bedring. Under et hensyntagende afklaringsforløb magtede den sygemeldte at arbejde 2 timer dagligt. Den sygemeldte havde været smerteplaget og ude af stand til at klare opgaverne hjemme, og observationen var, at pågældende havde smerter hver dag og ikke magtede mere end 2 timers arbejde. Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at den sygemeldte søgte om førtidspension.

Beskæftigelsesankenævnet havde ændret kommunens afgørelse om afslag på forlængelse og lagt vægt på, at de objektive helbredsmæssige fund var beskedne, samt at den beskrevne skade måtte betegnes at være i den lettere kategori af whiplash-skader. Det var Beskæftigelsesankenævnets vurdering, at der var et generelt erfaringsgrundlag for, at disse relativt lette/begrænsede tilfælde, som den sygemeldtes skade hørte under, dæmpedes over tid, sådan at det blev muligt at genoptage fuldtidsbeskæftigelse med relevante skånehensyn.

Helhedsvurderingen gælder også for sygemeldte i fleksjob. Når en person er sygemeldt fra et fleksjob, skal lægens vurdering også sammenholdes med den sygemeldtes forhold i øvrigt ved vurderingen af, om pågældende kan vende tilbage på arbejdsmarkedet inden for fristen. En fast tilknytning til arbejdsmarkedet før sygdommens indtræden er et af de elementer, kommunen kan tillægge betydning i en sag om fleksjob.

Om helhedsvurderingen se også sagsnr. 31 omtalt i kapitel 4 afsnit 4.1.

Lægen ændrer sin vurdering

Hvis en læge ændrer sin vurdering af prognosen, skal den ændrede vurdering være begrundet. Kommunen skal derfor bede om en uddybende lægelig udtalelse, hvis lægen ikke har oplyst, hvorfor prognosen er ændret. Se principafgørelse [28-15](#).

En tilsidesættelse af en lægeerklæring forudsætter, at kommunen har et sikkert grundlag herfor.

3.1.7 Retssikkerhedslovens § 7a

Det fremgår af sygedagpengelovens § 24, stk. 1, at udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalender måneder, og at kommunen forinden skal have foretaget revurdering af den sygemeldtes situation.

Principafgørelse [D-14-03](#) om ophør af erhvervsrettet foranstaltning
Ophør af sygedagpengeudbetalingen betragtes som ophør af en erhvervsrettet foranstaltning, og er derfor omfattet af retssikkerhedslovens § 7a.

Efter retssikkerhedslovens § 7a skal kommunen senest to uger før ophør af sygedagpengeudbetalingen tage stilling til, hvad der videre skal ske i sagen. Det gælder både ved revurderingstidspunktet og ved udløbet af en forlængelsesperiode.

Kommunen skal tage stilling til, om sygedagpengene kan forlænges efter en af bestemmelserne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, eller om den sygemeldte fortsat er uarbejdsdygtig og dermed har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Ved vurderingen skal den sygemeldte og - i det omfang, det er nødvendigt - egen læge, eventuelt faglig organisation, arbejdsgiver og andre relevante parter inddrages. Kommunen skal foretage en helhedsvurdering af pågældendes situation for blandt andet at undgå afbrydelser i indsatsen over for sygemeldte med behov for hjælp.

Om inddragelse af andre end den sygemeldte se Ankestyrelsens principafgørelse [R-1-06](#). Ankestyrelsen fandt, at den sygemeldtes faglige organisation burde have været inddraget i kommunens vurdering, inden afgørelsen om ophør af sygedagpengeudbetalingen blev truffet. Kommunen havde tidligere under sygeforløbet inddraget organisationen.

Der er ikke formkrav til § 7a vurderingen eller noget krav om, at borgeren skal indkaldes til en personlig samtale. Af pkt. 61 i Vejledning nr. 73 af 3. oktober 2006 om retssikkerhed og administration på det sociale område fremgår, at det skal fremgå af kommunens journal eller anden registrering, at kommunen forud for sygedagpengeophøret har foretaget en vurdering af, hvad der videre skal ske i sagen.

Retssikkerhedslovens § 7a er en garantiforskrift, der skal sikre, at der træffes en indholdsmæssig rigtig afgørelse. Manglende overholdelse indebærer, at der er en formodning om, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket. Kan det i en konkret sag ikke afvises, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat, er afgørelsen ugyldig.

Manglende overholdelse af § 7a kan ikke i sig selv give ret til forlængelse af sygedagpengeperioden, hvis betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden i øvrigt ikke er opfyldte. Se principafgørelserne [D-8-03](#) og [D-22-03](#).

Har kommunen ikke inddraget § 7a i sagsbehandlingen, vil Ankestyrelsen hjemvise sagen.

4 Materiel vurdering

Undersøgelsen omfatter i alt 125 afgørelser. Ankestyrelsen vurderer, at 86 ud af de 125 afgørelser er i overensstemmelse med regler og praksis, mens 39 afgørelser ville blive ændret eller hjemvist, hvis der havde været tale om klagesager. Det svarer til, at 69 procent af de undersøgte sager er i overensstemmelse med regler og praksis, mens 31 procent ikke er, jf. tabel 4.1.

4.1 Samlet vurdering af afgørelsernes korrekthed

Tabel 4.1 Er kommunens afgørelse samlet set rigtig?

	Antal	Procent
Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis	86	69
Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag	39	31
I alt	125	100

De 39 afgørelser, som ikke overholder sygedagpengelovens betingelser

I 26 af de 39 sager er kommunernes afgørelser truffet på så mangelfuldt et oplysningsgrundlag, at Ankestyrelsen vurderer, at afgørelserne er ugyldige. Afgørelserne ville derfor blive ændret eller hjemvist, hvis de havde været klagesager. I 8 af de 26 sager er der ud over et mangelfuldt oplysningsgrundlag andre fejl. Det drejer sig om 1 sag vedrørende henvisning til jobafklaringsforløb, 3 sager vedrørende forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, og 4 sager vedrørende forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3.

I 6 sager, hvor sygedagpengeperioden er forlænget, er Ankestyrelsen uenig med kommunerne i, at der kan ske forlængelse.

I 2 sager om forlængelse vurderer Ankestyrelsen, at kravet om uarbejdsdygtighed ikke er opfyldt, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1.

I 2 sager vurderer Ankestyrelsen, at der burde være sket forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, i stedet for efter § 27, stk. 1, nr. 2.

I 1 sag om henvisning til jobafklaringsforløb mener Ankestyrelsen, at betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3, er opfyldte.

I de sidste 2 sager har kommunerne truffet afgørelse om ophør af sygedagpengeudbetalingen ved revurderingstidspunktet, men ikke forholdt sig til alle forlængelsesmuligheder, og i den ene sag har kommunen heller ikke truffet afgørelse om henvisning til et jobafklaringsforløb.

I alle 26 sager, hvor Ankestyrelsen vurderer, at oplysningsgrundlaget ikke er tilstrækkeligt, mangler der relevante lægelige oplysninger. Se tabellerne 4.3 og 5.1.

4.2 Afgørelser, der ikke lever op til regler og praksis fordelt på årsager

Tablet 4.2 Opgørelse over fejl og/eller utilstrækkelige oplysninger i de 39 sager

	Antal sager
Manglende stillingtagen til én eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1	2
Manglende henvisning til jobafklaringsforløb	1
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0
Én af forlængelsesmulighederne er opfyldt	1
Ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldt	10
Revurderingstidspunkt er beregnet forkert	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	26
Andet	8
I alt	39

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 39 afgørelser med fejl, da de enkelte sager kan have flere typer af fejl.

I 10 af de sager, hvor sygedagpengeperioden er forlænget, vurderer Ankestyrelsen, at betingelserne for at forlænge ikke er opfyldte. I 4 af disse sager er der yderligere tale om et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag, hvorfor afgørelserne alene af den grund ville være blevet ændret eller hjemvist.

For 2 afgørelser om ophør af sygedagpengeudbetalingen ved revurderingstidspunktet gælder det, at der ikke er taget stilling til en eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1. I den ene afgørelse er der heller ikke sket henvisning til jobafklaringsforløb.

For 8 sager gælder andre typer af fejl, som beskrives nærmere i forhold til tabellerne 4.5 og 4.6 nedenfor. I 4 af disse sager er oplysningsgrundlaget desuden utilstrækkeligt.

4.3 Oplysningsgrundlag

Tabel 4.3 I hvilket omfang er sagen oplyst?

	Antal	Procent
Ingen oplysninger mangler	91	73
Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler	8	6
Væsentlige oplysninger mangler	26	21
I alt	125	100

I alle 26 sager, hvor væsentlige oplysninger mangler, drejer det sig om helbredsmæssige oplysninger. I 22 af de 26 sager mangler der aktuelle lægelige oplysninger om den sygemeldtes helbredsmæssige forhold på revurderingstidspunktet. 4 ud af de 26 sager er ikke tilstrækkeligt oplyst med de indhentede helbredsmæssige oplysninger.

Retssikkerhedslovens § 10 (officialprincippet) og § 11a

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 10, at kommunen har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at kommunen kan træffe afgørelse (officialprincippet). Bestemmelsen gælder for oplysningen af alle typer af sager på det sociale område.

Det er som udgangspunkt kommunens ansvar at sørge for, at der bliver indhentet tilstrækkelige oplysninger til, at kommunen kan afgøre, hvilken hjælp borgeren er berettiget til. Er der tvivl om rigtigheden af en oplysning eller vurdering, hører det med til sagsoplysningen, at kommunen skal forsøge at få denne tvivl afklaret. Kommunen kan herefter ved en bevismæssig vurdering afgøre, om den pågældende oplysning eller vurdering kan lægges til grund i forbindelse med afgørelsen.

Det er en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvilke oplysninger, kommunen skal indhente. Dette vil ofte kunne udledes af de sociale love, der indeholder betingelserne for, hvornår en borger er berettiget til at modtage hjælp.

Ifølge retssikkerhedslovens § 11a kan kommunen forlange at få oplysninger fra f.eks. sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar. Bestemmelsen giver kun adgang til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at behandle en sag. I sygedagpengesager er det oplysninger, som har betydning ved vurderingen af den sygemeldtes aktuelle helbredstilstand og arbejdsevne.

Principafgørelse 232-11 om oplysningsgrundlag og oplysningspligt
Kommunens pligt til at oplyse sagen var ikke opfyldt ved blot at konstatere, at en læge ikke havde besvaret en henvendelse og ikke telefonisk havde ønsket at udtale sig til kommunen om sygemeldtes psykiske lidelse.

Eksempler på sager, hvor oplysningsgrundlaget ikke er tilstrækkeligt

I de følgende eksempler ville Ankestyrelsen have ændret eller hjemvist sagerne, hvis de havde været påklaget.

Sagsnr. 5 – henvisning til jobafklaringsforløb

Sagen vedrører en 61-årig borger, der blev sygemeldt den 14. juli 2014 på grund af smerter i hænder og fødder. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse som social- og sundhedshjælper.

Revurderingstidspunktet var den 31. januar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om ophør af sygedagpengeudbetalingen og henvisning til jobafklaringsforløb. Afgørelsen er begrundet med, at borgerens helbredsmæssige og arbejdsmæssige situation er uafklaret.

Borgeren har været til neurologisk undersøgelse og udredning på sygehuset og i medicinsk og fysioterapeutisk behandling. I sagen foreligger lægelige oplysninger i form af journaloplysninger fra sygehus med seneste notat af den 12. november 2014. Af notatet fremgår, at borgerens kræfter er stabiliseret, og at tilstanden objektivt må betegnes som stationær. Borgeren har dog haft infektion i et sår efter biopsier, og såret er endnu ikke helt lægt. Næste konsultation er angivet til medio januar 2015.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Det kan ikke ud fra journaloplysningerne fra sygehuset konkluderes, at borgerens helbredstilstand er uafklaret. Kommunen skulle derfor have indhentet lægelige oplysninger om borgerens aktuelle helbredstilstand på revurderingstidspunktet. Det fremgår desuden ikke af kommunens afgørelse, på hvilken baggrund, kommunen har vurderet, at borgerens helbredsmæssige situation var uafklaret.

Sagsnr. 115 – henvisning til jobafklaringsforløb

Sagen vedrører en 45-årig borger, der blev sygemeldt den 11. februar 2014 på grund af belastningsreaktion som følge af problemer på arbejdspladsen. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse som pædagog.

Revurderingstidspunktet var den 31. august 2014, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om, at sygedagpengeperioden ikke kunne forlænges, men at borgeren skulle tilbydes et jobafklaringsforløb. Afgørelsen er begrundet med, at ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldte, men at borgeren stadig er uarbejdsdygtig.

Egen læge har i statusattest af den 6. juni 2014 vurderet, at borgeren vil være sygemeldt i en måned (til den 13. juli 2014), hvorefter borgeren forventedes at kunne arbejde "efter formåen" i en periode. Lægen har endvidere oplyst, at borgeren er i psykologbehandling. Ifølge lægen vil borgeren kunne omplaceres til andet lignende job.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunes afgørelse er truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Kommunen har ikke fulgt op på oplysningerne i statusattesten fra egen læge. Det fremgår derfor ikke, hvorfor prognosen for raskmelding ikke holdt. Derudover kunne kommunen med fordel have indhentet oplysninger fra den behandlende psykolog. Ankestyrelsen vurderer, at kommunen uden disse oplysninger ikke var i stand til at foretage en vurdering af, hvorvidt der var grundlag for forlængelse af sygedagpengeperioden.

Sagsnr. 47 – forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2

Sagen vedrører en 31-årig borger, der blev sygemeldt den 25. juli 2014 fra ledighed. Sygemeldingen skyldtes bækkensmerter efter graviditet, samt mistanke om søvnapnø og stress.

Borgeren var under sygemeldingen i et forløb hos en reumatolog og var af reumatologen henvist til en fysioterapeut med speciale i bækkenproblemer. Derudover havde borgeren problemer med afbrudt nattesøvn. Borgeren var derfor under (fortsat) udredning for søvnapnø.

Revurderingstidspunktet var den 31. januar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at borgerens helbredstilstand er uafklaret, og at kommunen afventer oplysninger fra søvnklinikken, som er nødvendige for at kunne afklare det videre forløb.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen ikke havde et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til at træffe afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden. Der er i sagen ingen aktuelle lægelige oplysninger om bækkensmerterne, og borgeren er desuden henvist til yderligere undersøgelse for søvnproblematikken. Hertil kommer, at borgeren har oplyst at lide af stress/belastningsreaktion. Det er ikke beskrevet nærmere siden statusattest af den 30. august 2014.

Kommunen kunne desuden ikke forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2, alene med den begrundelse, at der manglede lægelige oplysninger i sagen.

Ankestyrelsen bemærker, at der kan ske forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, også i tilfælde, hvor der er tale om en uafklaret helbredsmæssig situation. Det forudsætter, at både arbejdsevnen og de helbredsmæssige forhold kan afklares inden for 69 uger. Se principafgørelse [153-12](#).

Sagsnr. 75 – forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2

Sagen vedrører en 53-årig borger, der blev sygemeldt den 10. september 2014 fra sit arbejde som bygningsmaler på grund af slidgigt i begge knæ.

Borgeren blev opereret den 10. september 2014 og fik indsat en ny knæskal i venstre knæ. Borgeren var herefter under genoptræning. Under sygeforløbet har borgeren fået psykiske problemer. Det er vurderet, at borgeren har behov for træning af mere almen karakter og langsom opbygning.

Revurderingstidspunktet var den 31. marts 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at det er nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for at klarlægge borgerens arbejdsevne. Af afgørelsen fremgår ikke, hvilke faktiske forhold kommunen har lagt vægt på ved vurderingen.

De seneste lægelige oplysninger i sagen er sygehusjournalen med notat af den 24. september 2014 efter knæoperationen, samt outputschema af den 19. november 2014 til psykiater og arbejdsmediciner. Borgeren var medio november 2014 begyndt i antidepressiv behandling hos psykiater.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Der er ingen aktuelle oplysninger om borgerens helbredsmæssige forhold på revurderingstidspunktet, eller om behovet for en afklaring af arbejdsevnen. Kommunen havde derfor ikke et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til at træffe afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden.

Sagsnr. 56 – forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3

Sagen vedrører en 44-årig borger, der blev sygemeldt den 11. august 2014 fra ledighed på grund af angst, stress og belastningsreaktion. Borgeren modtog under sygemeldingen behandling hos en psykolog.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengeperioden. Der forelå ikke tilstrækkelig dokumentation for en forlængelse, idet kommunen afventede lægelige oplysninger i form af en statusattest fra borgerens læge.

Efter modtagelsen af attesten traf kommunen den 25. marts 2015 afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden fra revurderingstidspunktet efter § 27, stk. 1, nr. 3. Afgørelsen er begrundet med, at borgerens læge i attesten, dateret den 26. februar 2015, formoder, at borgeren vil kunne raskmeldes i løbet af nogle måneder. Lægen har dog ikke set borgeren siden den 1. december 2014, og der er ingen oplysninger om den iværksatte behandling hos psykolog.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Der mangler oplysninger om borgerens helbredsmæssige situation på revurderingstidspunktet fra den behandlende psykolog.

Sagsnr. 108 – forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3

Sagen vedrører en 38-årig borger, der blev sygemeldt den 2. oktober 2014 på grund af knæ smerter. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse som social- og sundhedshjælper.

Revurderingstidspunktet var den 31. marts 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3. Afgørelsen er begrundet med, at borgeren er under eller venter på lægebehandling, og at borgeren efter en sikker lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet.

I sagen foreligger en status, dateret den 19. februar 2015, fra den behandlende fysioterapeut. Fysioterapeuten anser det for realistisk, at borgeren kan begynde at arbejde inden for 4-6 uger. Fysioterapeuten anbefaler 1½-2 timers arbejde 4 gange ugentligt. Seneste lægelige oplysninger er brev af den 13. november 2014 med svar på MR-scanning af venstre knæ.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Der er ingen aktuelle lægelige oplysninger i sagen, men alene en vurdering fra borgerens fysioterapeut. Der foreligger derfor ikke en sikker lægelig vurdering om, at borgeren kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked i samme omfang som før sygemeldingen. Kommunen kunne med fordel have indhentet en statusattest/specifik helbredsattest fra egen læge til belysning af borgerens helbredsmæssige forhold på revurderingstidspunktet.

Eksempler på sager, hvor oplysningsgrundlaget er tilstrækkeligt

Sagsnr. 87 – henvisning til jobafklaringsforløb

Sagen vedrører en 35-årig borger, der blev sygemeldt den 5. august 2014 på grund af depression og rygsmerter. Borgeren blev sygemeldt fra ledighed.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om ophør af sygedagpenge og ret til jobafklaringsforløb. Afgørelsen er begrundet med, at den helbredsmæssige tilstand er uafklaret.

Kommunen har inden revurderingstidspunktet indhentet statusattest af den 21. januar 2015 fra borgerens læge og psykiatrisk speciallægeerklæring af den 16. februar 2015 til belysning af borgerens aktuelle helbredsmæssige tilstand. Af statusattesten fra egen læge fremgår, at borgeren er begyndt genoptræning af ryggen, men at der er mistanke om gigt i rygsøjlen. Ifølge den psykiatriske speciallægeerklæring er borgerens psykiske

tilstand betydeligt værre end antaget, og borgeren er ikke tilstrækkeligt behandlet. Først når behandlingen er afsluttet, kan der siges noget sikkert om prognosen.

Ankestyrelsen vurderer, at sagen er godt lægeligt belyst, og at kommunens afgørelse er korrekt. Helbredstilstanden er uafklaret, da der fortsat er uafprøvede behandlingsmuligheder for den psykiske tilstand. Derudover er der tale om rygproblemer, som ikke er stationære. Der er dermed ikke mulighed for forlængelse af sygedagpengeudbetalingen.

Sagsnr. 34 – forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2

Sagen vedrører en 55-årig borger, der blev sygemeldt den 12. august 2014 på grund af nakke-, skulder- og knæ smerter. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen selvstændig chauffør.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at helbredstilstanden er stationær, og at en afklaring vil give et retvisende billede af arbejdsevnen, samt at denne afklaring kan finde sted inden for 69 uger fra revurderingstidspunktet.

Kommunen har inden revurderingstidspunktet indhentet en generel helbredsattest af den 11. februar 2015 fra borgerens læge til belysning af borgerens aktuelle helbredsmæssige tilstand. Af attesten fremgår, at borgeren lider af diskusprolaps i nakke og lænd, samt slidgigt i knæ. Der er ingen udsigt til, at borgerens helbredsmæssige tilstand vil bedres væsentligt. Det er usikkert, hvad borgeren kan klare arbejdsmæssigt.

Ankestyrelsen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt lægeligt belyst, og at kommunens afgørelse er korrekt. Tilstanden skønnes stationær uden væsentlige muligheder for bedring. Det vurderes, at der er behov for en afklaring af arbejdsevnen og at den afklaring kan finde sted inden for tidsfristen.

Sagsnr. 23 – forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3

Sagen vedrører en 36-årig borger, der blev sygemeldt den 3. september 2014 på grund af smerter i venstre skulder efter faldulykke. Borgeren blev sygemeldt fra ledighed.

Revurderingstidspunktet var den 31. marts 2015 og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3. Afgørelsen er begrundet med, at der foreligger en sikker lægelig vurdering for tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Borgeren blev opereret i skulderen den 6. februar 2015 (rotator cuff operation). Kommunen har derfor indhentet en specifik helbredsattest af den 19. februar 2015 fra borgerens læge og journaloplysninger fra sygehuset. Det fremgår heraf, at det forventes,

at borgeren vil genvinde fuld funktion i skulderen efter rehabilitering og genoptræning, som vil vare 3-4 måneder. Ved opfølgningssamtale den 27. marts 2015 oplyser borgeren fortsat at have mange smerter, men at der nu er flere gode dage, og at den behandlende fysioterapeut mener, at det går den rigtige vej.

Ankestyrelsen vurderer, at sagen er tilstrækkeligt lægeligt belyst, og at kommunens afgørelse om forlængelse af sygedagpengeudbetalingen er korrekt. En rotator cuff operation er et kendt indgreb, og der er ikke oplyst om komplikationer efter operationen. Borgerens læge vurderer, at borgeren vil kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet efter 3-4 måneder.

4.4 Henvisning til jobafklaringsforløb

Tablet 4.4 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende henvisning til jobafklaringsforløb

	Antal sager
Manglende stillingtagen til én eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1	2
Manglende henvisning til jobafklaringsforløb	1
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0
Én af forlængelsesmulighederne er opfyldt	1
Ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldt	0
Revurderingstidspunkt er beregnet forkert	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	8
Andet	1
I alt	11

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 11 afgørelser, da de enkelte sager kan have flere typer af fejl.

For 2 sager gælder, at der er tale om manglende stillingtagen til én eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1. For den ene af disse sager er der tillige tale om manglende afgørelse om henvisning til jobafklaringsforløb samt "Andet". Disse 2 sager er atypiske for undersøgelsen, og er derfor ikke omtalt nærmere.

I 1 sag vurderer Ankestyrelsen, at sygedagpengeperioden burde være forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 3. Se sagsnr. 31.

Eksempler på sager, hvor kommunernes henvisning til jobafklaringsforløb ikke er korrekt**Sagsnr. 31**

Sagen vedrører en 46-årig borger, der blev sygemeldt den 11. august 2014 på grund af depression, angst og stress. Borgeren var på dette tidspunkt i beskæftigelse i et vikariat som pædagogmedhjælper.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om ophør af sygedagpenge og bevilling af jobafklaringsforløb. Afgørelsen er begrundet med, at borgeren er i medicinsk behandling via egen læge, og at prognosen er god. Kommunen vurderer dog, at tidsperspektivet er usikkert, ligesom borgeren er begyndt i optrænenende virksomhedspraktik. I sagen foreligger statusattest af den 16. januar 2015 fra egen læge, hvoraf det fremgår, at borgeren kan deltage i virksomhedspraktik, når mindfulness-kursus er afsluttet (den 5. februar 2015). Borgeren vil herefter kunne stille sig til rådighed for andet arbejde.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt.

Ud fra en helhedsvurdering af sagen opfylder borgeren betingelserne for forlængelse af sygedagpengeudbetalingen efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3. Borgeren er i relevant behandling, og prognosen for tilbagevenden til hidtidig erhvervsmæssig beskæftigelse vurderes at være god. Borgeren er inden revurderingstidspunktet begyndt i en optrænenende praktik med gradvis øgning af arbejdstiden. Hertil kommer, at borgeren har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet inden sygemeldingen.

Ankestyrelsen vurderer, at der ikke er grundlag for at antage, at borgeren ikke ville kunne vende tilbage til hidtidig erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet. Der foreligger dermed en tilstrækkelig sikker lægelig vurdering i sagen.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 102

Sagen vedrører en 29-årig borger, der blev sygemeldt den 7. august 2014 på grund af en diskusprolaps. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i ufaglært beskæftigelse. Under hele sygeforløbet har borgeren deltaget i træning af ryggen.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengeudbetalingen og henvisning til jobafklaringsforløb. Afgørelsen er begrundet med, at borgeren er under genoptræning, og det er uvist, om borgeren skal opereres.

Da kommunen traf afgørelse i sagen forelå ingen aktuelle lægelige oplysninger om borgerens helbredsmæssige tilstand, men kommunen havde forinden anmodet borgerens læge om en statusattest. Kommunen modtog attesten umiddelbart efter afgørelsen og

inden revurderingstidspunktet. Ifølge lægen bliver tilstanden langsomt bedre og bedre, og det forventes, at borgeren vil kunne påtage sig et ikke rygbelastende arbejde inden for et par måneder.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er truffet på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag. Kommunen skulle have vurderet sagen på ny efter modtagelsen af statusattesten fra egen læge den 20. februar 2015. På revurderingstidspunktet var der ingen aktuelle lægelige oplysninger om borgerens helbredsmæssige tilstand, herunder oplysninger om effekten af træningen, eller om borgeren skulle tilbydes operation. Kommunen havde derfor først efter modtagelsen af statusattesten et tilstrækkeligt grundlag til at vurdere, om sygedagpengeperioden kunne forlænges.

Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis den havde været påklaget.

Eksempler på sager, hvor kommunernes henvisning til jobafklaringsforløb er korrekt

Sagsnr. 51

Sagen vedrører en 38-årig borger, der blev sygemeldt den 1. august 2014 på grund af svær depression. Borgeren var på tidspunkt for sygemeldingen ansat som personlig hjælper på fuld tid.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengeperioden og henvisning til jobafklaringsforløb. Afgørelsen er begrundet med, at prognosen for tilbagevenden til det ordinære arbejdsmarked er god, men at der ikke kan siges noget om i hvilket omfang eller om tidshorizonten.

På revurderingstidspunktet var der ikke sket nogen væsentlig bedring i borgerens helbredsmæssige tilstand, og borgeren var netop begyndt i et nyt behandlingsforløb. Borgerens tilstand var desuden forværret kort før revurderingstidspunktet, og borgeren var angst for at være sammen med andre mennesker. En planlagt delvis genoptagelse af arbejdet måtte derfor opgives. I sagen er indhentet en statusattest af den 26. januar 2015 fra den behandlende psykiater.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er korrekt. På revurderingstidspunktet led borgeren fortsat af depression af svær grad, og der var sket en forværring i tilstanden umiddelbart før revurderingstidspunktet. Der var fortsat behandlingsmuligheder, men der kunne ikke siges noget om prognosen eller mulighederne for tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Sagsnr. 78

Sagen vedrører en 32-årig borger, der blev sygemeldt den 29. september 2014 fra sit arbejde som social- og sundhedshjælper, på grund af smerter i det højre knæ. Borgeren

er tidligere opereret i knæet og blev opereret igen den 17. december 2014 og den 4. marts 2015.

Borgeren var på revurderingstidspunktet den 31. april 2015 netop startet på genoptræning af knæet. Derudover var borgeren efter et selvmordsforøg under behandling med psykologsamtaler, samt under yderligere udredning i psykiatrien på grund af mistanke om en personlighedsforstyrrelse. Af statusattest, dateret den 10. marts 2015, fra psykiatrien fremgår, at det ikke er muligt at sige, hvornår borgeren vil være klar til et almindeligt arbejde, men at dette afhænger af det videre behandlingsforløb. Behandlingsforløbet kan strække sig over 1½ til 2 år.

Den 9. april 2015 traf kommunen afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpengeperioden med den begrundelse, at det videre forløb er usikkert.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er korrekt. Borgerens helbredsmæssige situation er helt uafklaret, hvortil kommer en del psykosociale problemer. Der er derfor usikkerhed om det videre forløb, og dermed heller ikke noget grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden. Borgeren skal derfor tilbydes et jobafklaringsforløb.

4.5 Forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2

Tabel 4.5 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2

	Antal sager
Manglende stillingtagen til én eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1	0
Manglende henvisning til jobafklaringsforløb	0
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0
Én af forlængelsesmulighederne er opfyldt	0
Ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldt	7
Revurderingstidspunkt er beregnet forkert	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	12
Andet	4
I alt	20

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 20 afgørelser, da de enkelte sager kan have flere typer af fejl.

For 2 af de 7 sager, hvor det er vurderet, at ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldte, gælder, at kommunerne ikke har haft et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til at træffe afgørelse, hvorfor afgørelserne alene af den grund er ugyldige. For de øvrige 5 sager gælder, at ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldte, herunder betingelserne for at forlænge efter § 27, stk. 1, nr. 2.

I 2 af de 4 sager under "Andet" vurderer Ankestyrelsen, at sygedagpengeperioden i stedet burde være forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 3.

I 1 af de 4 sager vurderer Ankestyrelsen, at borgeren ikke er uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand og derfor af den grund ikke har ret til sygedagpenge.

Eksempler på sager, hvor forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, ikke er korrekt

Sagsnr. 26

Sagen vedrører en 47-årig borger, der blev sygemeldt den 19. september 2015 på grund af smerter i lænderyggen. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen selvstændig inden for skovbrug.

Revurderingstidspunktet var den 31. marts 2015, og i den forbindelse traf kommunen den 25. februar 2015 afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at det er nødvendigt, at borgeren gennemfører en virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for at arbejdsevnen kan klarlægges. Det fremgår ikke, hvilke faktiske forhold, der ligger til grund for afgørelsen, herunder hvorfor der skønnes at være behov for en afprøvning.

I sagen foreligger statusattest af den 18. februar 2015 fra egen læge, hvorefter borgeren er anbefalet fysioterapi og (fortsat) træning for at forbedre muskelstabilitet og funktion i lænd og bækken. Lægen anbefaler sygemelding i tre måneder, men at raskmelding i øvrigt må afhænge af effekten af den iværksatte træning. Borgeren skal fremadrettet undgå fikserede arbejdsstillinger og tunge løft. Det er endvidere oplyst, at borgeren har fået en smerteblokade, og at der er planlagt yderligere to blokader.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt. Borger var ved revurderingstidspunktet i et behandlingsforløb med blokader og fysioterapi, samt i et træningsforløb. Effekten af behandlingen og træningen var usikker. Det var dermed ikke muligt at vurdere, hvorvidt der var et behov for afklaring af arbejdsevnen eller andet.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse og henvist borgeren til et jobafklaringsforløb, hvis den havde været påklaget.

Ankestyrelsen bemærker, at kommunens afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden er truffet mere end en måned før revurderingstidspunktet, og at afgørelsen således ikke er truffet på så aktuelt et grundlag som muligt. Borgerens helbredsmæssige og arbejdsmæssige situation har ikke ændret sig væsentligt op til revurderingstidspunktet.

Sagsnr. 48

Sagen vedrører en 56-årig borger, der blev sygemeldt den 4. august 2014 på grund af følgerne efter en blodprop i hjernen. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse som lærer.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at det er nødvendigt, at borgeren gennemfører en virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for, at arbejdsevnen kan klarlægges. Det fremgår ikke hvilke faktiske forhold, der er lagt til grund for afgørelsen. Af kommunens interne journalnotat fremgår imidlertid, at kommunen konkret lægger vægt på, at borgeren har oplyst at ville begynde at arbejde delvist fra den 23. februar 2015.

Egen læge anfører i statusattest af den 24. februar 2015, at borgeren forventes at kunne genvinde sit normale funktionsniveau, og at borgeren langsomt vil kunne optrappe

timeantallet, således at målet er, at borgeren efter sommerferien vil kunne arbejde på fuld tid. Borgeren er i fysioterapeutisk behandling.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt. Det er ved revurderingstidspunktet planen, at borger skal genoptage arbejdet delvist, og at borgeren efter sommerferien skal arbejde på fuld tid. Ankestyrelsen vurderer på denne baggrund, at der på revurderingstidspunktet ikke var et afklaringsbehov, men at der alene var et behov for optrapning i arbejdstid. Betingelserne for forlængelse af sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, er dermed ikke opfyldte.

Sagen er dog ikke tilstrækkeligt oplyst til, at Ankestyrelsen kan vurdere, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3, herunder om det er realistisk, at borgeren vil kunne genoptage arbejdet på fuld tid. Af statusattesten fra egen læge fremgår, at borgeren udtrættes hurtigt mentalt, og at borgeren har svært ved at være sammen med andre mennesker samt at bevare overblikket.

Ankestyrelsen ville have hjemvist sagen, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 49

Sagen vedrører en 35-årig borger, der blev sygemeldt den 8. august 2014 på grund af emotionel ustabil personlighedsforstyrrelse, borderline-type. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen ansat som sekretær, og borgeren har haft stabil tilknytning til arbejdsmarkedet.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i den forbindelse traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden. Afgørelsen er begrundet med, at det er nødvendigt, at der gennemføres en virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger, for at afklare hvilke jobfunktioner, der er forenelige med de helbredsmæssige skånehensyn samt timetallet. Det fremgår ikke hvilke faktiske forhold, der ligger til grund for afgørelsen, herunder hvorfor der skønnes behov for en afklaring.

Borgeren har gode og dårlige perioder, og helbredstilstanden har ikke ændret sig. Der er derfor ikke specielle skånehensyn andet end, at borgeren ikke må presses ind i uoverskuelige situationer. Egen læge har anbefalet mulighed for fleksibel arbejdstid.

Psykiatrisk Afdeling har i statusattest af den 24. november 2014 oplyst, at der ikke aktuelt er noget behandlingsbehov, og at funktionsniveauet har været stabilt det sidste ½ år. I statusattest af den 5. marts 2015 har egen læge oplyst, at borgeren har det bedre og er inde i en stabil fase.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt. Borgeren var på revurderingstidspunktet ikke i nogen behandling, men var efter det oplyste inde i en god stabil fase. På grund af personlighedsstrukturen vil borgeren altid have gode perioder og

dårlige perioder, hvor funktionsniveauet er nedsat. Borgeren vil have behov for fleksibel arbejdstid, uanset hvilket arbejde borgeren bestrider. Borgeren har ikke andre psykiske lidelser eller fysisk sygdom. Der er ikke dokumenteret noget behov for at iværksætte afklarende foranstaltninger eller lignende, og der ses ikke at have været noget i vejen for, at borgeren kunne påtage sig et passende arbejde. Borgeren var derfor ikke uarbejdsdygtig på grund af sygdom, jf. sygedagpengelovens § 7, stk. 1.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 73

Sagen vedrører en 62-årig borger, der blev sygemeldt den 25. august 2014 på grund af følger efter en blodprop i den venstre hjernehalvdel. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse som ejendomsadministrator.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at det er nødvendigt, at borgeren gennemfører en virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger for, at arbejdsevnen kan klarlægges. Det fremgår ikke, hvilke faktiske forhold kommunen har lagt til grund for afgørelsen.

I sagen foreligger oplysninger af den 5. februar 2015 fra et rehabiliteringscenter. Heraf fremgår, at det ikke er relevant at have fokus på afklaring af arbejdsevnen ved udskrivelse (antageligt den 21. april 2015). Det forventes, at der i en lang periode vil være fokus på helt basale behov i hverdagen, samt på kommunal genoptræning og hjemmerehabilitering. Det fremgår desuden, at endelig vurdering af arbejdsevnen bedre vil kunne vurderes ultimo 2015. Derudover fremgår, at der pt. ikke er nogen arbejdsevne til stede, og at prognosen er ret usikker.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt. Borgeren havde på revurderingstidspunktet fortsat massive kognitive problemer efter en blodprop i hjernen, og der var ikke umiddelbart udsigt til nogen bedring af tilstanden, men et langt genoptræningsforløb. Der var dermed ikke grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, eller efter de øvrige forlængelsesbestemmelser.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse og henvist borgeren til et jobafklaringsforløb, hvis den havde været påklaget.

Sagsnr. 93

Sagen vedrører en 35-årig borger, der blev sygemeldt den 25. august 2014 på grund af kræft i lymfeknude. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse på et slagteri.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at kommunen forventer, at der kan ske en klarlægning af borgerens arbejdsevne inden for 69 uger. Kommunen har lagt vægt på, at der er lavet en optrappingsplan til genoptagelse af arbejde på fuld tid, som er godkendt af arbejdsgiver.

Borgeren er i kemoterapi, og hospitalet vurderer den 28. januar 2015, at det skønnes forsvarligt, at borgeren begynder at arbejde igen 3-4 uger efter sidste kemobehandling, som er planlagt til den 11. marts 2015. Egen læge vurderer i specifik helbredsattest af den 12. februar 2015, at prognosen er rigtig god, og at borgeren vil genvinde fuld arbejdsevne.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt. Efter det oplyste vil borgeren genvinde fuld arbejdsevne og kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på normale vilkår. Derudover er der fastlagt en plan for tilbagevenden til arbejde i fuldt omfang, som er godkendt af arbejdsgiver. Der er derfor ikke behov for en afklaring af arbejdsevnen, men derimod er betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, opfyldte. Der er en sikker lægelig vurdering af, at borgeren vil genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang inden for 134 uger fra revurderingstidspunktet.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse, hvis den havde været påklaget.

Ankestyrelsen bemærker, at forlængelsen er gjort tidsbegrænset til den 3. juli 2015, hvor borgeren ifølge planen skal have genoptaget arbejdet med 30 timer ugentligt. Forlængelsen løber i 69 uger, eller indtil betingelserne ikke længere er opfyldte. Forlængelsen kan derfor ikke på forhånd tidsbegrænses til en bestemt dato inden for de 69 uger. Den sygemeldte kan først anses for fuldt arbejdsdygtig, hvis pågældende kan genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på ordinære vilkår i hidtidigt omfang.

Ankestyrelsen henviser i den forbindelse til, at en lønmodtager er delvist uarbejdsdygtig, hvis den pågældendes fravær overstiger 4 timer pr. uge. Se principafgørelse [32-15](#).

Eksempler på sager, hvor forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2, er korrekt

Sagsnr. 9

Sagen vedrører en 58-årig selvstændig fisker, der blev sygemeldt den 4. august 2014 på grund af smerter i ryg, knæ, ankel og skulder. Borgeren har altid arbejdet som fisker. Borgeren har tidligere været sygemeldt. Revurderingstidspunktet var den 31. december 2014, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at det er nødvendigt med en afklaring af arbejdsevnen.

Der er konstateret slidgigt i ryg, knæ og skulderen. Derudover lider borgeren af nervepåvirkning i højre ankel efter en operation. Af attest om mulighed for at varetage et arbejde, dateret den 4. august 2014, fremgår, at borgeren har skånehensyn i forhold til ryg, knæ, skulder og ankel. Der er ikke behandlingsmuligheder for tilstanden ud over smertestillende medicin efter behov.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er korrekt. Der er ikke yderligere behandlingsmuligheder, og borgeren kan ikke længere bestride arbejdet som fisker. Det er derfor relevant med en afprøvning, hvilket kan finde sted inden for 69 uger.

Ankestyrelsen bemærker, at der ikke er indhentet andre lægelige oplysninger end mulighedsattest af den 8. september 2014. Af attesten fremgår imidlertid, at tilstanden er stationær, og at der ikke er yderligere behandlingsmuligheder. I øvrigt har borgeren tidligere været sygemeldt på grund af smerter, og helbredstilstanden har ikke ændret sig. Der har derfor ikke været behov for at indhente yderligere oplysninger.

Sagsnr. 136

Sagen vedrører en 58-årig borger, der blev sygemeldt den 21. juli 2014 på grund af lungekræft med spredning til knoglerne. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen ansat som økonomidirektør.

Revurderingstidspunktet var den 31. januar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2. Afgørelsen er begrundet med, at det anses for nødvendigt at gennemføre afklarende foranstaltninger.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er korrekt. Borgeren er (foreløbigt) færdigbehandlet, og kræftsygdommen har ikke udviklet sig. Borgeren vil blive fulgt med kontroller på hospitalet. Borgeren er motiveret for at komme tilbage til arbejdsmarkedet. Det fremgår af statusattest af den 17. november 2014 fra onkologisk afdeling, at der umiddelbart ikke er noget i vejen herfor, når tilstanden er stabil, og der ikke er tilstødt andre problematikker. På baggrund af sygdommens karakter, herunder at borgeren på revurderingstidspunktet fortsat hurtigt blev træt, er der tvivl om restarbejdsevnen. Det er uvist, hvad borgeren kan klare arbejdsmæssigt. Der er derfor behov for en afklaring af arbejdssevnen, og dette vurderes realistisk inden for 69 uger.

Ankestyrelsen bemærker, at borgeren efter det oplyste ikke kan helbredes for kræftlidelsen, og at egen læge vurderer, at sygdommen er livstruende. Forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 5, kunne derfor også være relevant, men der er ingen oplysninger om, hvorvidt sygdommen aktuelt er livstruende. Se principafgørelse [30-15](#).

4.6 Forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3

Tabel 4.6 Type og antal af fejl i afgørelser vedrørende forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3

	Antal sager
Manglende stillingtagen til én eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1	0
Manglende henvisning til jobafklaringsforløb	0
Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a	0
Én af forlængelsesmulighederne er opfyldt	0
Ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldt	3
Revurderingstidspunkt er beregnet forkert	0
Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst	6
Andet	3
I alt	8

Note: Tallene i tabellen summerer ikke til 8 afgørelser, da de enkelte sager kan have flere typer af fejl.

For 2 af de 3 sager, hvor det er vurderet, at ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldte, gælder, at kommunerne ikke har haft et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til at træffe afgørelse, hvorfor afgørelserne alene af den grund er ugyldige. For den sidste sag gælder, at ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldte, herunder betingelserne for at forlænge efter § 27, stk. 1, nr. 3.

I 1 af 3 sager under "Andet" vurderer Ankestyrelsen, at borgeren ikke er uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand og derfor af den grund ikke har ret til sygedagpenge.

Eksempler på sager, hvor forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, ikke er korrekt

Sagsnr. 64

Sagen vedrører en 37-årig borger, der blev sygemeldt den 25. august 2014. Borgeren havde psykiske problemer på grund af følger efter en ulykke, blandt andet med en omfattende tandskade til følge. Borgeren blev sygemeldt fra ledighed.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter sygedagpengelovens §

27, stk. 1, nr. 3. Afgørelsen er begrundet med, at borgeren ifølge lægelige oplysninger forventes at blive raskmeldt den 28. april 2015.

Borgerens psykiske problemer i form af socialfobi skyldes den dårlige tandstatus, og borgeren har valgt at få nye tandproteser. Forløbet forventes ifølge attest af den 21. januar 2015 fra egen læge at vare i 3 måneder, hvorefter borgeren kan raskmeldes. Borgeren ses ikke at være i nogen behandling for de psykiske problemer.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt, da borgeren ikke kan anses for uarbejdsdygtig i sygedagpengelovens forstand, jf. § 7, stk. 1. På revurderingstidspunktet var borgeren påbegyndt et selvbetalt forløb med isætning af nye tandproteser. Borgeren var ikke i nogen behandling for den psykiske tilstand.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse, hvis den havde været påklaget.

Ankestyrelsen bemærker, at der ved fravær som følge af tandbehandling som udgangspunkt kun er ret til sygedagpenge i de dage, hvor pågældende, efter en (tand)lægelig vurdering, kan betragtes som uarbejdsdygtig på grund af sygdom. Har pågældende f.eks. fået fjernet tænderne for at få tandprotese, er der kun ret til sygedagpenge i den periode, det tager gummerne at hele. I tilfælde af at der er ventetid på levering af tandprotesen, er der derfor ikke ret til sygedagpenge.

Ankestyrelsen bemærker endvidere, at kommunen har tidsbegrænset forlængelsen af sygedagpengeperioden til den 28. april 2015, hvor borgeren forventes at kunne raskmeldes. Kommunen kan ikke i forvejen tidsbegrænse forlængelsen. Forlængelsen løber i 134 uger, eller indtil betingelserne ikke længere er opfyldte.

Sagsnr. 83

Sagen vedrører en 32-årig borger, der blev sygemeldt den 14. august 2014 på grund af skuldersmerter efter smæld i højre skulder. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse i landbruget.

Revurderingstidspunktet var den 28. februar 2015, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3. Afgørelsen er begrundet med, at den behandlende fysioterapeut oplyser, at en skulderskade typisk kræver behandling i 6 måneder. Borgeren begyndte behandling den 11. december 2014, hvorfor kommunen forventer, at borgeren vil kunne raskmeldes omkring den 1. juli 2015.

I sagen foreligger en statusattest af den 27. januar 2015 fra egen læge. Ifølge attesten forventes borgerens tilstand at kunne bedres betydeligt ved specialiseret fysioterapi. Det er endnu for tidligt at sige noget om hvor meget, og om varigheden af sygemeldingen, ligesom det er uvist, om der vil være behov for skånehensyn.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse ikke er korrekt, da betingelserne for at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3, ikke er opfyldte. Borgeren var ved revurderingstidspunktet under specialiseret fysioterapeutisk behandling med henblik på genoptræning af skulderen, men der er ingen rimelig sikker lægelig vurdering af muligheden for tilbagevenden til arbejdsmarkedet inden 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet

Behandlerne fysioterapeut udtaler sig alene om en generel prognose i forhold til patienter med denne type skulderskade. Egen læge kan ikke udtale sig om prognosen.

Ankestyrelsen ville have ændret kommunens afgørelse og henvist borgeren til et jobafklaringsforløb, hvis den havde været påklaget.

Eksempler på sager, hvor forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 3, er korrekt

Sagsnr. 45

Sagen vedrører en 37-årig borger, der blev sygemeldt den 21. juli 2014 på grund af depression. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i arbejde som laborant.

Borgeren har genoptaget arbejdet på deltid og er i behandling hos egen læge og psykolog. Egen læge vurderer i statusattest af den 16. februar 2015, at borgeren kan genoptage arbejdet i fuldt omfang inden for de kommende måneder regnet fra revurderingstidspunktet den 28. februar 2015. Kommunens afgørelse om at forlænge sygedagpengeudbetalingen efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, er begrundet med, at borgeren er i relevant behandling, og at der er en sikker lægelig vurdering af, at borgeren vil kunne genoptage erhvervmæssig beskæftigelse inden for 134 uger fra revurderingstidspunktet. Kommunen lægger desuden vægt på, at borgeren ifølge sin optrappingsplan forventes at blive raskmeldt inden for 134 uger.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er korrekt. Der er en tilstrækkelig sikker lægelig vurdering af, at borgeren kan vende tilbage til erhvervmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet. Borgeren har desuden haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet inden sygemeldingen.

Sagsnr. 138

Sagen vedrører en 44-årig borger, der blev sygemeldt den 3. april 2014 på grund af skade i højre knæ pådraget under en færdselsulykke. Borgeren er efterfølgende opereret i knæet og har senest fået fjernet de indsatte skruer i knæet. Borgeren var på tidspunktet for sygemeldingen i beskæftigelse som social- og sundhedshjælper.

Revurderingstidspunktet var den 31. oktober 2014, og i forbindelse hermed traf kommunen afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden efter § 27, stk. 1, nr. 3. Afgørelsen er begrundet med, at borgeren var begyndt genoptræning 3 gange ugentligt, samt at egen læge i attest af den 7. oktober 2014 vurderer, at borgeren kan genoptage

arbejdet delvist omkring den 1. november 2014. Sygeperioden forventes at være 2-3 måneder, hvorefter borgeren vil være fuldt arbejdsdygtig.

Ankestyrelsen vurderer, at kommunens afgørelse er korrekt. Egen læge vurderer, at arbejdsevnen vil kunne blive genskabt inden for 2-3 måneder, og at borgeren da vil kunne vende tilbage til sit hidtidige arbejde som social- og sundhedshjælper. Borgeren er endvidere i et genoptræningsforløb med fysioterapeut tilknyttet, og det er planen, at borgeren skal genoptage arbejdet delvist, når knæet er stabilt nok hertil.

5 Særlige sagsbehandlingsregler (kommunernes opfølgning)

Undersøgelsen viser, at kommunerne i vid udstrækning følger sygedagpengelovens regler om oplysningsskema, visitation, revisitation og opfølgning, men at det lægelige oplysningsgrundlag er utilstrækkeligt i ca. 20 procent af sagerne.

Undersøgelsen viser også, at kommunerne i samtlige 125 sager har været opmærksomme på retssikkerhedslovens § 7a. Dog foretager kommunerne ofte vurderingen senere end 2 uger før sygedagpengeophøret og uden at inddrage borgeren.

Kun i 5 af de 125 sager, der indgår i undersøgelsen, har der været inddraget andre end borgeren i kommunens vurdering. Det svarer til 4 procent af sagerne. Ankestyrelsen har i ingen af de resterende 120 sager vurderet, at kommunen burde have inddraget andre end borgeren. Afsnit 5.5 om retssikkerhedslovens § 7a omhandler derfor alene, hvorvidt kommunerne har foretaget vurderingen inden for fristen, og om borgeren har været inddraget.

5.1 Oplysningsskema

Oplysningsskemaet skal bidrage til, at kommunen har et tilstrækkeligt grundlag til at foretage den første visitation og den efterfølgende opfølgning, herunder blandt andet til at forberede den første samtale, samt til at vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

I 115 af sagerne foreligger der oplysningsskema. I 6 sager er skemaet ikke medsendt sagsakterne, men af kommunernes journalnotater fremgår, at skemaet er modtaget retur. Kommunerne har dermed indhentet oplysningsskema i 121 af de 125 sager. I 4 af sagerne fremgår det ikke, om kommunerne har indhentet oplysningsskema. Ankestyrelsen vurderer, at oplysningsskemaet ikke konkret har haft nogen betydning for opfølgningen i de 4 sager eller for afgørelsernes resultat. Der er herved lagt vægt på, at opfølgningen i øvrigt i alle 4 sager er vurderet at være foretaget efter reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6.

5.2 Lægelige oplysninger

Tabel 5.1 Har kommunen haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag?

	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og henvi sning til jobafklaringsforløb	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og manglende stillingtagen til jobafklaringsforløb	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 3	Antal	Procent
I høj grad	34	2	24	31	91	73
I nogen grad	5	0	3	0	8	6
Nej	8	0	12	6	26	21
I alt	47	2	39	37	125	100

I 22 af de 26 sager, hvor Ankestyrelsen vurderer, at det lægelige oplysningsgrundlag er utilstrækkeligt, mangler der aktuelle lægelige oplysninger om borgerens helbredsmæssige situation på revurderingstidspunktet. I de resterende 4 sager burde kommunen have indhentet supplerende oplysninger om prognosen, tidsperspektivet og mulighederne for tilbagevenden til arbejdet.

Ankestyrelsen vurderer, at der i alle 26 sager mangler så væsentlige oplysninger, at afgørelserne ville blive ændret eller hjemvist, hvis det havde været en klagesag.

Afhængig af sagens karakter kan der indhentes forskellige former for lægelig dokumentation, ligesom der vil være forskellige behov for på hvilket tidspunkt, der skal indhentes lægelige oplysninger til sagen. Det er vigtigt, at kommunerne er opmærksomme på de krav, der kan stilles til de lægelige oplysninger, der indhentes. Det er også vigtigt, at det er de rigtige spørgsmål, der stilles til lægen. Der skal være fokus på at få belyst den helbedsbetingede funktionsevne og funktionsprognose. En statusattest fra egen læge eller journaloplysninger fra sygehuset vil ofte ikke give en tilstrækkelig beskrivelse af borgerens aktuelle helbedsmæssige situation og funktionsevne. Det gælder f.eks., hvis lægen ikke har set den sygemeldte i konsultationen i længere tid, eller pågældende ikke har gået til kontrol eller lignende på sygehuset.

I kapitel 4 afsnit 4.3 fremgår eksempler på, hvornår oplysningsgrundlaget er vurderet til at være så utilstrækkeligt, at kommunernes afgørelser er ugyldige.

5.3 Visitation og revisitation

Tabel 5.2 Har kommunen foretaget visitation og revisitation efter reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6?

	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og henvi- sning til jobafklaringsforløb	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og manglende stillingtagen til jobafklaringsforløb	Forlængelse af udbetaling af syge- dagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 3	Antal	Procent
I høj grad	37	2	27	24	90	72
I nogen grad	4	0	7	9	20	16
Nej	6	0	5	4	15	12
I alt	47	2	39	37	125	100

I de sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, at kommunerne ikke har foretaget visitation og revisitation i overensstemmelse med reglerne, er der typisk tale om, at kommunerne ikke har overholdt tidsfristen for første samtale og visitation, eller at der ikke har været opfølgning i 1 ½ til 2 måneder eller mere under sygeforløbet, således at der ikke er sket opfølgning og dermed heller ikke revisitation inden for de fastsatte tidsfrister. I enkelte sager ses der ikke at være sket revisitation ved opfølgningen.

Ankestyrelsen har i vurderingen af sagerne accepteret, hvis (re)visitationen er blevet udskudt, f.eks. fordi borgeren er indlagt på hospital, eller borgeren har afventet en operation, eller fordi borgeren har ønsket samtalen flyttet til senere.

I ingen af de sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, at reglerne ikke er overholdt, er det vurderet, at dette har haft nogen betydning for afgørelsens resultat.

5.4 Opfølgning

Tabel 5.3 Har kommunen foretaget opfølgning efter reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6?

	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og henvi sning til jobafklaringsforløb	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og manglende stillingtagen til jobafklaringsforløb	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 3	Antal	Procent
I høj grad	40	2	29	28	99	79
I nogen grad	5	0	6	5	16	13
Nej	2	0	4	4	10	8
I alt	47	2	39	37	125	100

I de sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, at kommunerne ikke har foretaget opfølgning i overensstemmelse med reglerne, er der typisk tale om, at kommunerne ikke har overholdt tidsfristen for første samtale, eller at der ikke har været opfølgning i 1 ½ til 2 måneder eller mere under sygeforløbet, således at der ikke er sket opfølgning inden for de fastsatte tidsfrister.

Ankestyrelsen har accepteret, hvis en opfølgningssamtale er blevet udskudt, f.eks. fordi borgeren er indlagt på hospitalet, borgeren har afventet en operation, eller fordi borgeren har ønsket samtalen flyttet til senere.

I ingen af de sager, hvor Ankestyrelsen har vurderet, at reglerne ikke er overholdt, er det vurderet, at dette har haft nogen betydning for afgørelsens resultat.

5.5 Retssikkerhedslovens § 7a

Ankestyrelsen har i undersøgelsen vurderet, om kommunerne har foretaget § 7a vurderingen rettidigt, det vil sige om vurderingen er foretaget senest 2 uger før sygedagpengeophøret, samt om kommunerne i tilstrækkelig grad har inddraget borgeren og eventuelt andre relevante parter eller institutioner.

Tablet 5.4 Har kommunen efter retssikkerhedslovens § 7a senest 2 uger før ophør af sygedagpengeudbetalingen taget stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet?

	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og henvisning til jobafklaringsfor- løb	Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og manglende stillingtagen til jobafklaringsfor- løb	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2	Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 3	Antal	Procent
Tidligere eller senest 2 uger før ophør	38	1	33	24	96	77
Senere end 2 uger før ophør	9	1	6	13	29	23
Ikke taget stilling	0	0	0	0	0	0
I alt	47	2	39	37	125	100

Tablet 5.5 Hvornår er inddragelsen af borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophør af udbetalingen af sygedagpenge?

	Antal	Procent
Tidligere eller senest 2 uger før ophør	76	61
Senere end 2 uger før ophør	23	18
Borgeren ikke inddraget	26	21
I alt	125	100

Undersøgelsen viser, at kommunerne især ved den sidste opfølgningssamtale eller i forbindelse med partshøringen foretager en vurdering af den sygemeldtes fremtidige situation. Kommunerne vurderer, om det er muligt for borgeren at vende tilbage til arbejdsmarkedet, og om der eventuel er behov for iværksættelse af yderligere foranstaltninger, herunder om sygedagpengeperioden kan forlænges, eller om borgeren skal tilbydes et jobafklaringsforløb.

På baggrund af ordlyden i retssikkerhedslovens § 7a, og vejledningen dertil, samt praksis på området, finder Ankestyrelsen, at den optimale måde at inddrage borgeren på, for at det kan anses for at være i overensstemmelse med § 7a, er, at borgeren indkaldes til en personlig samtale. På mødet bør betydningen af retssikkerhedslovens § 7a blandt andet diskuteres. Inddragelsen behøver ikke ske ved en samtale, der kun vedrører denne regel, men kan sagtens ske ved opfølgningssamtaler eller lignende, hvilket også har været tilfældet i mange af de sager, der er indgået i undersøgelsen.

Ankestyrelsen finder, at borgeren ikke kan anses for at være blevet tilstrækkeligt inddraget efter retssikkerhedslovens § 7a ved, at kommunen alene vedlægger § 7a i forbindelse med partshøringen, eller ved at vurderingen fremgår af kommunens afgørelse.

Undersøgelsen viser også, at vurderingen ofte foretages senere end 2 uger før sygedagpengeophøret, og at borgeren ofte ikke er inddraget i vurderingen, men at vurderingen først foretages i forbindelse med afgørelsen.

I 6 sager har kommunerne foretaget § 7a vurderingen for sent og uden at inddrage borgeren. I alle 6 sager er sygedagpengeperioden forlænget.

Der er ikke indgået sager i undersøgelsen, hvor Ankestyrelsen har vurderet, at afgørelsen ville være blevet ændret eller hjemvist på grund af manglende eller mangelfuld inddragelse af § 7a.

6 Formel vurdering

Ankestyrelsen har vurderet sagerne i forhold til de generelle sagsbehandlingsregler, der fremgår af forvaltningsloven. Det drejer sig om, hvorvidt afgørelserne er i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om begrundelse, klagevejledning og partshøring.

Ankestyrelsen har også vurderet, om der i øvrigt er begået sagsbehandlingsfejl, som ville være blevet påtalt i en ankesag, jf. kapitel 6.4.

Undersøgelsen viser, at kommunerne i høj grad iagttager forvaltningslovens regler om afgørelsens form og krav til begrundelse, klagevejledning og partshøring. Dog bør kommunerne i højere grad i sager om forlængelse af sygedagpengeperioden begrunde, hvorfor den bestemte forlængelsesgrund er valgt, ligesom kommunerne i lovgrundlaget også bør henvise til sygedagpengelovens § 24.

Når en kommune træffer afgørelse om sygedagpenge, skal borgeren have en meddelelse herom. Der er ikke noget krav om skriftlighed, men Ankestyrelsen mener, at det følger af god forvaltningskik, at afgørelsen meddeles borgeren skriftligt.

Den skriftlige afgørelse skal være begrundet og ledsaget af en klagevejledning. Forinden skal der være foretaget partshøring, hvis oplysningerne er til ugunst for borgeren, og borgeren ikke er bekendt med, at kommunen er i besiddelse af oplysningerne.

6.1 Begrundelse

Tabel 6.1 Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens §§ 22-24?

	Antal	Procent
I høj grad	69	55
I nogen grad	53	43
Nej	3	2
I alt	125	100

Reglerne om kommunernes pligt til at begrunde en skriftlig afgørelse, herunder at henvise til de retsregler i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, fremgår af forvaltningslovens §§ 22-24. Kommunerne har efter forvaltningsloven pligt til at begrunde en afgørelse, når afgørelsen ikke giver borgeren fuldt ud medhold. Der er ikke nogen pligt til at begrunde begunstigende afgørelser, det vil sige afgørelser, hvor borgeren får medhold.

Ankestyrelsen finder, at der også i afgørelser om forlængelse bør gives en begrundelse i overensstemmelse med forvaltningslovens regler, herunder en begrundelse for den valgte forlængelsesbestemmelse. Det er ikke en tilstrækkelig begrundelse for at forlænge efter § 27, stk.1, nr. 2, at kommunen f.eks. anfører, at det efter de lægelige oplysninger og sagens oplysninger i øvrigt vurderes nødvendigt med en afklaring af arbejdsevnen. Kommunen skal konkret anføre, hvilke oplysninger der er lagt vægt på. Det er derfor heller ikke tilstrækkeligt f.eks. at anføre, at "der er lagt vægt på din helbredsmæssige situation og din fremtidige tilknytning til arbejdsmarkedet".

I de 53 sager i undersøgelsen, hvor Ankestyrelsen vurderer, at begrundelsen kun i nogen grad opfylder forvaltningslovens krav, drejer det sig typisk om sager, hvor sygedagpengeperioden er forlænget, men hvor det ikke af afgørelserne klart fremgår, hvilke faktiske oplysninger, der konkret er lagt vægt på ved valg af forlængelsesbestemmelse. Endvidere er der i flere af afgørelserne ikke henvist til sygedagpengelovens § 24, hvilket Ankestyrelsen finder er relevant for borgernes forståelse af reglerne og den konkrete afgørelse.

Ankestyrelsen har i 3 sager vurderet, at reglerne om begrundelse ikke er opfyldte. I 2 af sagerne om jobafklaringsforløb er der ikke konkret taget stilling til forlængelsesmulighederne. I den ene sag er der heller ikke anført, hvorfor den sygemeldte ikke længere har ret til sygedagpenge. I 1 sag om forlængelse af sygedagpengeperioden fremgår ikke af afgørelsen, hvorfor der er sket forlængelse eller efter hvilken bestemmelse, forlængelsen er sket.

Manglende eller mangelfuld begrundelse vil kun sjældent medføre, at Ankestyrelsen anser en afgørelse for ugyldig. Ankestyrelsen vil anse en afgørelse for ugyldig og hjemvise sagen, hvis kommunen har truffet afgørelse uden at begrunde hverken i afgørelsen eller i genvurderingen, og grundlaget for afgørelsen ikke fremgår helt klart af sagen i øvrigt. Normalt vil Ankestyrelsen ikke kunne rette op på sådan en fejl. Det samme gælder ved en meget mangelfuld eller vildledende begrundelse.

6.2 Klagevejledning

Tabel 6.2 Er klagevejledningen korrekt?

	Antal	Procent
I høj grad	116	93
I nogen grad	0	0
Nej	9	7
I alt	125	100

Af forvaltningslovens § 25 fremgår, at afgørelser, der kan påklages til en anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang, når de meddeles skriftligt. Klagevejledningen skal indeholde oplysninger om klageinstans og fremgangsmåden ved indgivelse af klage samt om eventuel tidsfrist.

Der er ingen formkrav til klagen, og en klage kan derfor være mundtlig eller skriftlig. Der er heller ikke noget krav om, at borgeren skal begrunde klagen.

Hvis klagen skal være indgivet senest den sidste dag i fristen ved kontortids ophør, skal dette fremgå af klagevejledningen, og kontortiden skal derfor også være oplyst. Ellers vil Ankestyrelsen anse en klage som rettidig, hvis den bliver modtaget inden dagens udgang (kl. 00.00). Se principafgørelse [U-19-03](#).

I flere af sagerne har kommunerne ikke i forhold til klagefristen på 4 uger angivet, hvornår kontortid ophører, og at klage skal være indgivet inden dette tidspunkt. Det kan være et bevidst valg fra kommunernes side, og klagevejledningen er derfor vurderet at være i høj grad korrekt i disse sager.

I de 9 sager, hvor klagevejledningen ikke er korrekt, skyldes det, at klagevejledningen ikke er vedlagt, og det ikke fremgår af sagen i øvrigt, at der er givet klagevejledning. I 2 af de 9 sager, er der alene truffet en mundtlig afgørelse. Det følger af den almindelige vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7, stk. 1, at der bør gives en skriftlig klagevejledning.

Manglende eller mangelfuld klagevejledning kan ikke bevirke, at en afgørelse bliver ugyldig, men vil medføre at en eventuel klage ikke kan afvises alene med den begrundelse, at klagefristen er overskredet.

6.3 Partshøring

I 62 af de i alt 125 sager, der indgår i undersøgelsen, er partshøring ikke relevant. Af den grund indgår der kun 64 sager i tabel 6.3 nedenfor, hvilket er de sager, hvor partshøring er relevant.

Tabel 6.3 Har der været foretaget partshøring i sagen?

	Antal	Procent
I høj grad	62	96
I nogen grad	1	2
Nej	1	2
I alt	64	100

Reglerne om partshøring fremgår af forvaltningslovens § 19. Formålet med partshøringen er at give borgeren mulighed for at kommentere sagens oplysninger, herunder oplysninger, som borgeren ikke kan vide, at kommunen har.

Inden der træffes afgørelse i en sag, skal kommunen partshøre borgeren over oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som det må antages, at borgeren ikke er bekendt med, at kommunen er i besiddelse af. Oplysningerne skal være væsentlige og til ugunst for borgeren.

Der er ingen formkrav til partshøringen, som derfor kan ske ved brev, telefonisk eller personligt fremmøde. Kommunen kan ikke – som i en enkelt sag i undersøgelsen – kræve, at borgeren skal bruge en bestemt blanket til partshøringsbemærkninger.

Kommunen kan fastsætte en frist for partshøringsbemærkningerne, men den omstændighed, at bemærkningerne fremkommer efter fristens udløb, kan ikke i sig selv begrunde, at bemærkningerne ikke skal indgå i sagen.

Borgeren skal have rimelig tid til at sætte sig ind i sagens oplysninger og overveje udtalelsens form og indhold. Hvad der er en rimelig tid afhænger af, hvor kompliceret sagen er og omfanget af oplysningerne, som borgeren skal forholde sig til. Se principafgørelse [F-5-01](#).

I alle 62 sager, hvor Ankestyrelsen vurderer, at partshøring ikke har været relevant, er der tale om forlængelse af sygedagpengeperioden.

I den ene sag, hvor Ankestyrelsen vurderer, at reglerne om partshøring i nogen grad er blevet fulgt, har kommunerne ikke partshørt over lægelige oplysninger (statusattest/journaloplysninger fra sygehus), der er modtaget umiddelbart efter partshøringsbrevet er afsendt. Oplysningerne indgik i kommunens afgørelsesgrundlag, men der var som sådan ikke tale om nye væsentlige oplysninger. Ankestyrelsen mener derfor, at den manglende partshøring var uden betydning for afgørelsens resultat.

Kun i 1 sag i undersøgelsen er der ikke foretaget partshøring, inden afgørelsen blev truffet. Den manglende partshøring var dog uden betydning for afgørelsens resultat, da borgeren ved sygemeldingen fortsat var omfattet af tidsbegrænsningen i sygedagpengelovens § 24 og derfor ikke havde ret til sygedagpenge men et jobafklaringsforløb.

Hvis kommunen har undladt at partshøre, før den træffer afgørelse, er der tale om en generelt væsentlig sagsbehandlingsfejl, der som udgangspunkt medfører, at afgørelsen er ugyldig. Ankestyrelsen vurderer altid konkret, om det har haft nogen betydning for afgørelsens resultat, eller om fejlen kan repareres i stedet for at hjemvise sagen til ny behandling i kommunen.

Se principafgørelse **F-2-01**, hvor manglende partshøring over en specifik helbredsattest medførte ugyldighed.

Se principafgørelse **F-3-06**, hvor manglende partshøring over redegørelse om det psykiske arbejdsmiljø i Folkeskolen, hentet fra nettet, ikke medførte ugyldighed, men kritik. Ankestyrelsen havde partshørt over redegørelsen og således repareret fejlen.

6.4 Andet til formaliteten

Ankestyrelsen har i undersøgelsen vurderet, om der er begået andre fejl i kommunernes sagsbehandling, som ville være blevet påtalt i en ankesag.

I 5 sager om henvisning til jobafklaringsforløb har kommunerne anmodet om yderligere oplysninger i form af statusattest fra egen læge/speciallæge eller journaloplysninger fra sygehus, som dog først er indgået efter, at afgørelse er truffet, og uden at kommunerne har taget sagerne op igen.

I 2 af de 5 sager vurderer Ankestyrelsen, at det ikke har haft nogen betydning for afgørelsens resultat, da kommunerne allerede havde et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til at træffe afgørelse.

I 3 af de 5 sager vurderer Ankestyrelsen, at kommunerne ikke har haft et tilstrækkeligt oplysningsgrundlag til at vurdere, om der kunne ske forlængelse af sygedagpengeperioden ved revurderingstidspunktet, og at kommunerne derfor burde have taget sagerne op igen efter modtagelsen af oplysningerne. Afgørelserne i disse 3 sager ville derfor være blevet ændret eller hjemvist.

I 1 sag om henvisning til jobafklaringsforløb har kommunen partshørt borgeren over de nye lægelige oplysninger med henblik på eventuel forlængelse af sygedagpengeperioden, men ikke efterfølgende truffet nogen afgørelse herom.

I enkelte sager i undersøgelsen har kommunerne fastsat en frist for, hvornår de nye oplysninger skal være modtaget i kommunen, for at de kan indgå i oplysningsgrundlaget. Det er der ikke hjemmel til. Kommunerne skal altid konkret vurdere, om de nye oplysninger giver grundlag for en genoptagelse af sagen og dermed en ny afgørelse.

I 10 sager om forlængelse af sygedagpengeperioden har kommunerne tidsbegrænset forlængelsen efter § 27, stk. 1, nr. 2 eller 3, til en bestemt dato eller periode inden for de i loven fastsatte forlængelsesperioder. Det er i strid med reglerne, da det ikke er muligt på forhånd at tidsbegrænse forlængelsen. Forlængelsen efter § 27, stk. 1, nr. 2, løber i 69 uger, og forlængelsen efter § 27, stk. 1, nr. 3, løber i 134 uger, medmindre betingelserne for forlængelsen inden da ikke længere er opfyldte.

I 5 af sagerne om forlængelse af sygedagpengeperioden har kommunerne truffet afgørelse mere end 1 måned før revurderingstidspunktet. Ankestyrelsen vurderer, at det som udgangspunkt ikke længe før revurderingstidspunktet er muligt at tage stilling til, om der er grundlag for at forlænge sygedagpengeperioden. Det har dog ikke haft selvstændig betydning i nogen af sagerne. Sagsnr. 26 er omtalt under tabel 4.5.

I 2 sager om forlængelse af sygedagpengeperioden er afgørelse først truffet efter revurderingstidspunktet. I den ene sag var borgeren netop tilflyttet kommunen, hvorfor kommunen ikke kunne nå at træffe afgørelse, og i den anden sag blev afgørelsen truffet straks efter revurderingstidspunktet.

I 1 sag om henvisning til jobafklaringsforløb har kommunen ikke truffet nogen skriftlig afgørelse om henvisningen. I 1 sag om henvisning til jobafklaringsforløb er der alene truffet en skriftlig afgørelse over for arbejdsgiveren. I begge sager vurderer Ankestyrelsen, at den manglende skriftlighed ikke har nogen betydning for afgørelsernes resultat.

I 1 sag har kommunen truffet afgørelse om henvisning til jobafklaringsforløb og anført, at der vil blive truffet afgørelse om forlængelsesmulighederne, når der er modtaget lægelige oplysninger om borgerens aktuelle helbredstilstand. Kommunen har ikke truffet en sådan afgørelse efter at de lægelige oplysninger var modtaget. Oplysningerne synes ikke på forhånd at udelukke forlængelse af sygedagpengeperioden, og sagen ville derfor være blevet hjemvist af Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen finder, at en afgørelse af vidtgående betydning for borgerens forsørgelsesgrundlag efter god forvaltningsskik bør meddeles skriftligt, med begrundelse og klagevejledning efter forvaltningslovens regler. Dette gælder også ved overgang til en anden (lavere) forsørgelsesydelse.

Se principafgørelse [F-1-08](#), hvor det fremgår, at kommunen bør træffe en skriftlig afgørelse, selv om borgeren er enig i sygedagpengeophøret.

7 Kommunernes besvarelse af spørgeskema (survey)

Ankestyrelsen har gennemført en mindre spørgeskemaundersøgelse blandt de 13 kommuner, som deltager i praksisundersøgelsen for at få indblik i, hvordan kommunerne forstår og anvender reglerne om forlængelse og jobafklaringsforløb.

7.1 Kommunernes arbejdsgange som følge af det fremrykkede revurderingstidspunkt

I spørgeskemaundersøgelsen er kommunerne blevet spurgt om, hvorvidt de har foretaget ændringer i sagsgangene på sygedagpengeområdet, eller har taget særlige initiativer for at imødekomme det fremrykkede revurderingstidspunkt. 11 kommuner har oplyst, at de har ændret arbejdsgange eller taget andre initiativer for at imødekomme det fremrykkede revideringstidspunkt.

Nogle kommuner har oplyst, at de blandt andet har fremskudt en række processer, herunder tidspunktet for hvornår kommunerne begynder at belyse sagerne, samt tidspunktet for hvornår kommunerne anmoder om lægelige oplysninger.

Flere kommuner beskriver, at de har fremskudt den forberedende del af sagsbehandlingen. En kommune beskriver eksempelvis, at de gennemgår alle deres sager ca. 7 uger før revurderingstidspunktet for at sikre, at de har tid til at anmode om de relevante oplysninger. Flere kommuner angiver i forlængelse heraf, at de nu har fokus på at anmode om lægelige oplysninger tidligere i forløbet end inden reformen. Enkelte kommuner gør brug af telefonopkald til de sygemeldte borgere med henblik på at få bekræftet den forventede raskmeldelsesdato i god tid forud for opfølgningstidspunktet.

Hertil kommer, at flere kommuner har foretaget en række organisatoriske ændringer som følge af det fremrykkede revurderingstidspunkt. En enkelt kommune har eksempelvis ændret teamstrukturen blandt sagsbehandlere, sådan at de nu er organiseret med henholdsvis en visitation, et fastholdelsesteam og et udredningsteam. Andre kommuner har ansat faglige koordinatore til at hjælpe med at indhente de fornødne oplysninger for at fremskynde sagsbehandlingen.

Flere kommuner beskriver et ændret og forøget arbejdspress i de indledende dele af sagsbehandlingen som følge af det fremrykkede revurderingstidspunkt, hvilket flere kommuner har søgt at imødekomme eksempelvis gennem en ændret organisering og fordeling af ressourcer samt bemanning.

Endeligt beskriver flere kommuner, at ændringerne har medført en øget fokus på § 7 i sygedagpengeloven og muligheden for hel eller delvist genoptagelse af arbejde samt fokus på arbejdsfastholdelse og brug af hjælpemidler.

Det fremrykkede revurderingstidspunkt betyder, at kommunerne, sammenlignet med tidligere, har en kortere frist til at fremskaffe de relevante oplysninger i borgernes sager.

I spørgeskemaundersøgelsen er kommunerne derfor blevet spurgt, om de vurderer, at de har mulighed for at nå at fremskaffe de fornødne oplysninger i borgernes sager inden for det nye revurderingstidspunkt. Her angiver 4 kommuner, at de kan nå at fremskaffe de fornødne oplysninger, mens 9 kommuner angiver, at de ikke kan nå det.

Nogle af de 9 kommuner, der har oplyst, at de ikke kan nå det, har fremhævet udfordringer i forhold til at få indhentet og kvalificeret lægeattest LÆ 285. Flere af de adspurgte kommuner angiver blandt andet, at de praktiserende læger kan være længe om at svare på anmodninger om lægeattester, hvilket udfordrer kommunernes mulighed for at indhente yderligere oplysninger fra andre instanser i sundhedsvæsenet inden for tidsfristen.

Flere kommuner peger desuden på, at lægeattesten LÆ 285 alene bidrager med et begrænset informationsgrundlag, og at de derfor ofte må indhente supplerende oplysninger fra det øvrige sundhedsvæsen.

En yderligere problemstilling, som kommunerne peger på som en udfordring i forhold til lægeattesterne er, at blanketterne ofte er mangelfuldt udfyldt, når kommunerne modtager dem, hvilket vanskeliggør kommunernes vurderingsarbejde yderligere. Der bliver i den forbindelse peget på, at lægerne ikke nødvendigvis er klar over, at kommunerne træffer afgørelser om borgernes sygedagpenge på baggrund af de oplysninger, lægerne angiver i LÆ 285.

Flere kommuner peger også på ventetid, når det øvrige sygehusvæsen er involveret i sagerne, som en forklaring på, at de ikke altid kan nå at fremskaffe de fornødne oplysninger på revurderingstidspunktet. Endeligt bliver sene anmeldelser også fremhævet som en forklaring på, hvorfor det kan være vanskeligt at nå at indhente de relevante oplysninger inden revurderingstidspunktet.

Flere kommuner peger på, at borgerne sjældent er helbredsmæssigt afklarede, når revurderingstidspunktet indtræder. Det skyldes, at der ved revurderingstidspunktet ofte pågår en behandling, hvor effekten endnu er uvis.

7.2 Kommunernes anvendelse af forlængelsesreglerne

Ankestyrelsen har spurgt kommunerne, om de har udfordringer i forhold til at vurdere i hvilke sager, der skal ske forlængelse af sygedagpengeperioden på revurderingstidspunktet, og i hvilke sager der ikke skal forlænges. 7 kommuner svarer, at vurderingen er vanskelig, mens 6 kommuner angiver, at de ikke har nogen vanskeligheder i forhold til vurderingen.

Flere kommuner oplyser, at vanskelighederne skyldes, at de er i tvivl om gældende praksis forbundet med håndteringen af forlængelsesreglerne i § 27, stk. 1, nr. 2, nr. 3 og nr. 4. Eksempelvis angiver en kommune i sin besvarelse: "Der er stadig en vis uklarhed i forhold til brugen af forlængelserne, specielt de mere diffuse som 2, 3 og 4".

En kommune oplyser uddybende, at der hersker tvivl om, hvornår borgeren er i målgruppen for de respektive forlængelsesregler, og hvornår borgeren ikke er.

En anden kommune angiver, at borgerne ofte er helbredsmæssigt uafklarede på det fremrykkede revurderingstidspunkt, hvilket fører til, at mange borgere overgår til et jobafklaringsforløb.

Herudover nævner flere kommuner, at det begrænsede oplysningsgrundlag i sagerne, herunder sparsomt udfyldte lægeattester, udgør en udfordring i forhold til at vurdere sagerne. Enkelte kommuner peger også på, at det er vanskeligt at foretage en vurdering af behovet for beskæftigelsesmæssig afklaring, som følge af at sygdomsforløbet ikke har stået på særlig længe.

Kommunernes revurdering beror på en række oplysninger, herunder lægeattester. Kommunerne er derfor blevet spurgt om, hvilke lægeattester, de benytter. 4 kommuner har oplyst, at de benytter lægeattesten LÆ 285 i forbindelse med revurderingen, mens de resterende 9 kommuner ikke benytter denne attest.

1 ud af 9 kommuner anvender andre lægeattester, 5 kommuner oplyser, at de ikke indhenter andre attester, og de sidste 3 kommuner oplyser, at de indhenter 'andet'.

Andet-besvarelserne dækker over andre former for tests (eksempelvis fra hjerneskadekoordinator), skemaer (eksempelvis fra træningscenter) og attester, herunder statusattester samt specifikke og generelle helbredsattester. Af en enkelt besvarelse fremgår, at LÆ 105 fra sygehuse og LÆ 125 fra egen læge også bliver anvendt.

7.3 Kommunernes arbejdsgange som følge af indførelsen af jobafklaringsforløb

Der blev med sygedagpengereformen indført en ret til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse for den gruppe af sygemeldte borgere, som på revurderingstidspunktet fortsat er uarbejdsdygtige, men ikke kan få forlænget sygedagpengeperioden efter forlængelsesreglerne.

Kommunerne er i spørgeskemaundersøgelsen blevet bedt om at karakterisere de sager, hvor borgere overgår til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse.

En overvejende del af de adspurgte kommuner peger på, at det ofte er helbredsmæssigt uafklarede borgere, som overgår til jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse. Der kan her både være tale om sager, som er uafklarede grundet den forkortede tidshorisont og sager, som er uafklarede grundet komplekse og/eller konkurrerende lidelser, hvor diagnosen er uklar. I denne gruppe af sager hører også de sager, hvor tidsperspektivet for en raskmelding er usikkert og/eller effekten af en igangværende behandling er uvis.

En anden type sager, som overgår til jobafklaringsforløb i kommunerne, er borgere, som har stået uden for arbejdsmarkedet i en længere periode og har udfordringer i forhold til at opnå en stabil tilknytning hertil og med tilbagevendende sygedagpengeforløb til følge. Der kan her være tale om borgere med psykiske problemstillinger, misbrug, svære livsstilsproblemer og øvrige sociale problemstillinger, eventuelt i en kombination.

Ankestyrelsens praksisundersøgelse om
**Revurdering og forlængelse af
sygedagpengeperioden**

November 2015

BILAG

Bilag 1 Metode og baggrund

1.1 Generelt om praksisundersøgelsen

Lovgivningsmæssigt grundlag

Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis. Om lovgrundlaget henvises til kapitel 11 i lovbekendtgørelse nr. 983 af 8. august 2013 om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) og §§ 42-46 i Social- og Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 722 af 19. juni 2013 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Praksisundersøgelser er et af de redskaber, som benyttes til at belyse, om myndighedernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen og at sikre ensartethed og ligebehandling på landsplan. I de tilfælde, hvor undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver praksisundersøgelser Ankestyrelsen et grundlag for at målrette den fremadrettede vejledning.

Praksisundersøgelsen skal behandles på et kommunalbestyrelsesmøde i de medvirkende kommuner i henhold til retssikkerhedslovens § 79 a. Bestemmelsen præciserer det kommunalpolitiske ansvar for at følge op på resultatet af praksisundersøgelser og understreger kommunalbestyrelsernes ansvar for at sikre retssikkerhed i kommunernes afgørelser.

Titel Revurdering og forlængelse af
sygedagpengeperioden_Bilag
Udgiver Ankestyrelsen, november 2015
ISBN nr 978-87-7811-306-1
Layout Identitet & Design AS

Kontakt Ankestyrelsen
Teglholmegade 3, 2450 København SV
Telefon 33 41 12 00
Hjemmeside www.ast.dk
E-mail ast@ast.dk

Legalitetsvurdering

I en praksisundersøgelse indkalder Ankestyrelsen et antal sager og foretager en gennemgang af disse med henblik på legalitetsvurdering.

Legalitetsvurderingen indebærer dels en materiel vurdering af afgørelsernes rigtighed i forhold til lovgivning og Ankestyrelsens praksis, dels en formel vurdering af sagerne i forhold til forvaltningsretlige regler og de særlige sagsbehandlingsregler.

1.2 Udvalgelse af sager

De deltagende kommuner

I alt 13 kommuner har deltaget i praksisundersøgelsen, jf. bilag 5.

De 13 kommuner er blevet bedt om at indsende i alt 10 sager fordelt som følger:

- 3 afgørelser om forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2
- 3 afgørelser om forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3
- 4 afgørelser om ophør af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløb

Antal sager

Ankestyrelsen har anmodet om at få i alt 130 sager tilsendt til brug for undersøgelsen. For, at sagerne kan indgå i praksisundersøgelsen, må de ikke være anket og videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling.

Ankestyrelsen har som led i udarbejdelsen af undersøgelsen indkaldt sager af to omgange med henblik på at opnå et tilstrækkeligt antal sager i undersøgelsen.

I forbindelse med første sagsindkaldelse udsendt til kommunerne den 15. april 2015 er følgende kriterier lagt til grund:

- Sygemeldingen skal være sket efter den 1. juli 2014 med henblik på at sikre, at de undersøgte sager kun omfatter sygemeldte, som er omfattet af de nye forlængelsesregler.
- Sagerne skal udvælges sådan, at den første afgørelse vedrørende den nyeste afgørelse skal være truffet før den 1. marts, den anden sag vedrørende den næstnyeste afgørelse før den 1. marts 2015 og så fremdeles.

Ankestyrelsen modtog som følge af første sagsindkaldelse 123 sager fra kommunerne, hvoraf 38 sager måtte udgå, fordi sagerne ikke opfyldte kriterierne for at indgå i undersøgelsen. Det betød, at kun 85 af de 123 sager kunne anvendes i undersøgelsen på baggrund af ovenstående kriterier.

Med henblik på at opnå et tilstrækkeligt antal sager i undersøgelsen blev kriterierne for hvilke sager, der kunne indgå i undersøgelsen, udvidet. I forbindelse med anden

sagsindkaldelse udsendt den 29. maj 2015 blev udvælgelseskriterierne udvidet til følgende:

- Sygemeldingen må godt være sket inden den 1. juli 2014 så længe, at revurderingstidspunktet indtræder efter 22 uger.
- Der skal være truffet afgørelse inden den 15. april 2015, (hvilket er datoen for det første indkaldelsesbrev udsendt til kommunerne)

Justeringen af kriterierne betød, at det kun var 14 af de først indkomne 123 sager, der ikke opfyldte de justerede kriterier, således at der nu indgik 109 sager i undersøgelsen.

Kommuner der herefter ikke havde bidraget med 10 sager til undersøgelsen, blev anmodet om at indsende de resterende 21 sager.

Af de i alt 130 sager, som Ankestyrelsen har modtaget på baggrund af de udvidede kriterier, er 5 sager udgået, da de ikke opfylder kriterierne for deltagelse i undersøgelsen. Der indgår derfor 125 sager i praksisundersøgelsen. Sagerne fordeler sig som følger på de tre bestemmelser, jf. ovenfor:

- 39 afgørelser vedrører sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2
- 37 afgørelser vedrører sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3
- 49 afgørelser vedrører ophør af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløb

1.3 Måleskemaer og vurderingsgrundlag

I forbindelse med Ankestyrelsens vurdering af de indsendte sager er anvendt et måleskema med de målelementer, som er relevante for undersøgelsen.

For at give mulighed for et mere nuanceret billede af sagsbehandlingen og grundlag for en bedre tilbagemelding til kommunerne, er der så vidt muligt anvendt graduerede svarmuligheder i vurderingerne, jf. bilag 6.

Ankestyrelsen sender de udfyldte måleskemaer til den enkelte kommune med styrelsens vurderinger i forbindelse med høring og afrapportering af praksisundersøgelsen.

Relevante sagsakter

Kommunerne er blevet bedt om at indsende samtlige relevante akter i sagerne, jf. bilag 5 med dertil hørende afkrydsningsliste. Ankestyrelsen har desuden bedt kommunerne om at indsende akter, der måtte være indkommet i tidsrummet mellem datoen for kommunes afgørelse og frem til datoen for indkaldelsesbrevet. Dette for at se, om kommunerne har inddraget sådanne nye oplysninger om den sygemeldtes helbredstilstand på revurderingstidspunktet i sagen.

Ankestyrelsen har i nogle få sager rettet henvendelse til kommunerne om eventuelle manglende akter, da det var åbenlyst at disse ikke var medsendt, f.eks. journalrapporter.

Det er herefter ved undersøgelsen lagt til grund, at samtlige sagsakter er modtaget, og at Ankestyrelsen derfor kan bedømme sagerne på samme grundlag, som kommunerne har haft.

Vurderingskriterier

De enkelte sager er blevet vurderet ud fra, om de samlet set er afgjort i overensstemmelse med gældende lovgivning og praksis.

Der er tale om en stikprøve, som omfatter et mindre antal sager fra hver af de deltagende kommuner. Formålet er dermed ikke at vurdere praksis i den enkelte kommune. Resultaterne af en praksisundersøgelse er ikke statistisk signifikante, der er alene tale om en tendens ud fra de indsendte sager.

Undersøgelsen har især haft fokus på de regler i lovgivningen, der vedrører revurderingstidspunktet og anvendelsen af de forskellige forlængelsesregler, herunder overgang til et jobafklaringsforløb.

1.4 Spørgeskemaundersøgelse (survey)

Sagsgennemgangen er suppleret med en mindre spørgeskemaundersøgelse udsendt til de 13 kommuner.

I spørgeskemaundersøgelsen er kommunerne blevet bedt om at beskrive deres erfaringer med at anvende forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven i forbindelse med det fremrykkede revurderingstidspunkt, samt kommunernes erfaringer med sager, hvor borgeren overgår til et jobafklaringsforløb.

Spørgeskemaet er udfyldt af kontaktpersoner på sygedagpengeområdet udpeget af de 13 kommuner.

Resultaterne af spørgeskemaundersøgelsen afspejler de pågældende kommuner, og kan derfor ikke generaliseres til alle 98 kommuner.

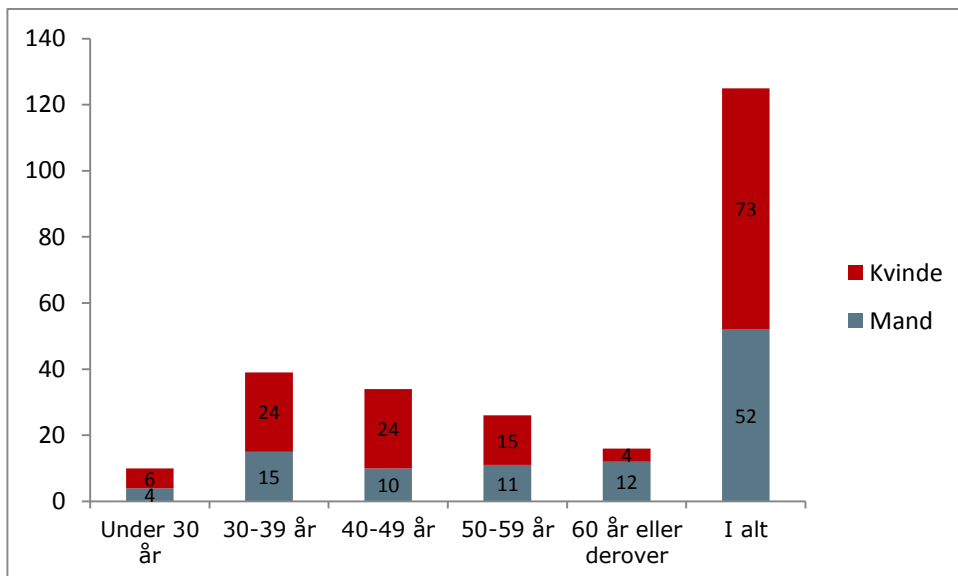
Kapitel 7 indeholder resultaterne af spørgeskemaundersøgelsen, mens spørgeskemaet, der er udsendt til kommunerne, fremgår af bilag 7.

1.5 Køns- og aldersfordelingen i undersøgelsen

Kønsfordelingen i undersøgelsen

Der indgår i alt 125 sager i denne praksisundersøgelse. Heraf vedrører 73 sager kvinder, hvilket svarer til knap 60 procent, og 52 sager vedrører mænd, hvilket svarer til lidt over 40 procent. Sager vedrørende kvinder er dermed overrepræsenterede i undersøgelsen, hvilket gælder for alle aldersgrupper, jf. figur 1. For både mænd og kvinder gælder, at flest afgørelser vedrører de 30-39 årige. Det gælder desuden for både mænd og kvinder, at færrest afgørelser vedrører de under 30 årige.

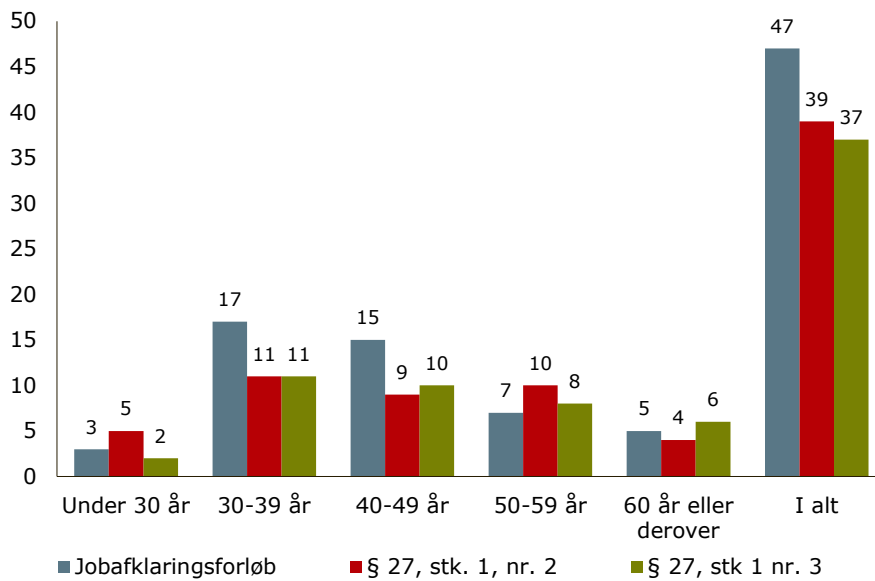
Figur 1 Antal kvinder og mænd fordelt på alder

Aldersfordeling på tværs af de tre typer af afgørelser i undersøgelsen

Figur 2 illustrer aldersfordelingen i forhold til de tre typer af afgørelser, der indgår i undersøgelsen. Færrest afgørelser vedrører de under 30 årige. Næstfærrest afgørelser vedrører de 60 årige og derover. Næstflest afgørelser vedrører de 40-49 årige. Flest afgørelser vedrører de 30-39 årige.

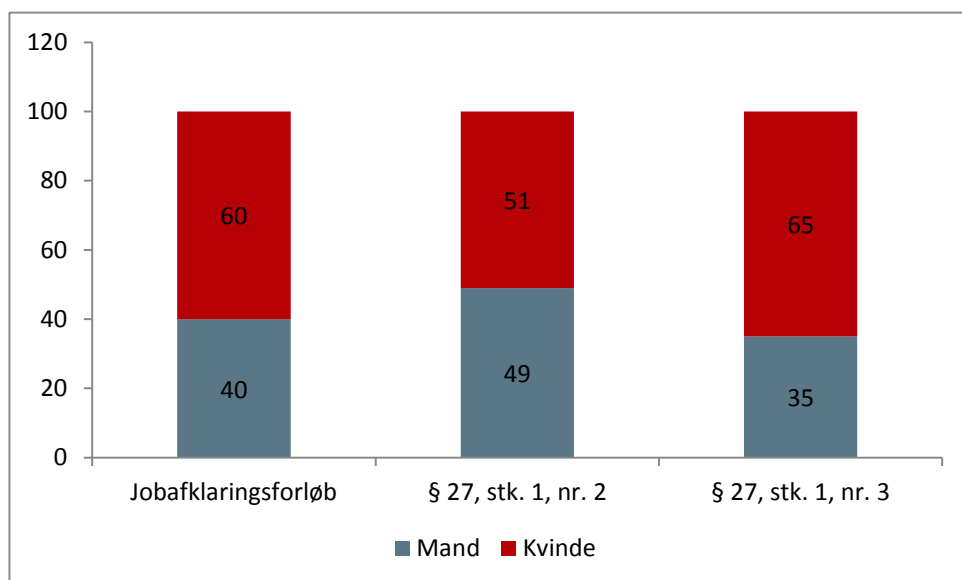
Figur 2 Aldersfordeling på de tre typer afgørelser

Kønsfordelingen på tværs af de tre typer af afgørelser i undersøgelsen

Kvinder er overrepræsenterede i forhold til samtlige tre typer afgørelser, der indgår i undersøgelsen. I forhold til de 37 afgørelser, der vedrører § 27, stk. 1, nr. 3, udgør kvinderne 65 procent, mens mændene udgør 35 procent. I de 39 afgørelser, der omhandler § 27, stk. 1, nr. 2, er der en nogenlunde lige kønsfordeling. Andelen af kvinder udgør i forhold til afgørelser vedrørende denne bestemmelse 51 procent, mens andelen af mænd udgør 49 procent. I forhold til de 47 afgørelser, der vedrører overgang til jobafklaringsforløb, udgør kvinderne 60 procent, mens mændene udgør 40 procent, jf. figur 3.

Figur 3 Fordelingen af køn på de tre typer afgørelser i procent

Bilag 2 Regelgrundlag

Regelgrundlag til brug for praksisundersøgelsen

Reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6 om visitation og opfølgning er ændret pr. 5. januar 2015, hvor en ny bekendtgørelse om opfølgning i sygedagpengesager også er trådt i kraft. Ny visitation og opfølgning i sygedagpengesager efter ændringerne til § 12, § 13 og § 13 a, indsættelsen af §§ 13 b-d, ændringerne til §§ 14 og 15, og ophævelsen af §§ 15 a og 16, finder anvendelse, første gang der den 5. januar 2015 eller senere skal følges op.

Bestemmelsen i sygedagpengelovens § 24 a om ret til jobafklaringsforløb, når borgeren ved ny sygemelding fortsat er omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, blev indsat i loven pr. 5. januar 2015, men finder anvendelse for personer, der ved første fraværsdag 1. juli 2014 eller senere ville have haft ret til sygedagpenge, hvis ikke de var omfattet af tidsbegrænsningen.

Overgangsreglerne er ikke medtaget, herunder reglerne i forbindelse med ændringerne i § 24 og § 27 den 1. juli 2014.

Regelgrundlaget er derfor delt op i 3 afsnit:

1. Gældende regler før den 5. januar 2015
2. Gældende regler fra den 5. januar 2015
3. Gældende regler i hele perioden undersøgelsen vedrører.

Der er alene medtaget regler, der er relevante for undersøgelsen.

1. Gældende regler før den 5. januar 2015

Uddrag af lov om sygedagpenge, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 833 af 27. juni 2014 (som reglerne var gældende indtil 5. januar 2015)

Kapitel 6
Visitation og opfølgning

§ 8. Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter og sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Stk. 2. Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret, og kommunen skal koordinere den kommunale indsats med indsatsen fra andre, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunen skal som led i opfølgingsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale og foretage en samlet vurdering af behov for indsats m.v. samt udarbejde en opfølgingsplan, jf. §§ 11-16.

§ 9. Kommunen skal efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen, herunder arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, faglig organisation, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Stk. 2. Kommunen skal som led i samarbejdet informere arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. virksomhedspraktik, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension. Informationen forudsætter samtykke fra den sygemeldte.

§ 10. Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Kommunen skal i opfølgingsforløbet efter behov indhente lægelige oplysninger, jf. § 39.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen.

§ 11. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag for at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

Stk. 2. Den sygemeldte skal udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger, herunder om sygdommens karakter, til brug for kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal sende oplysningsskemaet til den sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager. Sker anmeldelsen via Nemrefusion, sendes oplysningsskemaet fra Nemrefusion til den sygemeldte umiddelbart efter anmeldelsen. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 12. Kommunen skal på baggrund af oplysningsskemaet efter § 11 og eventuelle andre oplysninger i sagen foretage en visitation i tilknytning til den første opfølgningssamtale til en af følgende kategorier:

- 1) Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående (kategori 1).
- 2) Sager med risiko for langvarigt sygdomsforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen (kategori 2).
- 3) Sager, hvor lidelsen eller sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb (kategori 3).

§ 13. Kommunen fastlægger ved visitationen efter § 12 proceduren for opfølgingsforløbet, herunder hyppighed af den løbende opfølgning. Ved opfølgningen skal der altid tages nødvendigt hensyn til den syges helbredstilstand.

Stk. 2. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 1 og 3, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Der skal anden gang senest følges op inden 3 måneder regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op senest hver 3. måned.

Stk. 3. I sager, der er omfattet af § 12, nr. 2, skal der første gang senest følges op inden udgangen af den 8. uge regnet fra første fraværsdag. Herefter skal der følges op mindst hver 4. uge.

Stk. 4. Ved alle opfølgninger holdes en individuel samtale, jf. dog stk. 5 og 6 og § 13 a. Opfølgningen kan dog ske telefonisk, digitalt eller ved brev, hvis

- 1) den sygemeldte er i tilbud,
- 2) den sygemeldte er delvis uarbejdsdygtig og har genoptaget arbejdet delvist,
- 3) den sygemeldte forventes at genoptage arbejdet på fuld tid inden for de første 13 ugers sygefravær, eller
- 4) den sygemeldte skal opereres inden for 13 uger regnet fra opfølgningstidspunktet, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 5. Hvis sygdommen forhindrer en individuel samtale, jf. stk. 4, kan opfølgningen ske telefonisk, digitalt eller ved brev.

Stk. 6. Hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation, foregår opfølgningen uden kontakt til den sygemeldte (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

Stk. 7. Kommunen skal foretage revisitation ved enhver opfølgning. Ved revisitationen tages der stilling til, om der er grundlag for overflytning til en anden kategori, jf. § 12.

§ 13 a. Sygemeldte, der inden for de næste 6 uger forventes fuldt raskmeldt og på vej tilbage i job eller forventes at gå på barsel, skal ikke møde personligt op til opfølgningssamtaler efter § 13, stk. 4, 1. pkt. Opfølgningen sker i stedet telefonisk, digitalt eller ved brev. Sygemeldte skal heller ikke deltage i tilbud efter § 15 og § 15 a. Sygemeldte, som allerede deltager i tilbud, har ret til at færdiggøre tilbuddet.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan kommunen ud fra en konkret vurdering beslutte, at en sygemeldt fortsat skal møde personligt op til opfølgningssamtaler og deltage i tilbud efter § 15 og § 15 a, hvis jobcenteret vurderer, at

- 1) der er tale om misbrug af eller spekulation i muligheden for at blive undtaget fra at deltage i tilbud og møde personligt op til opfølgningssamtaler eller
- 2) det fortsat vil være til fordel for den sygemeldte at være omfattet af den almindelige opfølgning og dermed møde personligt op til opfølgningssamtaler og deltage i tilbud.

§ 14. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier, jf. § 12, og visitationen og revisitationen, jf. § 13.

§ 15. På baggrund af den første samtale med den sygemeldte efter § 13 og sagsoplysningerne i øvrigt skal kommunen foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes konkrete behov for behandling, indsats efter lov om en aktiv

beskæftigelsesindsats eller revalidering for at fremme arbejdsfastholdelse og hurtigst mulige raskmelding samt iværksætte den nødvendige indsats.

Stk. 2. På baggrund af hver efterfølgende samtale skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 3. Hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. § 7 b, skal planen så vidt muligt indgå i opfølgningen.

Stk. 4. Har den sygemeldte fået udarbejdet en jobplan efter kapitel 9 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen vurdere, om jobplanen kan videreføres i en opfølgningsplan efter § 16.

Stk. 5. Kommunen skal ved hver samtale vurdere, om den sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, eller om den sygemeldte kan vende gradvis tilbage til arbejdet, jf. § 10, stk. 1, og § 17. Vurderer kommunen, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, begrundes det i den konkrete sag.

Stk. 6. Indsatsen skal tilpasses den sygemeldtes forudsætninger og behov samt den sygemeldtes helbredstilstand og ressourcer.

Stk. 7. I forbindelse med den første samtale med den sygemeldte tager kommunen kontakt til arbejdspladsen og indgår i en dialog om arbejdspladsens mulighed for, at den sygemeldte helt eller gradvis kan vende tilbage til arbejdspladsen. Kommunen kan dog undlade at kontakte arbejdspladsen, hvis

- 1) den sygemeldtes helbredssituation skønnes uproblematisk, og den sygemeldte forventes at kunne vende tilbage på fuld tid inden for 13 uger regnet fra første samtale, eller
- 2) sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb, og den sygemeldte ikke aktuelt kan vende gradvist tilbage eller deltage i tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 8. Kommunen skal ved hver samtale tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til den sygemeldtes familie.

§ 15 a. Kommunen kan kun iværksætte indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvis det kan fremme arbejdsfastholdelse og en hurtigere tilbagevenden til arbejdet.

Stk. 2. Hvis den sygemeldte gradvis kan vende tilbage til arbejde, kan der ikke iværksættes tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dog kan et tilbud iværksættes i kombination med gradvis tilbagevenden, hvis tilbuddet understøtter en hurtigere tilbagevenden.

Stk. 3. Til sygemeldte i ansættelsesforhold, der har en klar diagnose og forventes fuldt ud raskmeldt inden for 8 uger regnet fra opfølgningstidspunktet, jf. § 13, stk. 2 og 3, kan der ikke iværksættes nye tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 16. Kommunen skal ved første samtale tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan med særlig fokus på arbejdsfastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Planen skal indeholde mål for opfølgningen, og den konkrete

opfølgingsindsats skal fremgå af planen. Planen skal sikre overblik og koordination af indsatsen i den enkelte sag.

Stk. 2. Planen skal senest udarbejdes i umiddelbar forlængelse af den anden opfølgning.

Stk. 3. Kommunen skal i umiddelbar forlængelse af de efterfølgende opfølgninger justere og udbygge opfølgningsplanen.

Stk. 4. Den sygemeldte skal have planen udleveret. Ved væsentlige justeringer af planen under de efterfølgende opfølgninger udleveres planen til den sygemeldte.

§ 17. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at den sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under sygdomsforløbet.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

Stk. 3. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte.

...

Kapitel 8

Revurderingstidspunkt

§ 24. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder, jf. dog § 25. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation, jf. stk. 2.

Stk. 2. Hvis den sygemeldte ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i de første 30 kalenderdage af fraværsperioden ved sygdom,
- 2) fra kommunen i de første 30 kalenderdage af fraværsperioden for lønmodtagere og i de første 2 uger af fraværsperioden for selvstændige erhvervsdrivende eller
- 3) i anledning af graviditet, barsel eller adoption eller ved børns alvorlige sygdom, jf. lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven).

Stk. 4. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes endvidere ikke søgnehellidage.

...

Kapitel 9

Forlængelse af sygedagpengeperioden

§ 27. Kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, når

- 1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,
- 2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger,
- 3) den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet,
- 4) kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension,
- 5) en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom,
- 6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller
- 7) der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, i lov om social pension.

Stk. 2. Ved forlængelse af sygedagpengeperioden efter stk. 1, nr. 3, ses der bort fra den periode, hvor den sygemeldte venter på behandling på et offentligt sygehus.

Stk. 3. Hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

...

2. Gældende regler fra den 5. januar 2015

Uddrag af lov om sygedagpenge, som bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2015

...

Kapitel 6

Visitation og opfølgning

§ 8. Kommunen skal i løbende sygedagpengesager, hvor kommunen ikke har modtaget en raskmelding, tilrettelægge og gennemføre et individuelt og fleksibelt opfølgningsforløb under hensyn til sygdommens karakter og sygemeldtes behov og forudsætninger. Kommunen skal inddrage den sygemeldte i opfølgningen.

Stk. 2. Indsatsen skal være sammenhængende og helhedsorienteret, og kommunen skal koordinere den kommunale indsats med indsatsen fra andre, jf. § 9.

Stk. 3. Kommunen skal som led i opfølgningsforløbet, uanset om der er tale om en hel eller delvis sygemelding, indhente oplysningsskema, visitere, holde samtale og foretage en samlet vurdering af behov for indsats og iværksætte den relevante indsats, herunder fremme gradvis tilbagevenden til arbejde, jf. §§ 11-17.

§ 9. Kommunen skal efter behov inddrage relevante aktører i opfølgningen, herunder arbejdsplads, læge, arbejdsløshedskasse, faglig organisation, revalideringsinstitutioner, sygehuse og sygehusafdelinger. Kommunen skal have fokus på at udvikle samarbejdet med de praktiserende læger og med arbejdspladserne.

Stk. 2. Kommunen skal som led i samarbejdet informere arbejdspladsen om relevante initiativer, som kommunen igangsætter for den sygemeldte, f.eks. virksomhedspraktik, anden revalidering, fleksjob eller førtidspension. Informationen forudsætter samtykke fra den sygemeldte.

§ 10. Kommunen skal løbende, herunder ved anmeldelsen, visitationen og ved hver opfølgning, vurdere, om betingelserne for at modtage sygedagpenge er til stede, samt om der foreligger hel eller delvis uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen, herunder om frister og sagsgange for tilvejebringelse af lægeattester til brug for den første opfølgning og om udsendelse af oplysningsskema i forbindelse med anmodning om iværksættelse af en tidlig opfølgning, jf. §§ 7 c og 7 e.

§ 11. Kommunen skal have et tilstrækkeligt oplyst grundlag for at foretage visitation og opfølgning, herunder forberede den første samtale samt vurdere retten til fulde eller nedsatte sygedagpenge.

Stk. 2. Den sygemeldte skal udfylde et oplysningsskema med relevante oplysninger, herunder om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde og sygdommens karakter, til brug for kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal sende oplysningsskemaet til den sygemeldte ved anmeldelse af sygefravær i løbende sager, medmindre oplysningsskemaet i medfør af regler fastsat efter § 10, stk. 2, er sendt til den sygemeldte i forbindelse med anmodning om tidlig opfølgning efter §§ 7 c og 7 d. Sker anmeldelsen via Nemrefusion, sendes oplysningsskemaet fra Nemrefusion til den sygemeldte umiddelbart efter anmeldelsen. Den sygemeldte skal svare senest 8 dage efter afsendelsen af oplysningsskemaet, medmindre andet aftales med kommunen.

§ 11 a. Kommunen anmoder til brug for den første opfølgning, jf. § 13 b, om en lægeattest fra den sygemeldtes praktiserende læge, hvis den sygemeldte ikke forventer at blive fuldt ud raskmeldt inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag. Lægeattesten skal indeholde lægens vurdering af den sygemeldtes muligheder for at arbejde og eventuelle behov for skånehensyn.

Stk. 2. Til brug for vurderingen efter stk. 1 skal lægen have den sygemeldtes oplysninger om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde. Hvis den sygemeldte er i arbejde, skal lægen også have arbejdsgiverens eventuelle oplysninger om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde, jf. § 7 c, stk. 2, og § 40, stk. 4.

Stk. 3. Den praktiserende læges vurdering afgives på en attest godkendt af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Lægeattesten betales af kommunen.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunen digitalt skal anmode om en lægeattest, og om, at kommunen skal modtage den udfyldte lægeattest digitalt.

§ 11 b. Den sygemeldte skal efter anmodning fra kommunen medvirke til, at den sygemeldtes praktiserende læge kan udarbejde en lægeattest til brug for den første opfølgning i kommunen, jf. § 13 b.

§ 12. Kommunen visiterer på baggrund af oplysningsskemaet, jf. § 11, og andre oplysninger sagen til en af følgende kategorier:

1) Kategori 1: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag.

2) Kategori 2: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.

3) Kategori 3: Sager, hvori en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag, hvor der ud over de helbredsmæssige forhold er andre udfordringer i forhold til den sygemeldtes muligheder for at vende tilbage til arbejde, herunder sociale forhold, og hvor der vurderes at være behov for at iværksætte en tværfaglig indsats, jf. § 13 d.

Stk. 2. Kommunen skal visitere til kategori 1, når kommunen har modtaget den sygemeldtes oplysningsskema. I de sager, hvor kommunen ikke visiterer ved modtagelsen af oplysningsskemaet, sker visitation til kategori 2 og 3 i forbindelse med den første opfølgningssamtale, jf. § 13 b, stk. 1.

Stk. 3. Efterfølgende revisiterer kommunen ved hver opfølgning, jf. § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1.

§ 13. Ved visitationen og re-visitationen efter § 12 fastlægger kommunen opfølgningen, herunder form og hyppighed, jf. §§ 13 a-13 d. Opfølgningen skal ske i samarbejde med den sygemeldte og under hensyntagen til den sygemeldtes helbredstilstand.

§ 13 a. I sager, der er visiteret til kategori 1 efter § 12, stk. 1, nr. 1, skal kommunen iværksætte en opfølgning med opfølgningssamtale og re-visitation til kategori 2 eller 3 efter § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, hvis sygefraværsperioden varer længere end 8 uger. En efterfølgende opfølgning sker i henhold til re-visitationen, jf. §§ 12 og 13 b-13 d.

Stk. 2. For sygemeldte, der er visiteret til kategori 1 efter § 12, stk. 1, nr. 1, fastlægger den enkelte kommune, hvornår og hvordan opfølgningen skal finde sted, og hvad indholdet skal være, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Tilbyder kommunen den sygemeldte aktive tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats som led i opfølgningen, jf. stk. 2, er det frivilligt for den sygemeldte at deltage i tilbuddet.

Stk. 4. En sygemeldt, der er visiteret til kategori 1 efter § 12, stk. 1, nr. 1, og som er ledig og medlem af en arbejdsløshedskasse, skal fortsat deltage i kontaktfølg og tilbud efter de regler i kapitel 7 og 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som gælder for ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Der skal dog tages hensyn til den sygemeldtes helbredssituation.

§ 13 b. I sager, der er visiteret til kategori 2 og 3 efter § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, skal der første gang følges op senest inden udgangen af ottende uge regnet fra første fraværsdag, jf. dog stk. 2. Herefter skal der følges op mindst hver fjerde uge. Opfølgningen sker ved en individuel samtale, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Har arbejdsgiveren eller den sygemeldte anmodet kommunen om at iværksætte en tidlig opfølgning, jf. §§ 7 c eller 7 e, skal kommunen afholde den første opfølgningssamtale med den sygemeldte, senest 2 uger efter at den sygemeldte eller arbejdsgiveren har anmodet kommunen om at iværksætte en tidlig opfølgning, jf. dog stk. 3. Det samme gælder, hvis det inden samtalen ikke er muligt at afklare, hvorvidt den sygemeldte er berettiget til sygedagpenge.

Stk. 3. Ønsker den sygemeldte ikke, at kommunen iværksætter en tidlig opfølgning på baggrund af arbejdsgiverens anmodning herom, jf. § 7 c, afholder kommunen den første opfølgningssamtale senest inden udgangen af ottende uge regnet fra første fraværsdag, jf. stk. 1.

Stk. 4. Opfølgningen kan dog ske telefonisk, digitalt eller skriftligt, når

- 1) den sygemeldte har genoptaget arbejdet delvis,
- 2) den sygemeldte deltager i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller
- 3) sygdommen er til hinder for en individuel samtale.

Stk. 5. Hvis der er tale om alvorlig sygdom, hvor kontakt til den sygemeldte ikke er hensigtsmæssig eller mulig på grund af den sygemeldtes helbredssituation, foregår opfølgningen uden kontakt til den sygemeldte (standby). Ved vurdering af, om en sygdom er alvorlig, indgår navnlig, om sygdommen er livstruende.

§ 13 c. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, skal have en arbejdspladsbaseret indsats med gradvis tilbagevenden, tilbud om virksomhedspraktik efter kapitel 11 eller tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Indsatsen skal tilpasses den enkeltes forudsætninger, behov og helbredstilstand.

Stk. 2. Kommunen skal ved første opfølgning indgå en aftale med den sygemeldte om beskæftigelsesmål og beskæftigelsesindsats. Aftalen justeres løbende.

Stk. 3. For sygemeldte i et ansættelsesforhold indgås der så vidt muligt en aftale om en af følgende indsats:

- 1) Gradvis tilbagevenden til arbejdet.
- 2) Gradvis tilbagevenden til arbejdet efter opstartsperiode med virksomhedspraktik.
- 3) Virksomhedspraktik.

4) Iværksættelse af mentorstøtte, hjælpemidler eller anden form for støtte.

Stk. 4. For sygemeldte uden ansættelsesforhold indgås der så vidt muligt en aftale om en af følgende indsatser:

1) Påbegyndelse af arbejde eller ansættelse med løntilskud, eventuelt efter en opstartsperiode med virksomhedspraktik.

2) Virksomhedspraktik.

3) Iværksættelse af mentorstøtte, hjælpemidler eller anden form for støtte.

Stk. 5. Kommunen kan som et supplement til den arbejdspladsbaserede indsats efter stk. 3 og 4 give tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herudover kan kommunen give tilbud om vejledning og opkvalificering i særlige tilfælde, hvor det kan fremme arbejdsfastholdelse og hurtigere tilbagevenden til arbejdsmarkedet, og hvor det ikke er muligt at iværksætte en arbejdspladsbaseret indsats efter stk. 3 og 4.

Stk. 6. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 2, har ret til et kursus i mestring af følger af sygdom med henblik på at fastholde et arbejde.

§ 13 d. Sygemeldte, der er visiteret til kategori 3 efter § 12, stk. 1, nr. 3, skal have en tværfaglig og helhedsorienteret indsats, der er individuelt tilrettelagt med udgangspunkt i den sygemeldtes forudsætninger, behov og helbredstilstand med fokus på at fastholde og vedligeholde den sygemeldtes arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Indsatsen som nævnt i stk. 1 kan bestå af tilbud efter kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og en indsats efter anden lovgivning.

Stk. 3. Inden kommunen iværksætter indsatsen som nævnt i stk. 1, skal sagen forelægges rehabiliteringsteamet, jf. §§ 9-12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Sagen skal behandles i rehabiliteringsteamet senest inden 4 uger fra visitationen, jf. § 12. Til brug for rehabiliteringsteamets behandling af sagen udarbejder kommunen rehabiliteringsplanens forberedende del i samarbejde med den sygemeldte, jf. § 30 a, stk. 2 og 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Kommunen skal udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en sygemeldt, der er visiteret til kategori 3, jf. § 12.

Stk. 5. Den gennemgående og koordinerende sagsbehandler skal sammen med den sygemeldte udarbejde rehabiliteringsplanens indsatsdel, varetage den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med den sygemeldte, sørge for, at indsatsdelen justeres efter den sygemeldtes aktuelle situation og behov, og bistå den sygemeldte med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder realisere uddannelses- og beskæftigelsesmål.

Stk. 6. Funktionen som gennemgående og koordinerende sagsbehandler kan overdrages til en anden enhed i kommunen end jobcenteret, jf. § 6, stk. 4, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

§ 14. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de tre kategorier og om visitation og revisitation, jf. § 12.

§ 15. Ved den første samtale med den sygemeldte efter § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal kommunen foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes situation og behov for indsats, herunder behov for revalidering, ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Vurderingen sker på baggrund af den sygemeldtes egne oplysninger om muligheder for at arbejde, de lægelige oplysninger og øvrige oplysninger i sagen, jf. stk. 4-8, herunder arbejdsgiverens oplysninger. På baggrund af vurderingen visiteres den sygemeldte til kategori 2 eller kategori 3, jf. § 12.

Stk. 2. For sygemeldte visiteret til kategori 2 efter § 12, stk. 1, nr. 2, træffer kommunen beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes en indsats, og hvilken indsats der skal iværksættes, jf. § 13 c. For sygemeldte visiteret til kategori 3 forberedes sagen til forelæggelse for rehabiliteringsteamet, jf. § 13 d.

Stk. 3. På baggrund af hver efterfølgende samtale skal kommunen foretage en ny samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats.

Stk. 4. Hvis den sygemeldte har fået udarbejdet en fastholdelsesplan, jf. § 7 b, skal planen så vidt muligt indgå i opfølgningen.

Stk. 5. Er der for en sygemeldt omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, eller § 12, stk. 1, nr. 3, planlagt eller iværksat en indsats efter kapitel 9 b-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, skal kommunen vurdere, om indsatsen kan videreføres i en opfølgningsindsats efter §§ 13 c eller 13 d.

Stk. 6. Kommunen skal ved hver samtale vurdere, om den sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, eller om den sygemeldte kan vende gradvis tilbage til arbejdet, jf. § 10, stk. 1, og § 17. Vurderer kommunen, at sygemeldte er fuldt uarbejdsdygtig, begrundes det i den konkrete sag.

Stk. 7. I forbindelse med den første samtale med den sygemeldte tager kommunen kontakt til arbejdspladsen og indgår i en dialog om arbejdspladsens mulighed for, at den sygemeldte helt eller gradvis kan vende tilbage til arbejdspladsen. Kommunen kan dog undlade at kontakte arbejdspladsen, hvis

- 1) den sygemeldtes helbredssituation skønnes uproblematisk og den sygemeldte forventes at kunne vende tilbage på fuld tid inden for 13 uger regnet fra første samtale eller
- 2) sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb og den sygemeldte ikke aktuelt kan vende gradvist tilbage eller deltage i tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 8. Kommunen skal ved hver samtale tage stilling til, om der er behov for anden indsats, herunder om der er behov for hjælp til den sygemeldtes familie.

§ 15 a. (Ophævet).

§ 16. (Ophævet).

§ 17. Kommunen skal som led i at arbejdsfastholde sygemeldte fremme gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen og understøtte, at den sygemeldte har kontakt med arbejdspladsen under sygdomsforløbet.

Stk. 2. Kommunen skal i alle sager med gradvis tilbagevenden sikre, at den sygemeldte genoptager arbejdet i fuldt omfang så hurtigt som muligt.

Stk. 3. Som udgangspunkt besluttet gradvis tilbagevenden i enighed mellem kommunen, virksomheden og den sygemeldte.

Kapitel 8

Revurderingstidspunkt

§ 24. Udbetalingen af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge, herunder nedsatte sygedagpenge eller løn under sygdom, i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder, jf. dog § 25. Forinden skal kommunen have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation, jf. stk. 2.

Stk. 2. Hvis den sygemeldte ved revurderingen ikke er omfattet af en af forlængelsesreglerne i § 27, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 3. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i de første 30 kalenderdage af fraværsperioden ved sygdom,
- 2) fra kommunen i de første 30 kalenderdage af fraværsperioden for lønmodtagere og i de første 2 uger af fraværsperioden for selvstændige erhvervsdrivende eller
- 3) i anledning af graviditet, barsel eller adoption eller ved børns alvorlige sygdom, jf. lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven).

Stk. 4. Ved beregningen af sygedagpengeperioder efter stk. 1 medregnes endvidere ikke søgnehelligdage.

§ 24 a. Personer, der på første fraværsdag ville have haft ret til sygedagpenge fra kommunen, men er omfattet af tidsbegrænsningen i § 24, stk. 1, har ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. For lønmodtagere er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, fra første fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden i § 30, stk. 1, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. I følgende tilfælde er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse på et tidligere tidspunkt end efter stk. 2:

- 1) For lønmodtagere, hvor der ikke er ret til sygedagpenge fra en arbejdsgiver, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.
- 2) For lønmodtagere, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge efter § 31, stk. 2, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse efter udløbet af den periode, hvor kommunen udbetaler sygedagpenge.
- 3) For et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der har ret til arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra arbejdsløshedskassen under de første 14 dages sygdom efter § 62, stk. 3, eller § 52 h, jf. § 62, stk. 3, i lov om

arbejdsløshedsforsikring m.v., er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag efter udløbet af perioden med ret til arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

4) For et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der ikke har ret til arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse under de første 14 dages sygdom, fordi medlemmet arbejder på nedsat tid, eller fordi medlemmet bliver syg på første ledighedsdag inden tilmelding som jobsøgende på Jobnet, er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

Stk. 4. Personer, der er omfattet af flere bestemmelser i stk. 2 og 3, har ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra det tidligste tidspunkt.

Stk. 5. For selvstændige erhvervsdrivende er der ret til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse fra første fraværsdag.

...

Kapitel 9

Forlængelse af sygedagpengeperioden

§ 27. Kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af revurderingstidspunktet i § 24, når

- 1) det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,
- 2) det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 69 uger,
- 3) den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet,
- 4) kommunen har vurderet, at en sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension,
- 5) en læge vurderer, at den sygemeldte har en livstruende, alvorlig sygdom,
- 6) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller
- 7) der er modtaget en ansøgning om førtidspension efter § 17, stk. 2, i lov om social pension.

Stk. 2. Ved forlængelse af sygedagpengeperioden efter stk. 1, nr. 3, ses der bort fra den periode, hvor den sygemeldte venter på behandling på et offentligt sygehus.

Stk. 3. Hvis sygedagpengene til en sygemeldt, der har fået forlænget sine sygedagpenge efter en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, ikke kan forlænges yderligere, har pågældende ved fortsat uarbejdsdygtighed på grund af sygdom ret til at få et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. kapitel 12 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

...

Uddrag af Bekendtgørelse nr. 1421 af 16. december 2014 om opfølgning i sygedagpengesager (gældende fra 5. januar 2015)

...

Kapitel 5

Opfølgning i sager med forventet sygefravær over 8 uger

§ 11. I de sager, hvor det fremgår af oplysningsskemaet efter § 11 i lov om sygedagpenge, at sygefraværet forventes at vare ud over 8 uger, anmoder kommunen, jf. § 11 a i lov om sygedagpenge, straks om en lægeattest fra den praktiserende læge til brug for den første opfølgningssamtale, jf. dog § 14.

Stk. 2. Kommunen sikrer, at den sygemeldtes oplysninger, om sygdommens betydning for den sygemeldtes muligheder for at arbejde, og tilsvarende oplysninger, som en eventuel arbejdsgiver måtte have afgivet, videregives i anmodningen til den praktiserende læge. Den sygemeldtes og eventuelle arbejdsgivers oplysninger sker ud fra de tre spørgsmål nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 3. Kommunen fastsætter i anmodningen om lægeattesten en frist for den praktiserende læges udstedelse og levering af lægeattesten, som senest skal foreligge samtidig med opfølgningssamtalen. Fristen skal så vidt muligt være på 14 dage fra afsendelsen af anmodningen. Fristen kan dog fastsættes til minimum 8 dage fra afsendelsen af anmodningen, hvis kommunen ellers ikke kan nå at få lægeattesten til den første opfølgningssamtale.

§ 12. Samtidig med, at kommunen anmoder den praktiserende læge om en lægeattest til brug for den første opfølgningssamtale, anmoder kommunen den sygemeldte om straks at bestille tid til konsultation hos lægen og om at medvirke i den konsultation, hvor lægeattesten udfærdiges.

Stk. 2. Kommunen fastsætter en frist for, hvornår konsultationen senest skal finde sted.

§ 13. Lægeattesten, der skal bruges til den første opfølgningssamtale, udfyldes under konsultationen sammen med den sygemeldte, og den praktiserende læge sender straks herefter lægeattesten til kommunen.

§ 14. I sager, hvor den sygemeldte benytter standby-ordningen, jf. § 13 b, stk. 5 i lov om sygedagpenge, indhenter kommunen så vidt muligt de lægelige oplysninger i form af journaloplysninger eller en lægeattest uden konsultation

Kapitel 6

Indhold i og anvendelse af lægeattesten til brug for første opfølgningssamtale

§ 15. Den sygemeldtes praktiserende læges vurdering til brug for den første opfølgningssamtale sker på baggrund af en konsultation med den sygemeldte og på baggrund af kommunens anmodning.

Stk. 2. Lægens vurdering skal indeholde følgende:

- 1) Diagnose eller årsag til sygefraværet.
- 2) Vurdering af den sygemeldtes muligheder for at arbejde, herunder om sygdomsbilledet vurderes at være klart eller uklart, og om der er en behandlingsplan, behov for yderligere behandling, eller om der ikke er yderligere behandlingsmuligheder.
- 3) Vurdering af skånebehov, der kan fremme, at den sygemeldte kan genoptage arbejdet eller påtage sig et nyt arbejde.
- 4) Vurdering af den sygemeldtes muligheder for at genoptage arbejdet eller påbegynde et nyt arbejde, herunder hvornår og om det kan ske helt eller delvist.
- 5) Lægens eventuelle øvrige oplysninger om den sygemeldtes muligheder for at arbejde

Stk. 3. Kommunen skal indhente lægens vurdering på en lægeattest. Der er udarbejdet en landsdækkende lægeattest efter forhandling med KL og Lægeforeningens Attestudvalg.

Stk. 4. Kommunen afholder udgiften til lægeattesten.

§ 16. Lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale anvendes tillige i det senere opfølgningsforløb, herunder ved revurderingen ved 22. fraværsuge, jf. dog stk. 2. Der skal i opfølgningsforløbet kun indhentes en ny lægeattest, hvis der er tale om væsentlig ændringer i de helbredsrelevante forhold, herunder ændringer, som har betydning for arbejdsevnen.

Stk. 2. Der indhentes dog en ny lægeattest ved revurderingen ved 22. fraværsuge, hvis det af lægeattesten til brug for den første opfølgningssamtale fremgår, at der er tale om et uklart sygdomsbillede, hvor der er behov for yderligere afklaring i sundhedsvæsenet.

...

3. Gældende regler i hele perioden undersøgelsen vedrører

Bekendtgørelse nr. 665 af 20. juni 2006 med senere ændringer om sygedagpenge

...

Kapitel 6 a Visitation

§ 14 a. Ved hver sygedagpengeopfølgning visiterer kommunen sagen til en af de tre kategorier, som fremgår af lovens § 12. Visitationen skal bidrage til at styrke indsatsen for arbejdsfastholdelse og hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

§ 14 b. Visitationen sker ud fra følgende spørgsmål:

- 1) Vurderes der at være udsigt til, at den sygemeldte bliver fuldt raskmeldt inden for de kommende 3 måneder?

2) Vurderes sygemeldte at skulle modtage sygedagpenge i mere end de kommende 3 måneder, og vurderes det, at sygemeldte aktuelt vil kunne vende gradvist tilbage til arbejde eller modtage tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats?

Stk. 2. I tilfælde, hvor der kan svares bekræftende på spørgsmålet i stk. 1, nr. 1, visiteres til kategori 1, jf. lovens § 12, nr. 1.

Stk. 3. I tilfælde, hvor der til spørgsmålet i stk. 1, nr. 1, svares benægtende, tages der stilling til spørgsmålet i stk. 1, nr. 2. Kan dette spørgsmål besvares bekræftende, visiteres til kategori 2, jf. lovens § 12, nr. 2.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der til begge spørgsmål i stk. 1 svares benægtende, visiteres der til kategori 3, jf. lovens § 12, nr. 3. I dette tilfælde vurderes det således, at den sygemeldte vil skulle modtage sygedagpenge i mere end de kommende 3 måneder, og at sygemeldte ikke aktuelt kan vende gradvist tilbage til arbejde eller modtage tilbud efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Kapitel 7 Opfølgning

§ 15. Kommunen træffer ud fra en konkret vurdering beslutning om, der er behov for at indhente lægeerklæring. Kommunen fastsætter en frist for modtagelsen af erklæringen. Overskridelse af fristen, som skyldes sygedagpengemodtagerens forhold, medfører, at retten til sygedagpenge bortfalder, indtil erklæringen modtages, jf. lovens § 22.

Stk. 2. I de tilfælde hvor der allerede foreligger en egnet lægeerklæring eller andre tilstrækkelige lægelige oplysninger i form af journaludskrift fra sygehus eller klinik, erklæring fra skadestue m.v., indhenter kommunen ikke en lægeerklæring. Lægeerklæringer efter lovens § 39, stk. 1, indhentes alene af kommunen.

...

Bekendtgørelse nr. 1410 af 28. december 2011 med senere ændringer om matchvurdering (Ophævet 13. juli 2015 ved bekendtgørelse nr. 880 af 10. juli 2015)

§ 1. For personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 1, 4, 5 og 7, skal der foretages en matchvurdering. Matchvurderingen skal være en vurdering af personens beskæftigelsespotentiale, dvs. en samlet vurdering af vedkommendes arbejdsmarkedsrelevante ressourcer, kompetencer og udviklingsmuligheder, jf. dog § 7.

§ 2. Ved matchvurderingen indplaceres personen i enten matchgruppe 1, matchgruppe 2 eller matchgruppe 3, jf. §§ 3-5.

Kriterier for matchvurderingen

§ 3. En person, der ikke har problemer ud over ledighed, dvs. en person, der er parat til at tage et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv

inden for tre måneder, anses som jobklar. En jobklar person indplaceres i matchgruppe 1.

§ 4. En person, der ikke er parat til at tage et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder, men som er i stand til at deltage i en beskæftigelsesrettet indsats med aktive tilbud, anses som indsatsklar. En indsatsklar person indplaceres i matchgruppe 2.

§ 5. En person, der hverken er parat til at tage et ordinært arbejde, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder, eller i stand til at deltage i en beskæftigelsesrettet indsats med aktive tilbud, anses som midlertidigt passiv. En midlertidigt passiv person indplaceres i matchgruppe 3.

Anvendelsesområde

§ 6. For personer, omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 1 og 4, foretages matchvurderingen ved alle jobsamtaler i det individuelle kontaktføreløb, jf. §§ 17 og 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2. For personer, omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 5, foretages matchvurderingen ud fra visitationen ved hver opfølgning efter lov om sygedagpenge § 12 og § 13, stk. 5, jf. § 7, stk. 5.

Stk. 3. For personer, omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 7, foretages matchvurderingen ved alle jobsamtaler i det individuelle kontaktføreløb, jf. § 73a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Matchvurdering efter stk. 1 og 3 foretages altid, hvis der fremkommer nye oplysninger, der betyder, at matchvurderingen bør ændres. Om fornødent indkaldes til en ny samtale eller opfølgning.

§ 7. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 1, placeres i match 1 jobklar.

Stk. 2. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 4 placeres i match 1 jobklar eller match 2 indsatsklar.

Stk. 3. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 5 visiteres efter lov om sygedagpenge § 12 og § 13, stk. 5, til en af 3 kategorier. Matchvurderingen af sygedagpengemodtagere sker ved, at personer, der er visiteret til kategori 1 bliver match 1, personer der er visiteret til kategori 2 bliver match 2, og personer der er visiteret til kategori 3 bliver match 3.

Stk. 4. Personer omfattet af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 2, nr. 7, placeres i match 1 jobklar, hvis de er i stand til at tage et fleksjob, som personen er visiteret til. Hvis personen ikke er i stand til at tage et fleksjob, sker placering i match 2 indsatsklar eller match 3 midlertidigt passiv.

...

Uddrag af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som bekendtgjort i lovekendtgørelse nr. 1019 af 23. september 2014

...

Kapitel 2
Borgeren

...

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

...

Kapitel 3 a
Oplysningspligt m.v.

Sagens oplysning m.v.

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

§ 11. Myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om

- 1) at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, og
- 2) at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Stk. 2. Personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløshedskasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der

optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold og ferieforhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle eller samlever, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløshedskasser. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer. Oplysninger kan samkøres og sammenstilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløshedskassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra borgeren forlange at få nødvendige oplysninger om økonomiske forhold fra pengeinstitutter og arbejdsgivere til brug for stikprøvekontrol i sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. med henblik på at kontrollere pensionistens indkomst- og formueforhold. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger om økonomiske forhold, som kommunen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af social pension.

Stk. 4. Adgang til oplysninger efter stk. 2, som vedrører optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriepenge, og som er registreret i Feriekonto, skal ske via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed.

Stk. 5. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregisteret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. Ved klage til Ankestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette. Tilsvarende gælder ved Udbetaling Danmarks behandling af sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. for personer med bopæl i udlandet.

§ 11 b. Hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11, stk. 1, nr. 1 og 2, eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, jf. § 11 a, stk. 1, skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysninger kan indhentes uden samtykke, jf. § 11 a, stk. 2, og § 11 c.

...

Uddrag af forvaltningslov, som bekendtgjort i lovekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

...

Kapitel 5
Partshøring

§ 19. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,
- 2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,
- 4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,
- 5) den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, virksomheder m.v., eller hvis forelæggelsen af oplysningerne eller vurderingerne for parten i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, eller
- 6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Stk. 3. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at nærmere angivne sagsområder, hvor bestemmelserne i stk. 2, nr. 1 eller 5, i almindelighed vil finde anvendelse, ikke skal være omfattet af bestemmelsen i stk. 1.

§ 20. I sager, hvor myndigheden efter anmodning fra en part kan ændre afgørelsen, kan myndigheden undlade at foretage partshøring, hvis sagens karakter og hensynet til parten selv taler for det.

Stk. 2. Er partshøring undladt i medfør af stk. 1, skal afgørelsen ledsages af de oplysninger, som parten ellers skulle være gjort bekendt med efter bestemmelsen i § 19. Parten skal samtidig gøres bekendt med adgangen til at få sagen genoptaget. Myndigheden kan fastsætte en frist for fremsættelse af begæring om genoptagelse.

Stk. 3. Hvor adgangen til at påklage den truffe afgørelse til en anden forvaltningsmyndighed er tidsbegrænset og begæringen om sagens genoptagelse fremsættes inden klagefristens udløb, afbrydes klagefristen. Klagefristen løber i så fald videre fra det tidspunkt, hvor den nye afgørelse er meddelt parten, dog med mindst 14 dage.

Retten til at afgive udtalelse

§ 21. Den, der er part i en sag, kan på ethvert tidspunkt af sagens behandling forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen.

Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 2) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse, eller
- 3) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Kapitel 6

Begrundelse m.v.

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

§ 23. Den, der har fået en afgørelse meddelt mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. En begæring herom skal fremsættes over for myndigheden inden 14 dage efter, at parten har modtaget underretning om afgørelsen.

Stk. 2. En begæring om skriftlig begrundelse efter stk. 1 skal besvares snarest muligt. Hvis begæringen ikke er besvaret inden 14 dage efter, at begæringen er modtaget af vedkommende myndighed, skal denne underrette parten om grunden hertil samt om, hvornår begæringen kan forventes besvaret.

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 gælder ikke i de sager, der er nævnt i § 11, stk. 2. Begrundelsens indhold kan i øvrigt begrænses i det omfang, hvori oplysninger kan undtages fra aktindsigt, jf. §§ 15-15 b.

Kapitel 7

Klagevejledning

§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om

eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Stk. 2. Vedkommende minister kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at klagevejledning på nærmere angivne sagsområder, hvor særlige forhold gør sig gældende, kan undlades eller ske på anden måde end nævnt i stk. 1.

...

Bilag 3 Principafgørelser

De nævnte principafgørelser kan findes i deres helhed i Ankestyrelsens principdatabase på www.ast.dk.

1. Sygedagpengelovens kapitel 6 om visitation og opfølgning

- **Principafgørelse SM D-10-00** om dagpenge - opfølgning - personlig samtale - fleksjob.
 - **Resumé:** Der var ikke ret til yderligere dagpenge til en lønmodtager, som var henvist til et fleksjob. Ankestyrelsen fandt, at lønmodtageren burde have været indkaldt til en personlig samtale i forbindelse med opfølgning i sagen. Ankestyrelsen fandt dog ikke, at den manglende personlige samtale kunne medføre ugyldighed for afgørelsen om stop af dagpenge. Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtageren havde været i tæt telefonisk kontakt med kommunen under opfølgningen.
- **Principafgørelse SM D-11-02** om dagpenge – forlængelse - medvirken.
 - **Resumé:** Det sociale nævn var ikke med henvisning til retssikkerhedsloven berettiget til at ændre kommunens afgørelse om afslag på forlængelse af dagpengeudbetalingen, idet lønmodtageren forinden dagpengeophør havde haft mulighed for at medvirke ved behandlingen af sagen i kommunen i tilstrækkeligt omfang. Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger havde været til opfølgningssamtaler i kommunen. Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt, at lønmodtageren forlod et opfølgningssamtale i kommunen og efterfølgende ikke mødte op på kursusstedet uden at meddele årsagen til fraværet.
- **Principafgørelse SM D-8-03** om forlængelse - afklaring af arbejdsevnen - periodens længde - mangelfuld opfølgning - opfølgningsplan - skriftlig helhedsvurdering - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - frist - ugyldighed - hjemvisning – dagpenge.
 - **Resumé:** Forlængelse af dagpengeperioden med henblik på afklaring af arbejdsevnen kunne ikke overstige 2 x 13 uger, selv om afklaringen ikke var afsluttet inden periodens udløb. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke i loven eller forarbejderne til loven var støtte til forlængelse i mere end 2 x 13 uger. Sagen blev hjemvist til ny vurdering i kommunen, da reglerne om opfølgning ikke var overholdt. Begrundelsen var, at der er tale om sagsbehandlingsregler, som har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. Manglende overholdelse af reglerne indebærer, at der er en formodning om, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket af sådanne regler. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. I denne sag kunne det ikke afkræftes.

- **Principafgørelse D-16-04** om arbejdsdygtighed – manglende lægelig dokumentation.
 - **Resumé:** Kommunen kunne ikke standse sygedagpengene med den begrundelse, at der ikke længere forelå fuld uarbejdsdygtighed, da det sidste lægelige materiale var 4-6 måneder gammelt. Den sygemeldte havde ved et senere møde i kommunen oplyst, at han fortsat havde mange smerter og bevægelsesproblemer. Kommunen havde ikke foranlediget yderligere lægeundersøgelse.

- **Principafgørelse SM D-20-05** om dagpenge – Højesterets dom – bredere vurdering af uarbejdsdygtighed – mangelfuld sagsbehandling.
 - **Resumé:** Sagen drejede sig om, hvorvidt der var grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af sygedagpenge, fordi lønmodtager ikke ud fra en bredere vurdering var fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom, og sagsbehandlingen havde været mangelfuld. Højesteret lagde til grund, at kommunen på grundlag af flere opfølgningssamtaler med lønmodtager og af de foreliggende lægelige oplysninger havde vurderet, at lønmodtager kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet uden forudgående revalidering eller iværksættelse af andre erhvervsafklarende foranstaltninger. Højesteret lagde samtidig til grund, at kommunens sagsbehandling havde været mangelfuld, idet der ikke var udarbejdet en skriftlig helhedsvurdering efter retssikkerhedsloven og opfølgningsplan efter den dagældende sygedagpengelov. Der var heller ikke blevet afholdt det foreskrevne antal opfølgningssamtaler med lønmodtager. Højesteret fandt, at disse mangler ikke i sig selv kunne føre til, at kommunens afgørelse var ugyldig, eller at de havde haft betydning for rigtigheden af kommunens afgørelse. Højesteret fandt, at der i øvrigt ikke var grundlag for at tilsidesætte myndighedernes vurdering af, at lønmodtager ikke længere på grund af sygdom var afskåret fra at påtage sig et passende arbejde - og dermed ikke længere var fuldt uarbejdsdygtig. Højesteret fandt derfor ikke grundlag for at ændre eller ophæve Ankestyrelsens afgørelse. Højesteret frifandt derfor Ankestyrelsen.

- **Principafgørelse 181-09** om klageadgang - sygedagpenge - opfølgning - visitation.
 - **Resumé:** Beskæftigelsesankenævnet skulle behandle en klage over kommunens valg af visitationskategori som led i opfølgningen i sagen. Begrundelsen var, at klagen over indplacering i visitationskategori var indgået som en del af en klage over kommunens afgørelse om at standse udbetaling af sygedagpenge. I øvrigt var indplacering i visitationskategori en processuel beslutning, som ikke kunne ankes særskilt.

- **Principafgørelse 98-11** om sygedagpenge - forlængelse - oplysningsgrundlag - uafklaret helbredstilstand.
 - **Resumé:** Der var ikke mulighed for at forlænge sygedagpengene til en yngre mand, som havde været udsat for en alvorlig ulykke. De helbredsmæssige følger af skaden var endnu ikke klarlagt ved varighedsbegrænsningens indtræden, og det var derfor ikke muligt at skønne over de fremtidige muligheder efter forlængelsesbetingelserne. Det ufuldstændige oplysningsgrundlag skyldtes ikke

kommunens sagsbehandling, og sagen kunne derfor ikke umiddelbart sammenlignes med principafgørelse 165-09.

2. Sygedagpengelovens § 24

- **Principafgørelse 15-15** om sygedagpenge - tidsbegrænsning – ny sygemelding.
 - **Resumé:** Når den sygemeldte tidligere har opbrugt sin ret til sygedagpenge på grund af tidsbegrænsningen i sygedagpengelovens § 24, vil den sygemeldte ved fornyet sygemelding ikke være berettiget til sygedagpenge fra kommunen, hvis der er udbetalt sygedagpenge i mere end 22 uger i de 9 forudgående kalendermåneder. Hvis den sygemeldte opfylder beskæftigelseskravet overfor arbejdsgiver ved at have været ansat uafbrudt i de seneste 8 uger i mindst 74 timer, vil den sygemeldte være berettiget til udbetaling af sygedagpenge eller løn fra arbejdsgiver i arbejdsgiverperioden. Arbejdsgiver vil være berettiget til refusion af sygedagpenge fra kommunen i arbejdsgiverperioden, hvis der er tegnet forsikring, eller hvis der er indgået en aftale efter sygedagpengelovens § 56.

- **Principafgørelse 16-15** om sygedagpenge – revurderingstidspunkt – forlængelse – oplysningsgrundlag.
 - **Resumé:** Kommunen skal have foretaget en revurdering af sygedagpengemodtagerens situation, inden sygedagpengeudbetalingen ophører som følge af tidsbegrænsningen i sygedagpengelovens § 24, stk. 1. Afgørelsen om forlængelse af sygedagpengeudbetalingen skal derfor træffes inden udløbet af sygedagpengeperioden. På revurderingstidspunktet er kommunen som følge af undersøgelsesprincippet forpligtet til at have et tilstrækkeligt grundlag til at kunne træffe afgørelse om eventuel forlængelse af sygedagpengeperioden. Kommunen kan derfor som den absolutte hovedregel alene inddrage oplysninger, der foreligger på revurderingstidspunktet. Hvis sagen undtagelsesvist ikke er tilstrækkeligt oplyst på revurderingstidspunktet, skal kommunen træffe afgørelse og standse udbetalingen på tidspunktet for revurderingen og herefter indhente de oplysninger, der er nødvendige for at oplyse sagen tilstrækkeligt. De indhentede oplysninger skal beskrive den sygemeldtes tilstand, som den var på revurderingstidspunktet. I tilfælde, hvor borgeren har klaget over kommunens afgørelse, og oplysningerne indgår hos kommunen inden genvurderingen af afgørelsen, skal de indhentede oplysninger indgå i grundlaget for kommunens genvurdering. I sager, hvor borgeren ikke har klaget over afgørelsen, skal kommunen vurdere, om oplysningerne er af så væsentlig betydning, at sagen skal genoptages med henblik på at træffe ny afgørelse.

- **Principafgørelse 17-15** om sygedagpenge – arbejdsgiverperiode – fleksjob – tidsbegrænsning.
 - **Resumé:** Personer ansat i fleksjob er undtaget fra det almindelige beskæftigelseskrav. De er derfor berettiget til sygedagpenge fra kommunen fra første fraværsdag, hvis de opfylder de øvrige betingelser for ret til sygedagpenge. Arbejdsgiver har ret til sygedagpengerefusion fra første fraværsdag, idet der ikke er en arbejdsgiverperiode for personer ansat i fleksjob. Det er en betingelse, at arbejdsgiver anmelder sygefraværet rettidigt. Dette gælder uanset, at medarbejderen er ansat i fleksjob, om arbejdsgiveren er forsikret eller om der er indgået en § 56-aftale. Selvom den sygemeldte er ansat i fleksjob og derfor opfylder beskæftigelseskravet over for kommunen, vil arbejdsgiveren ikke være berettiget til refusion af sygedagpenge, når den sygemeldte er omfattet af tidsbegrænsningen på sygemeldingstidspunktet.
- **Principafgørelse 32-15** om sygedagpenge – uarbejdsdygtighed – stationær tilstand - revurderingstidspunkt.
 - **Resumé:** Ophør af sygedagpenge: Sygedagpengeudbetalingen ophører helt den dag, hvor lønmodtageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er helt arbejdsdygtig, og delvist den dag, hvor pågældende er delvist arbejdsdygtig. Udbetalingen kan ifølge sygedagpengelovens § 7, stk. 5, 2. pkt., ophøre tidligere, når den sygemeldtes helbredstilstand er stationær, og kommunen efter en individuel, konkret vurdering af personens arbejdsevne skønner, at den sygemeldte ikke er berettiget til revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension. Kommunen kan ikke standse sygedagpengeudbetalingen alene med den begrundelse, at den sygemeldte vil kunne stille sig til rådighed på det ordinære arbejdsmarked på deltid. Det er en forudsætning, at den helbredsmæssige tilstand er stationær, og at det er afklaret, at den sygemeldte ikke har behov for revalidering, ressourceforløb eller visitation til fleksjob eller førtidspension.
Uarbejdsdygtighed på revurderingstidspunktet: Vurderingen af uarbejdsdygtighed er den samme, uanset om den sker på revurderingstidspunktet eller et andet tidspunkt. En sygemeldt kan derfor kun vurderes arbejdsdygtig på revurderingstidspunktet, hvis der foreligger tilstrækkelige oplysninger, herunder lægelige, som underbygger denne vurdering.

3. Sygedagpengelovens § 27 – generelt

- **Principafgørelse D-2-02** om dagpenge - ugyldighed - helhedsvurdering - afklarende foranstaltninger - vurdering af uarbejdsdygtighed - væsentlige mangler ved sagsbehandlingen.
 - **Resumé:** Ankestyrelsen har behandlet en sag med henblik på nærmere belysning af hvilke forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af spørgsmålet om uarbejdsdygtighed i dagpengelovens forstand. Ankestyrelsen fandt, at det var en væsentlig mangel ved sagsbehandlingen, at kommunen havde vurderet den sygemeldtes uarbejdsdygtighed alene på grundlag af de lægelige oplysninger, og at afgørelsen derfor var ugyldig. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på baggrund af de helbredsmæssige oplysninger samt den sygemeldtes alder og manglende tilknytning til arbejdsmarkedet de seneste par år

var behov for en nærmere undersøgelse af hans arbejdsevne ved en arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger, inden der blev truffet afgørelse om hans fortsatte ret til sygedagpenge. Ankestyrelsen henviste endvidere til at kommunen i forbindelse med dagpengeopfølgningen skal vurdere, om der er behov for optræning, revalidering eller andre former for bistand med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet.

- **Principafgørelse 142-10** om sygedagpenge - forlængelse - forrang - varighedsbegrænsningens indtræden - lovens formål.
 - **Resumé:** Der var ikke grundlag for at antage, at en af forlængelsesgrundene i sygedagpengelovens § 27 skulle have forrang for en anden. Kommunen skulle ved forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27 anvende den regel, som på tidspunktet for beslutning om forlængelse, var mest relevant at benytte i det konkrete tilfælde. Kommunens pligt til at foretage opfølgning i sygedagpengesagen består uafhængig af, hvilken forlængelsesbestemmelse der er anvendt.

4. Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2

- **Principafgørelse SM D-3-03** om forlængelse - afklaring af arbejdsevnen - tidsmæssig anvendelsesområde – dagpenge.
 - **Resumé:** Forlængelsesbestemmelsen om manglende afklaring af arbejdsevnen kan også anvendes mere end 26 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at det overordnede formål med bestemmelsen ifølge bemærkningerne til lovforslaget er at forlænge dagpengeretten med op til 2 x 13 uger, hvis der på det tidspunkt, hvor der ikke er andre forlængelsesmuligheder, mangler en afklaring af den sikredes arbejdsevne til brug for beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes. Ankestyrelsen fandt ikke, at der i bemærkningerne til lovforslaget var afgørende holdepunkter for, at bestemmelsens anvendelsesområde skulle begrænses til de første 26 uger efter varighedsbegrænsningens indtræden.
- **Principafgørelse D-5-03** om forlængelse - behov for afklaring af arbejdsevnen – dagpenge.
 - **Resumé:** Det fremgik af en aktuel statusattest fra det behandlende sygehus, at ansøgeren var i et behandlingsforløb, og at det var umuligt at sige noget om, hvorvidt sygdommen ville påvirke erhvervsevnen. Ankestyrelsen fandt, at der ikke var noget sikkert behov for arbejdsprøvning eller andre foranstaltninger med henblik på at klarlægge ansøgerens arbejdsevne på længere sigt. Ansøger havde ikke ret til forlængelse af dagpengeperioden.

- **Principafgørelse SM D-8-03** om forlængelse - afklaring af arbejdsevnen - periodens længde - mangelfuld opfølgning - opfølgningsplan - skriftlig helhedsvurdering - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - frist - ugyldighed - hjemvisning – dagpenge.
 - **Resumé:** Forlængelse af dagpengeperioden med henblik på afklaring af arbejdsevnen kunne ikke overstige 2 x 13 uger, selv om afklaringen ikke var afsluttet inden periodens udløb. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke i loven eller forarbejderne til loven var støtte til forlængelse i mere end 2 x 13 uger. Sagen blev hjemvist til ny vurdering i kommunen, da reglerne om opfølgning ikke var overholdt. Begrundelsen var, at der er tale om sagsbehandlingsregler, som har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. Manglende overholdelse af reglerne indebærer, at der er en formodning om, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket af sådanne regler. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. I denne sag kunne det ikke afkræftes.

- **Principafgørelse SM D-12-03** om forlængelse - stationærtidspunkt - uafklaret helbredstilstand – dagpenge.
 - **Resumé:** Der var ikke grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen ud over varighedsbegrænsningen. Der blev lagt vægt på, at helbredstilstanden var så uafklaret, at det ikke var muligt at afgøre, om der skulle iværksættes revalidering eller arbejdsprøvning med henblik på tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Den sygemeldte var ikke under lægebehandling, som inden for en periode på 26 uger eller 2 x 26 uger ville bringe hende i stand til at genoptage arbejdet, og der var ikke grundlag for at rejse sag om førtidspension som følge af den fortsatte behandling og muligheden for forbedring af helbredstilstanden.

- **Principafgørelse D-6-08** om forlængelse - afklaring af arbejdsevnen - tilstrækkelig sikkerhed – dagpenge.
 - **Resumé:** Dagpengene kunne ikke forlænges efter bestemmelsen om afklaring af arbejdsevnen. Begrundelsen var, at der ikke var tilstrækkelig sikkerhed eller sandsynlighed for, at en afklaring af arbejdsevnen ville kunne ske inden for højst 2 x 13 uger. Ansøger var i psykologbehandling, og den behandlende psykolog mente, at tilstanden måtte betragtes som stationær, hvis behandlingen ikke var begyndt at virke inden for ca. 3 måneder.

- **Principafgørelse 116-09** om sygedagpenge - forlængelse - afklarende foranstaltninger - uændrede forhold.
 - **Resumé:** En igangværende forlængelse af sygedagpenge i op til 26 uger kunne ikke afbrydes efter indhentelse af en speciallægeerklæring, der ikke dokumenterede ændringer i ansøgers helbredsmæssige eller sociale forhold. Der var ikke truffet afgørelse om udsættelse, og der var ikke oplysninger, som kunne begrunde bortfald af sygedagpenge.

- **Principafgørelse 152-12** om sygedagpenge - afslag på forlængelse - afklaring af arbejdsevnen.
 - **Resumé:** Sygedagpenge kan forlænges efter § 27, stk. 1, nr. 2, når det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne. Selvom sygedagpengene har været forlænget efter § 27, stk. 1, nr. 4, for at afklare, om den sygemeldte ville være berettiget til fleksjob eller førtidspension, kan reglen i nr. 2 også anvendes til yderligere afklaring af arbejdsevnen, når arbejdsevnen ikke er tilstrækkeligt afklaret efter nr. 4. Der er ikke en rangorden i forlængelsesmulighederne, hvilket fremgår af principafgørelse 142-10. Kommunen skal anvende den mest relevante mulighed i det konkrete tilfælde. Ordlyden af § 27, stk. 1, nr. 2, om at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne kan omfatte både afklaring i forhold til det ordinære arbejdsmarked samt i forhold til fleksjob og førtidspension. Det er en forudsætning, at den sygemeldte i øvrigt opfylder betingelserne i § 27, stk. 1, nr. 2.
- **Principafgørelse 153-12** om sygedagpenge - varighedsbegrænsning - udsættelse – forlængelse.
 - **Resumé:** § 27, stk. 1, nr. 2 anvendes, når det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne. Det overordnede formål med bestemmelsen er at forlænge dagpengeretten, hvis der mangler en afklaring af den sygemeldtes arbejdsevne til brug for beslutning om, hvilken hjælp, som videre skal tilbydes. Det er en betingelse, at der på tidspunktet ikke er andre mulige forlængelsesgrunde. En uafklaret helbredsmæssig situation er ikke en hindring for, at der kan ske forlængelse efter § 27, stk. 1, nr. 2. Det forudsætter dog, at både arbejdsevnen og de helbredsmæssige forhold kan afklares inden for bestemmelsens forlængelsesperiode. Det er generelt en betingelse for forlængelse efter § 27, stk. 1, at der foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag til at vurdere, om betingelserne for forlængelse er opfyldt.

5. Sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3

- **Principafgørelse SM D-18-98** om ventetid - organtransplantation - forlængelse af dagpengeperioden – dagpenge.
 - **Resumé:** Dagpengeperioden kunne forlænges for en lønmodtager under ventetid på organtransplantation, idet bekendtgørelsens bestemmelse om ventetid efter sin ordlyd ikke udelukker tilfælde, hvor der af andre grunde end sygehusets ressourcemæssige problemer ventes på behandling på offentligt sygehus. Det forventedes, at lønmodtageren ville kunne genoptage arbejdet inden for 26 uger efter operationen.

- **Principafgørelse SM D-11-00** om dagpenge - forlængelse – alvorlig sygdom - kriterier.
 - **Resumé:** Ankestyrelsen har behandlet 2 sager, som var antaget til principiel behandling med henblik på fastlæggelse af kriterier for, hvornår dagpengeperioden kan forlænges på grund af "alvorlig sygdom der kræver langvarig behandling". Ankestyrelsen fandt det efter forarbejderne til loven afgørende, om den sygemeldte, uanset sygdommens art, efter en lægelig vurdering skønnedes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for de følgende 26 uger.

I sag nr. 1 kunne dagpengene ikke forlænges, fordi det på det tidspunkt, hvor kommunen skulle træffe afgørelse om den fortsatte ret til dagpenge, ikke med tilstrækkelig sikkerhed efter en lægelig vurdering skønnedes, at den sygemeldte ville kunne genoptage normal erhvervsmæssig beskæftigelse inden for yderligere 26 uger (efter udløbet af de første 26 uger).

I sag nr. 2 blev sagen hjemvist til kommunen til vurdering af, om den sygemeldte på tidspunktet for standsningen af dagpengene efter en lægelig vurdering skønnedes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for de følgende 26 uger, bortset fra ventetid på behandling på offentligt sygehus. Nævnet havde lagt til grund, at skadelidte ikke var omfattet af den personkreds, der har mulighed for at få forlænget dagpengeperioden i yderligere 26 uger på grund af sygdommens art.

- **Principafgørelse SM D-22-00** om dagpenge- varighedsbegrænsning – forlængelse - forventning om genoptagelse af arbejdet.
 - **Resumé:** Dagpengeperioden kunne ikke forlænges udover varighedsbegrænsningen, da lønmodtageren ikke med tilstrækkelig sikkerhed skønnedes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 26 eller 2 x 26 uger, (og der ikke kunne ske forlængelse på andet grundlag). Ankestyrelsen lagde vægt på, at det af en erklæring fra den behandlende psykolog fremgik, at der ville blive tale om et meget langvarigt behandlingsforløb, og på at erklæringen ikke indeholdt nogen vurdering af, hvornår behandlingen kunne forventes afsluttet. Der var derfor ikke ved varighedsbegrænsningens indtræden basis for en forventning om, at lønmodtageren ville blive i stand til at genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for senest 2 x 26 uger fra varighedsbegrænsningens indtræden.

- **Principafgørelse SM D-12-03** om forlængelse - stationærtidspunkt - uafklaret helbredstilstand – dagpenge.
 - **Resumé:** Der var ikke grundlag for at forlænge dagpengeudbetalingen ud over varighedsbegrænsningen. Der blev lagt vægt på, at helbredstilstanden var så uafklaret, at det ikke var muligt at afgøre, om der skulle iværksættes revalidering eller arbejdsprøvning med henblik på tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Den sygemeldte var ikke under lægebehandling, som inden for en periode på 26 uger eller 2 x 26 uger ville bringe den sygemeldte i stand til at genoptage arbejdet, og der var ikke grundlag for at rejse sag om førtidspension som følge af den fortsatte behandling og muligheden for forbedring af helbredstilstanden.

- **Principafgørelse SM D-10-04** om varighedsbegrænsning - forlængelse - venter på lægebehandling – dagpenge.
 - **Resumé:** Dagpengeudbetalingen kunne ikke forlænges med henvisning til, at ansøger ventede på behandling på offentligt sygehus, da ansøger først var henvist til denne behandling nogen tid efter varighedsbegrænsningens indtræden.
- **Principafgørelse SM D-33-05** om forlængelse - lægebehandling - spontan helbredelse – dagpenge.
 - **Resumé:** Behandlingsforløb, der beroede på spontan helbredelse, kunne i visse tilfælde sidestilles med, at den sikrede var under lægebehandling i lovens betydning. Dagpengeudbetalingen kunne derfor forlænges i et tilfælde, hvor behandlingen af en beskadiget nerve bestod i, at nervetrådene skulle have tid til at vokse ud igen. Forløbet skulle dog kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for en kortere tid. Ankestyrelsen lagde vægt på, at sikrede var i et uafsluttet lægeligt forløb, hvor der var tale om jævnlige ambulante kontroller.
- **Principafgørelse SM D-19-06** om dagpenge – ventetid – lægebehandling – yderligere forlængelse - hospitalsbehandling.
 - **Resumé:** En kommune, der tidligere havde forlænget dagpengeudbetalingen med henblik på afklaring af arbejdsevnen, kunne ikke give afslag på yderligere forlængelse efter bestemmelsen om lægebehandling med den begrundelse, at kvinden ikke ved varighedsbegrænsningens indtræden havde ventet på lægebehandling på offentligt sygehus, som kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 26 uger regnet fra dette tidspunkt. Ankestyrelsen lagde vægt på, at det 2 måneder efter varighedsbegrænsningens indtræden blev besluttet, at kvinden skulle opereres, og at operationen skulle foretages 7 måneder senere. Der kunne således ses bort fra ventetiden på hospitalsbehandling ved afgørelsen om eventuel yderligere forlængelse. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen, som skulle tage stilling til, om der var grundlag for at forlænge udbetalingen af dagpenge yderligere, herunder om det efter en lægelig vurdering kunne forventes, at behandlingen ville kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 26 uger eller eventuelt inden for 2 x 26 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden, når der blev set bort fra ventetiden på hospitalsbehandling.
- **Principafgørelse SM D-4-07** om forlængelse - lægelig vurdering – sygedagpenge.
 - **Resumé:** En kvinde havde ret til at få forlænget sygedagpengeudbetalingen udover varighedsbegrænsningen, da praktiserende læge på dette tidspunkt vurderede, at arbejdsdygtigheden ville være genskabt inden for et par måneder, dvs. indenfor 26 uger. At lægen havde tilføjet, at det kunne blive nødvendigt med en arbejdsprøve med henblik på, hvor meget patienten kunne holde til, vurderedes ikke at ændre ved den samlede vurdering, hvorefter hun forventedes at blive arbejdsdygtig inden for 26 uger.

- **Principafgørelse D-10-08** om forlængelse - lægebehandling - arbejdsdygtig - prognose - sygedagpenge.
 - **Resumé:** Det var en forudsætning for at få forlænget sygedagpengene efter varighedsbegrænsningens indtræden, at ansøger, der skulle i behandling, opfyldte betingelsen om efter en lægelig vurdering at kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse efter de 48 ugers behandling. Dette skøn beroede på en konkret vurdering af det enkelte tilfælde, og ikke på en generel prognose for alle under samme behandling.
- **Principafgørelse D-18-08** om forlængelse - lægebehandling - arbejdsdygtig - prognose - sygedagpenge.
 - **Resumé:** Dagpengeperioden kunne ikke forlænges efter bestemmelsen om lægebehandling. Selv om én af lønmodtagerens lidelser eventuelt ville kunne behandles, betød hans andre lidelser, at der ikke var tilstrækkelig sikkerhed for, at han ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 2 x 52 uger.
- **Principafgørelse 18-09** om dagpenge - piskesmæld - varighedsbegrænsningens indtræden - forlængelse.
 - **Resumé:** Der var ikke grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge til en 44-årig kvinde med følger efter whiplash. Begrundelsen var, at det ikke med tilstrækkeligt sikkerhed kunne forventes, at kvinden ville genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse på normale vilkår inden for 2 gange 52 uger, regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.
- **Principafgørelse 99-09** om sygedagpenge - varighedsbegrænsning - forlængelse - forventning om genoptagelse af arbejdet (nu kasseret og indarbejdet i principafgørelse 28-15).
 - **Resumé:** Sygedagpengeperioden kunne forlænges udover varighedsbegrænsningen, da lønmodtageren med overvejende sandsynlighed ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang inden for 2 x 52 uger fra varighedsbegrænsningen at regne. Lønmodtageren ventede ved varighedsbegrænsningens indtræden på at få foretaget en stivgørende rygoperation. Dette er et kendt indgreb, der ifølge speciallægeerklæring om mindst ½ år kunne forventes at bringe lønmodtageren tilbage til ikke fysisk belastende arbejde, selv om der var en risiko for restsymptomer.
- **Principafgørelse 216-09** om sygedagpenge - varighedsbegrænsning - forlængelse - forventning om genoptagelse af arbejdet - depression (nu kasseret og indarbejdet i principafgørelse 28-15).
 - **Resumé:** Perioden med sygedagpenge kunne forlænges for en ansøger, der var i psykiatrisk behandling med medicin og samtaler for lidelsen periodisk depression. Det blev vurderet, at hun kunne komme på arbejdsmarkedet igen efter en langsom optræning med en

tidshorisont på et halvt til et helt år. Ansøgers ubehag ved deltagelse i et afklaringsforløb "Krop og psyke" kunne ikke tillægges selvstændig betydning ved afgørelsen om forlængelse, da det kunne have sammenhæng med depressionen. Beskæftigelsesudvalget vurderede, at ansøger med overvejende sandsynlighed ville kunne genoptage arbejdet inden for 2x52 uger fra varighedsbegrænsningens indtræden.

- **Principafgørelse 102-12** om sygedagpenge - forlængelse - behandling - lægeordineret - fysioterapeutisk behandling.
 - **Resumé:** Lægeordineret behandling, herunder lægeordineret fysioterapeutisk behandling, kan anses for at være lægebehandling i sygedagpengelovens forstand, uanset om behandlingen faktisk foretages af en læge.

- **Principafgørelse 28-15** om sygedagpenge - forlængelse - lægelig vurdering - helhedsvurdering - forventning om genoptagelse af arbejde.
 - **Resumé:** Kommunen skal forlænge sygedagpengeperioden efter revurderingstidspunktet, når en af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, er opfyldt. Der kan ske forlængelse af sygedagpengeudbetalingen efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, når det efter en konkret helhedsvurdering af sagens oplysninger skønnes, at den sygemeldte med lægelig sikkerhed vil kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 134 uger regnet fra revurderingstidspunktet. Dette kan også være tilfældet, selvom der ikke foreligger en præcis lægelig vurdering af tidsperspektivet for tilbagevenden til erhvervsmæssig beskæftigelse i hidtidigt omfang. Ved helhedsvurderingen kan der blandt andet lægges vægt på den sygemeldtes helbredsmæssige forhold, de sociale forhold, og om den sygemeldte inden sygemeldingen har haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Der kan desuden lægges vægt på behandlingens art, f.eks. om der er tale om et kendt indgreb, der forventes at kunne bringe den sygemeldte tilbage til erhvervsmæssig beskæftigelse. Sygedagpengeudbetalingen kan forlænges, selvom der er behov for langsom optrapning sideløbende med lægelig behandling. Hvis en læge ændrer sin vurdering af prognosen, skal den ændrede vurdering være begrundet. Kommunen skal derfor bede om en uddybende udtalelse, hvis lægen ikke har oplyst, hvorfor prognosen er ændret. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har truffet afgørelse i to sager om muligheden for forlængelse af sygedagpengeudbetalingen efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3. I sag nr. 1 kunne sygedagpengeudbetalingen forlænges efter en helhedsvurdering af sagens oplysninger. Der blev lagt vægt på, at den sygemeldte kort før revurderingstidspunktet var blevet opereret for en diskusprolaps, og at der ikke var oplysninger om efterfølgende komplikationer. Lægen forventede sygemelding i to til tre måneder, hvorefter den sygemeldte formentlig kunne begynde langsomt op på arbejde. Den sygemeldte havde desuden haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. I sag nr. 2 var sagen ikke tilstrækkeligt oplyst til, at kommunen kunne vurdere, om den sygemeldte havde ret til forlængelse af sygedagpengeudbetalingen, da der manglende en udtalelse fra den behandlende psykolog. Derudover havde egen læge foretaget en ubegrundet ændret vurdering af prognosen, hvorfor kommunen skulle bede lægen om en konkret begrundelse for den nye vurdering.

6. Behandlingsmuligheder

- **Principafgørelse SM 67-12** om førtidspension - sygedagpenge - forlængelse af sygedagpengeperioden - behandlingsmuligheder - antidepressiv medicin - depression - lykkepiller.
 - **Resumé:** Der kan ved afgørelse om førtidspension og forlængelse af sygedagpenge som udgangspunkt tages hensyn til, at der er behandlingsmuligheder i form af behandling med antidepressiv medicin. Det er en betingelse, at der foreligger konkrete oplysninger om lægeordineret forslag til behandling med antidepressiv medicin i overensstemmelse med de professionelle, generelle retningslinjer blandt andet fra Sundhedsstyrelsen. Behandling med antidepressiv medicin udgør ikke en væsentlig risiko for liv og førlighed.
- **Principafgørelse SM 68-12** om sygedagpenge - forlængelse af sygedagpengeperioden - behandlingsmuligheder - antidepressiv medicin - depression - alkohol - lykkepiller.
 - **Resumé:** Der kan ved afgørelse om forlængelse af sygedagpenge som udgangspunkt tages hensyn til, at der er behandlingsmuligheder i form af behandling med antidepressiv medicin. Det er en betingelse, at der foreligger konkrete oplysninger om lægeordineret forslag til behandling med antidepressiv medicin i overensstemmelse med de professionelle, generelle retningslinjer blandt andet fra Sundhedsstyrelsen. Behandling med antidepressiv medicin udgør ikke en væsentlig risiko for liv og førlighed. I det konkrete tilfælde var det absolut nødvendigt for en god behandlingseffekt, at alkoholmisbrug blev behandlet sideløbende. Ellers var der ikke mulighed for en tilstrækkelig behandling for depression.
- **Principafgørelse SM 154-12** om sygedagpenge - afslag på forlængelse - overvægt - behandlingsmuligheder - arbejdsevne.
 - **Resumé:** En kommune kan ved afgørelse om forlængelse af sygedagpenge som udgangspunkt stille krav om vægttab, og borgeren har pligt til at medvirke ved behandlingen. Behandlingen skal efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af arbejdsevnen og må aldrig efter al erfaring indeholde nogen væsentlig risiko for borgerens liv og førlighed. Det er en betingelse for, at der kan stilles krav om vægttab, at det er dokumenteret, at overvægten i sig selv har indflydelse på arbejdsevnen. Det er samtidig en betingelse, at der er lægelig indikation for, at vægttab vil medføre forbedring af arbejdsevnen.
- **Principafgørelse SM D-108-13** om sygedagpenge - afslag på forlængelse - behandlingsmuligheder - diskusprolaps - operation - mod ansøgers vilje.
 - **Resumé:** Der kan ved afgørelse om forlængelse af sygedagpenge som udgangspunkt tages hensyn til, at der er behandlingsmuligheder f.eks. i form af operation for diskusprolaps i lænden. Behandlingen skal efter al erfaring med rimelig sikkerhed kunne medføre en forbedring af helbredtstanden og/eller arbejdsevnen og må aldrig efter al erfaring indeholde nogen væsentlig risiko for borgerens liv og

førlighed. Operation for diskusprolaps i lænden udgør ikke en væsentlig risiko for liv og førlighed. Videnskabelige undersøgelser har vist, at det er yderst sjældent, at der vil forekomme varige komplikationer efter en operation for diskusprolaps i lænden. I det konkrete tilfælde ønskede borgeren ikke at blive opereret. Beskæftigelsesudvalget fandt, at der var lægelig indikation for, at borgeren fik foretaget en operation for diskusprolaps i lænden, og at en operation var en konkret og realistisk behandlingsmulighed, som ville kunne forbedre borgerens helbredstilstand og arbejdsevne. Der var derfor fortsat behandlingsmuligheder og derfor usikkerhed om borgerens arbejdsevne. Derfor var der i den konkrete sag ikke grundlag for at forlænge sygedagpengene.

7. Retssikkerhedslovens § 7a

- **Principafgørelse SM D-8-03** om forlængelse - afklaring af arbejdsevnen - periodens længde - mangelfuld opfølgning - opfølgningsplan - skriftlig helhedsvurdering - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - frist - ugyldighed - hjemvisning – dagpenge.
 - **Resumé:** Forlængelse af dagpengeperioden med henblik på afklaring af arbejdsevnen kunne ikke overstige 2 x 13 uger, selv om afklaringen ikke var afsluttet inden periodens udløb. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke i loven eller forarbejderne til loven var støtte til forlængelse i mere end 2 x 13 uger. Sagen blev hjemvist til ny vurdering i kommunen, da reglerne om opfølgning ikke var overholdt. Begrundelsen var, at der er tale om sagsbehandlingsregler, der har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. Manglende overholdelse af reglerne indebærer, at der er en formodning for, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket af sådanne regler. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. I denne sag kunne det ikke afkræftes.
- **Principafgørelse SM D-14-03** om dagpenge – hjemvisning – standsning – ophør af erhvervsrettet foranstaltning.
 - **Resumé:** Ankestyrelsen fandt, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Nævnet burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens § 7a i behandlingen af en klage over standsning af dagpenge. Ankestyrelsen lagde vægt på, at bestemmelsen skulle sikre, at personer, der har en arbejdsevne, som muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde. Der skal derfor sikres en sammenhæng i indsatsen til personer, som har behov for hjælp, fx ved ophør af sygedagpenge, således at kommunen før ophør af en foranstaltning skal sikre sig, hvad der videre skal ske i relation til udnyttelse af arbejdsevnen. Sagen blev hjemvist til nævnet til vurdering af, om kommunen havde overholdt denne sagsbehandlingsregel, og hvad konsekvensen skulle være, hvis forskriften ikke var overholdt.

- **Principafgørelse SM D-22-03** om dagpenge – standsning.
 - **Resumé:** Retssikkerhedslovens § 7a gav ikke i sig selv ret til en forlængelse af dagpengene, når betingelserne for forlængelse ikke var opfyldt. Kommunen burde dog have inddraget bestemmelsen ved behandling af en klage over dagpengene.

- **Principafgørelse SM R-1-06** om dagpenge - ophør - formel mangel - faglig organisation - erhvervsrettede foranstaltninger.
 - **Resumé:** Den faglige organisation skulle inddrages i kommunens vurdering inden den traf afgørelse om ophør af sygedagpenge. Da det ikke kunne afvises, at organisationen kunne have bidraget med noget nyt, var afgørelsen ugyldig.

- **Principafgørelse SM D-12-08** om standsning - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - yderligere foranstaltninger - sygedagpenge.
 - **Resumé:** Kommunens afgørelse om standsning af udbetaling af sygedagpenge ansås for ugyldig. Der var tale om ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Kommunen burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens bestemmelse om erhvervsrettede foranstaltninger i behandlingen af sagen med hensyn til tilrettelæggelse af hjælpen og yderligere foranstaltninger for at bringe den sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet. Kommunen burde ligeledes have opdateret ressourceprofilen med oplysninger om udfald af pensionssag og opdatering af seneste helbredsmæssige oplysninger, forinden den traf afgørelse om standsning af sygedagpenge.

- **Principafgørelse SM D-14-08** om ugyldighed - garantiforskrift - standsning - ophør af erhvervsrettet foranstaltning - yderligere foranstaltninger - sygedagpenge.
 - **Resumé:** Kommunens afgørelse om standsning af sygedagpenge var ugyldig, idet der ikke forud for afgørelsen var taget stilling til, om der var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen. Standsning af sygedagpenge er ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Bestemmelsen i retssikkerhedsloven om ophør af erhvervsrettede foranstaltninger har karakter af en garantiforskrift. Ved manglende overholdelse af en garantiforskrift er der en formodning for, at afgørelsen indholdsmæssigt er påvirket.

- **Principafgørelse 27-14** om erhvervsrettede foranstaltninger - helhedsvurdering - klage - sygedagpenge – ressourceforløb.
 - **Resumé:** Kommunen skal i forbindelse med ophør af en erhvervsrettet foranstaltning tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Denne helhedsvurdering indeholder en afgørelse. Borgeren kan klage over denne afgørelse til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Kommunen traf i den konkrete sag afgørelse om at stoppe borgerens sygedagpenge. Samtidig tog kommunen stilling til, at der ikke var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på

arbejdsmarkedet. Borgerens retsstilling, efter at hun ikke længere kunne få sygedagpenge, var afhængig af resultatet af kommunens helhedsvurdering. Kommunens helhedsvurdering var derfor en afgørelse om afslag på yderligere foranstaltninger, herunder ressourceforløb. Borgeren kunne klage over, at hun ikke var blevet tilkendt et ressourceforløb. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt i den konkrete sag, at borgeren ikke var berettiget til et ressourceforløb.

8. Retssikkerhedslovens § 10 og 11a

- **Principafgørelse 232-11** om sygedagpenge – ophør - oplysningsgrundlag - psykisk lidelse - lægers oplysningspligt.
 - **Resumé:** En kommune havde ikke opfyldt sin pligt til at oplyse en sag tilstrækkeligt ved blot at konstatere, at en læge ikke havde besvaret en henvendelse og ikke telefonisk havde ønsket at udtale sig til kommunen om sygemeldtes psykiske lidelse. Ifølge retssikkerhedslovens bestemmelser om oplysningspligt kan en myndighed efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange at en læge, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle en sag. En eventuel tvivl om den sygemeldtes daværende helbredstilstand, som ikke kunne afklares efterfølgende, skulle ikke komme den sygemeldte til skade. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt på baggrund af nye indhentede oplysninger, at sygemeldte ikke uden rimelig grund havde undladt at medvirke ved kommunens opfølgning på tidspunktet for standsning af hans sygedagpenge. Sygedagpengene skulle derfor genoptages fra dette tidspunkt.

9. Forvaltningsloven/forvaltningsret

- **Principafgørelse SM F-2-01** om partshøring – ugyldighed - førtidspension.
 - **Resumé:** Et nævn havde i forbindelse med behandlingen af en sag om forhøjelse af førtidspension undladt at partshøre ansøgers advokat over en indhentet specifik helbredsattest. Ankestyrelsen fandt, at der var tale om oplysninger af væsentlig betydning for sagen, og at det ikke var godtgjort, at den manglende partshøring havde været uden betydning for afgørelsen. Ankestyrelsen fandt afgørelsen ugyldig og hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse.
- **Principafgørelse SM F-5-01** om partshøring – aktindsigt - svarfrist.
 - **Resumé:** En svarfrist på 8 dage i forbindelse med partshøring over nævnets mødeoplæg blev anset for tilstrækkelig. En svarfrist på 1 dag i forbindelse med aktindsigt blev ikke anset for at opfylde betingelsen i forvaltningsloven. Undladelsen af at overholde reglen fandtes dog uden betydning i den konkrete sag.
- **Principafgørelse SM F-3-06** om partshøring – væsentlig - redegørelse.
 - **Resumé:** I en sag om afslag på revalidering undlod nævnet at partshøre over en redegørelse udarbejdet af en faglig organisation. Redegørelsen var væsentlig for sagens udfald. (Ankestyrelsen partshørte over redegørelsen og reparerede således fejlen, men udtalte kritik).

- **Principafgørelse SM F-1-08** om suspension - klagefrist - mundtlig afgørelse - manglende klagevejledning - sygedagpenge - indgribende afgørelse.
 - **Resumé:** Det havde ikke betydning, at borgeren havde udtrykt enighed om, at sygedagpengene skulle ophøre. Det var en afgørelse af indgribende betydning for borgeren og afgørelsen burde derfor efter god forvaltningsskik have været skriftlig og med klagevejledning. Klagefristen blev derfor suspenderet.
- **Principafgørelse SM U-19-03** om beregning - arbejdsskade - dispensation - ankefrist - udløb - kontortids ophør - fax - e-mail.
 - **Resumé:** Det Ankestyrelsen har behandlet 2 sager om udløb af 4 ugers ankefristen, hvor anken er afsendt som fax eller e-mail på den dag fristen udløb (fristdagen). Ankestyrelsen lagde ved afgørelserne til grund, at 4 ugers fristen ifølge pkt. 212 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven og Klagevejledningen på det sociale område pkt. 51 udløber på fristdagen ved kontortids ophør. I sag nr. 1 forelå der dokumentation for, at anken var afsendt som fax på fristdagen, tirsdag, klokken 17.07. I sag nr. 2 var anken afsendt på fristdagen, onsdag, pr. e-mail klokken 17.39. Ankestyrelsen fandt i begge sager, at der ikke var klaget rettidigt. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der på Arbejdsskadestyrelsens brevpapir var angivet en åbningstid på hverdage fra 10 til 15, torsdag dog klokken 10 til 18. Ankestyrelsen fandt imidlertid, at der forelå særlig grund til at se bort fra fristen og lagde herved vægt på, at det ikke af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse klart fremgik, hvad der forstås ved kontortids ophør.

Bilag 4 Kommunefordelte resultater

Tabel 1 Sagens afgørelse fordelt på kommuner. Antal sager

	Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis	Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag	I alt
Aalborg	7	3	10
Mariagerfjord	6	4	10
Frederikshavn	7	3	10
Skive	9	1	10
Randers	5	3	8
Horsens	8	2	10
Vejen	6	4	10
Haderslev	8	1	9
Roskilde	6	4	10
Guldborgsund	7	3	10
Bornholm	6	3	9
Fredensborg	5	4	9
Høje-Taastrup	6	4	10
I alt	86	39	125

Table 2 Sagens oplysning fordelt på kommuner. Antal sager

	Ingen oplysninger mangler	Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler	Væsentlige oplysninger mangler	I alt
Aalborg	6	2	2	10
Mariagerfjord	7	1	2	10
Frederikshavn	7	1	2	10
Skive	9	1	0	10
Randers	5	1	2	8
Horsens	9	0	1	10
Vejen	7	0	3	10
Haderslev	8	1	0	9
Roskilde	8	0	2	10
Guldborgsund	7	0	3	10
Bornholm	7	0	2	9
Fredensborg	5	0	4	9
Høje-Taastrup	6	1	3	10
I alt	91	8	26	125

Bilag 5 Indkaldelsesbreve

5.1 Indkaldelsesbrev udsendt den 15. april 2015

Att. Chefen for sygedagpengeafdelingen

Deltagelse i praksisundersøgelse om revurdering og anvendelsen af forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven

Ankestyrelsen gennemfører en praksisundersøgelse om revurdering og anvendelsen af forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven.

Vi anmoder derfor kommunen om at indsende 10 sager, så de er Ankestyrelsen i hænde senest

fredag den 8. maj 2015

Af hensyn til den fremtidige dialog om praksisundersøgelsen skal Ankestyrelsen bede om, at der udpeges en kontaktperson i kommunen hurtigst muligt. Navn, e-mail, og tlf.nr. bedes indberettet til Ankestyrelsen på XXXX@ast.dk mærket "Sygedagpenge Praksisundersøgelse – kontaktoplysninger" i emnefeltet.

Undersøgelsens fokus

Undersøgelsens fokus vil være sager, hvor

- 1) sygedagpengeudbetalingen er forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, fordi det vurderes at være nødvendigt med en virksomhedsrettet indsats – herunder en helbredsmæssig afklaring – for at klarlægge den sygemeldtes arbejdssevne,
- 2) sygedagpengeudbetalingen er forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3, fordi det vurderes, at den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, og der ud fra en lægelig vurdering er en sikker forventning om, at pågældende vil være arbejdsdygtig inden 134 uger, og
- 3) sygedagpengeudbetalingen ikke forlænges, hvorfor der tilbydes et jobafklaringsforløb.

I undersøgelsen indgår også et mindre spørgeskema om kommunens erfaringer i forhold til at anvende forlængelsesreglerne efter 22 uger, og i forhold til sager, hvor borger overgår til et jobafklaringsforløb. Dette spørgeskema vil senere blive fremsendt til den oplyste kontaktperson.

Sager, der indkaldes

Vi skal anmode kommunen om at indsende 10 sager, heraf:

- 3 sager, hvor sygedagpengeudbetalingen er forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2
- 3 sager, hvor sygedagpengeudbetalingen er forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3
- 4 sager, hvor sygedagpengeudbetalingen ikke forlænges, hvorfor der tilbydes et jobafklaringsforløb.

Sygemeldingen skal i de konkrete sager være sket efter den 1. juli 2014, for at sikre, at de undersøgte sager kun omfatter sygemeldte, som er omfattet af de nye forlængelsesregler.

For at sikre en tilfældig udvælgelse af sagerne, skal kommunerne udvælge sagerne således, at første sag vedrører den nyeste afgørelse truffet før den 1. marts 2015, den anden sag vedrører den næstnyeste afgørelse før den 1. marts 2015 og så fremdeles, indtil det relevante antal sager er fundet.

Sagerne må ikke være anket og videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling. Sager, hvor afgørelsen efter remonstration er ændret, og sagen herefter ikke er videresendt til Ankestyrelsen, indgår i undersøgelsen.

Akter, der ønskes indsendt

Samtlige akter i sagerne bedes indsendt. Vi beder kommunen om at være særlig opmærksom på at indsende akter fra hele forløbet af sagsbehandlingen, herunder oplysninger i fortegnelser over akter, der kan være relevante.

Vi beder endvidere kommunen om at medsende akter, der måtte være indkommen på sagen i tidsrummet mellem datoen for kommunens afgørelse og frem til datoen for Ankestyrelsens indkaldelsesbrev, som er den 15. april 2015.

Vi har medsendt en afkrydsningsliste over de akter, som kommunen bedes indsende, se *bilag 2*. Akterne skal indsendes i den på afkrydsningslisten angivne rækkefølge.

Vi henleder opmærksomheden på, at vi ved undersøgelsen vil lægge til grund, at vi har modtaget samtlige sagsakter, og at vi derfor kan bedømme sagen på samme grundlag, som kommunen har haft. Vi retter ikke efterfølgende henvendelse til kommunen om eventuelle manglende akter, hvilket kan få indflydelse på vurderingen af kommunens afgørelse.

Kommunen anmodes endvidere om at udfylde og vedlægge et forsideskema med spørgsmål til hver af de udtagne sager, se *bilag 1*.

Sagerne bedes indsendt elektronisk ved anvendelse af følgende procedure:

- Send sagerne krypteret til: sikkermail.aalborg@ast.dk
- Udfyld emnefeltet med "att. Sygedagpenge – Praksisundersøgelse".
OBS: Det er vigtigt, at kommunen ikke skriver personfølsomme oplysninger (som borgers navn og cpr-nummer) i emnefeltet, da dette ikke er krypteret.
- Send sagens akter i PDF-format. Vi foretrækker, at akterne er samlet i ét dokument, men vi kan godt håndtere flere PDF-dokumenter pr. sag.
Husk at scanne ikke-digitale akter ind, hvis der findes sådanne.
- Send én sag pr. mail.
Vær dog opmærksomme på, at vores sikre mail har en begrænsning på 25 mb pr. mail. Fylder mailen mere end 25 mb kan vi ikke modtage den. Hvis sagen er meget stor, bør I derfor tjekke, at den ikke overskrider denne grænse.
Overskrides grænsen, sendes sagen i flere mails.
Ved flere mails laves en tilføjelse til ovenstående standard i emnefeltet, eksempelvis "att. Sygedagpenge – Praksisundersøgelse – sag 1, del 1 af 3".
- Vi sender en bekræftelse til jer, når vi har modtaget sagerne.

Undersøgelsens omfang

Undersøgelsen gennemføres i 13 kommuner, og der indkaldes i alt 130 sager. En samlet oversigt over kommunerne i undersøgelsen fremgår af *bilag 3*.

Metode og opfølgning

Praksisundersøgelsen omfatter et mindre antal afgørelser fra hver kommune og undersøgelsen sigter dermed ikke på at vurdere praksis i den enkelte kommune. Kommunerne vil blive vurderet under ét. Ankestyrelsen vil dog give en konkret tilbagemelding på de enkelte sager, når den foreløbige afrapportering sendes til kommunerne.

Det forventes, at resultaterne fra undersøgelsen vil kunne præsenteres for de deltagende kommuner i 3. kvartal 2015. Den endelige rapport om undersøgelsen vil først herefter blive offentliggjort. Undersøgelsen vil desuden blive offentliggjort på Ankestyrelsens hjemmeside.

Udvælgelse af kommuner

Formålet med praksisundersøgelser er, at give et repræsentativt billede af praksis og administration i kommunerne, og praksisundersøgelserne bygger på en tilfældig udvælgelse af kommuner, således at alle kommuner over en årrække bliver udvalgt til at

deltage i Ankestyrelsens undersøgelser af sagsbehandlingen indenfor social- og beskæftigelsesområdet.

Yderligere information om Ankestyrelsens praksisundersøgelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk under praksisundersøgelser.

Eventuelle spørgsmål vedrørende indsendelse af sagerne bedes rettet til XXX, tlf. XXX eller e-mail XXX@ast.dk.

Med venlig hilsen
XXXX

FORSIDESKEMA TIL HVER SAG

Praksisundersøgelse om revurdering og anvendelse af forlængelsesreglerne på sygedagpengeområdet

Kommunenavn:

Borgers navn:

Fødselsdato (ddmmåå):

Første sygedag:

Revurderingstidspunkt:

Beskæftigelse:

Diagnose:

Afklaringsforløb:

Ja	
- Hvis ja, angives hvor og i hvilken periode	
Nej	

Hvad drejer sagen sig om? (Sæt kun ét kryds)

Forlængelse efter SDP § 27, stk. 1, nr. 2	
Forlængelse efter SDP § 27, stk. 1, nr. 3	
Ophør af sygedagpenge og overgang til jobafklaringsforløb	

Eventuelle bemærkninger:

BILAG 2

Afkrydsningsliste

Akter, der ønskes indsendt:

- Kommunens afgørelse
- Eventuelle partshøringsbemærkninger
- Partshøring
- Helbredsmæssige oplysninger (i kronologisk rækkefølge)
- Kommunens interne journalrapport
- Opfølgingsplaner
- Øvrige akter, herunder f.eks. opfølgninger/evalueringer fra eventuelle afholdte praktikker
- Akter, der måtte være indkommen i tidsrummet mellem datoen for kommunens afgørelse og frem til datoen for Ankestyrelsens indkaldelsesbrev.

Akterne i sagen **ønskes indsendt i den ovenfor angivne rækkefølge.**

BILAG 3

Kommuner, der deltager i praksisundersøgelsen

Aalborg Kommune
Mariagerfjord Kommune
Frederikshavn Kommune
Skive Kommune
Randers Kommune
Horsens Kommune
Vejen Kommune
Haderslev Kommune
Roskilde Kommune
Guldborgsund Kommune
Bornholm Kommune
Fredensborg Kommune
Høje-Taastrup Kommune

5.2 Indkaldelsesbrev udsendt den 29. maj 2015

Praksisundersøgelse om revurdering og anvendelsen af forlængelsesreglerne i sygedagpengeloven

Under henvisning til telefonsamtale dags dato beder vi hermed kommunen om at indsende nedenstående sager:

- 1 sag, hvor sygedagpengeudbetalingen er forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 3
- 2 sager, hvor sygedagpengeudbetalingen ikke forlænges, hvorfor der tilbydes et jobafklaringsforløb.

Vi har udvidet målekriterierne. Det betyder, at sagerne nu skal opfylde følgende kriterier:

- Sygemeldingen må godt være sket inden den 1. juli 2014, så længe at revurderingstidspunktet indtræder efter 22 uger
- Der skal være truffet afgørelse inden den 15. april 2015
- Sagerne må ikke være anket og videresendt til Ankestyrelsen med henblik på behandling.

Vi anmoder kommunen om at indsende ovenstående sager **hurtigst muligt og senest onsdag den 3. juni 2015 kl. 12.00.**

Vi henstiller til, at sagsakterne indsendes ved anvendelse af den procedure, som er beskrevet i indkaldelsesbrevet af den 15. april 2015.

Såfremt der er problemer forbundet med at finde sagerne, bedes kommunen kontakte XXX, tlf. nr. XXX, e-mail: XXX@ast.dk

Venlig hilsen
XXXX

Bilag 6 Måleskema

Kommune og kommunenr.

- (1) Aalborg 851
- (2) Mariagerfjord 846
- (3) Frederikshavn 813
- (4) Skive 779
- (5) Randers 730
- (6) Horsens 615
- (7) Vejen 575
- (8) Haderslev 510
- (9) Roskilde 265
- (10) Guldborgsund 376
- (11) Bornholm 40
- (12) Fredensborg 210
- (13) Høje-Taastrup 169

Sagsnr.

Sagsbehandler _____

1. Grundoplysninger

1.1. Borgerens fødselsdato (dd-mm-åååå)

1.2. Køn

- (1) Mand
- (2) Kvinde

2. Oplysninger om kommunens afgørelse

2.1. Dato for kommunens afgørelse

- (1) Dato - angiv datoen (dd-mm-åååå) _____
- (2) Uoplyst

2.1 Bemærkninger

2.2. Hvad går kommunens afgørelse ud på?

- (1) Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og henvisning til jobafklaringsforløb
- (2) Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og ikke henvisning til jobafklaringsforløb

- (3) Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge og manglende stillingtagen til jobafklaringsforløb
- (4) Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2
- (5) Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 3

2.2 Bemærkninger

3. Den materielle vurdering af kommunens afgørelse

3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig?

- (1) Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis
- (2) Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag

3.1 Bemærkninger - anvendes hvis ja er krydset af i spørgsmål 3.1

3.2. Hvis nej i pkt. 3.1, hvad skyldes det? (sæt gerne flere kryds)

Ved svarmulighed 4 tænkes der på sager, men hvor kommunen har givet afslag på forlængelse, hvor Ankestyrelsen finder, at der er grundlag for forlængelse

Ved svarmulighed 5 tænkes der på sager, hvor kommunen har forlænget sygedagpengeperioden efter 27, stk. 1, nr. 2 eller 3, men hvor Ankestyrelsen finder, at der ikke er grundlag for forlængelse

- (1) Manglende stillingtagen til én eller flere af forlængelsesmulighederne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1
- (2) Manglende henvisning til jobafklaringsforløb
- (3) Manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a
- (4) Én af forlængelsesmulighederne er opfyldt
- (5) Ingen af forlængelsesmulighederne er opfyldt
- (6) Revurderingstidspunkt er beregnet forkert
- (7) Sagen er ikke tilstrækkeligt oplyst
- (8) Andet

3.2 Bemærkninger

3.3. I hvilket omfang er sagen oplyst?

- (1) Ingen oplysninger mangler
- (2) Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler
- (3) Væsentlige oplysninger mangler

3.3 Bemærkninger

3.4. Er datoen for bortfald af sygedagpenge korrekt?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Ikke relevant

3.4 Bemærkninger

3.5. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 1, korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.5 Bemærkninger

3.6. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 2, korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.6 Bemærkninger

3.7. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 3, korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.7 Bemærkninger

3.8. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 4, korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.8 Bemærkninger

3.9. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 5, korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.9 Bemærkninger

3.10. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 6, korrekt?

- (1) I høj grad

- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.10 Bemærkninger

3.11. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 7, korrekt?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej
- (4) Ikke relevant

3.11 Bemærkninger

4. Vurdering af særlige sagsbehandlingsregler

(Sygedagpengelovens kapitel 6 og retssikkerhedslovens § 7a)

4.1. Har kommunen indhentet oplysningsskema?

- (1) Ja
- (2) Nej

4.1 Bemærkninger

4.2. Har kommunen haft et tilstrækkeligt lægeligt oplysningsgrundlag?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej

4.2 Bemærkninger

4.3. Har kommunen foretaget visitation og revisitation efter reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej

4.3 Bemærkninger

4.4. Har kommunen foretaget opfølgning efter reglerne i sygedagpengelovens kapitel 6?

- (1) I høj grad
- (2) I nogen grad
- (3) Nej

4.4 Bemærkninger

4.5. Har kommunen efter retssikkerhedslovens § 7a senest 2 uger før ophør af sygedagpengeudbetalingen taget stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet?

- (1) Tidligere eller senest 2 uger før ophør
 (2) Senere end 2 uger før ophør
 (3) Ikke taget stilling

4.5 Bemærkninger

4.6. Har der efter retssikkerhedslovens § 7a været inddraget andre i sagen i kommunen end borgeren før ophør af udbetalingen af sygedagpenge?

- (1) Ja
 (2) Nej

4.6 Bemærkninger

4.6.1 Hvis ja til pkt. 4.6, hvem har været inddraget? (sæt gerne flere kryds)

- (1) Egen læge
 (2) Faglig organisation
 (3) Virksomhed
 (4) Andre, angiv hvem _____

4.6.1 Bemærkninger

4.7. Hvornår er inddragelsen af borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophør af udbetalingen af sygedagpenge?(De 2 uger regnes tilbage fra og med den sidste dag, hvor der udbetales sygedagpenge)

- (1) Tidligere eller senest 2 uger før ophør
 (2) Senere end 2 uger før ophør
 (3) Borgeren ikke inddraget

4.7 Bemærkninger

4.8. Hvornår er inddragelsen af andre relevante end borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophøret af udbetaling af sygedagpenge? (De 2 uger regnes tilbage fra og med den sidste dag, hvor der udbetales sygedagpenge)

- (1) Tidligere end eller senest 2 uger før ophør
 (2) Senere end 2 uger før ophør

- (3) Andre ikke inddraget

4.8 Bemærkninger

4.9. Er kommunens anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a korrekt?

- (1) I høj grad
(2) I nogen grad
(3) Nej

4.9 Bemærkninger

5. Vurdering af formelle regler i øvrigt

5.1. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med FVL §§ 22-24?

- (1) I høj grad
(2) I nogen grad
(3) Nej

5.1 Bemærkninger

5.2. Er klagevejledningen korrekt? (FVL § 25)

- (1) I høj grad
(2) I nogen grad
(3) Nej

5.2 Bemærkninger

5.3. Har der været foretaget partshøring? (FVL § 19)

- (1) I høj grad
(2) I nogen grad
(3) Nej
(4) Partshøring er ikke aktuel

5.3 Bemærkninger

5.4. Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten?

- (1) Ja
(2) Nej

5.4 Bemærkninger

6. Andet relevant

6.1. Bemærkninger

Bilag 7 Spørgeskema (survey)

Kommune

Navn på kontaktperson

1. Oplever I at have mulighed for inden for revurderingstidspunktet at nå at fremskaffe de fornødne oplysninger i borgernes sager?

- (1) Ja
(2) Nej

2. Beskriv jeres oplevelser, herunder om der er særlige situationer, hvor det kan være svært at nå at indhente oplysningerne, og om borgerne helbredsmæssigt er tilstrækkeligt afklaret, så det er muligt at træffe afgørelse om forlængelse.

3. Har I foretaget ændringer i sagsgangene i sygedagpengesager eller taget særlige initiativer for at imødekomme det fremrykkede revurderingstidspunkt?

- (1) Ja
(2) Nej

3.1 Beskriv de ændrede sagsgange eller særlige initiativer.

4. Oplever I vanskeligheder i forhold til at vurdere hvilke sager, som skal forlænges på revurderingstidspunktet, og hvilke sager som ikke skal forlænges?

- (1) Ja
(2) Nej

4.1 Beskriv vanskelighederne.

5. Hvad karakteriserer de sager, hvor borger overgår til et jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse? Beskriv

6. Benytter I lægeattest LÆ 285 i forbindelse med revurderingen?

- (1) Ja
(2) Nej
(3) Andet (skriv i bemærkningsfelt)

6. Bemærkninger

6.1 Indhenter I anden lægeattest eksempelvis LÆ 265?

- (1) Ja
- (2) Nej
- (3) Andet (skriv i bemærkningsfelt)

6.1 Bemærkninger